

Treball de Fi de Grau

Títol

Com la cultura mediàtica reproduceix i construeix la idea de l'amor *romàntic* (tòxic)

Autoria

Berta Bayés Costa

Professorat tutor

Catalina Gayà Morlà

Grau

Comunicació Audiovisual	
Periodisme	X
Publicitat i Relacions Públiques	
Comunicació Interactiva	
Comunicació de les Organitzacions	

Tipus de TFG

Projecte	
Recerca	X

Data

Del 3 al 7 de juny de 2024	X
26 de juliol de 2024	

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:	Com la cultura mediàtica reproduceix i construeix la idea de l'amor <i>romàntic</i> (tòxic)			
Castellà:	Como la cultura mediática reproduce y construye la idea del amor <i>romántico</i> (tóxico)			
Anglès:	How media culture reproduces and constructs the idea of <i>romantic</i> (toxic) love			
Autoria:		Berta Bayés Costa		
Professorat tutor:		Catalina Gayà Morlà		
Curs:	2023/24	Grau:	Comunicació Audiovisual	
			Periodisme	X
			Publicitat i Relacions Públiques	
			Comunicació Interactiva	
			Comunicació de les Organitzacions	

Paraules clau (mínim 3)

Català:	Amor <i>romàntic</i> , cultura mediàtica, mites, queer, colonització, Sex Education
Castellà:	Amor <i>romántico</i> , cultura mediática, mitos, queer, colonización, Sex Education
Anglès:	<i>Romantic</i> love, media culture, myths, queer, colonization, Sex Education

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:	El present treball pretén estudiar com la cultura mediàtica influeix en la construcció dels mites de l'amor <i>romàntic</i> . Mitjançant una anàlisi de la sèrie "Sex Education", s'investiga com la cultura mediàtica construeix la idea de l'amor <i>romàntic</i> fins i tot en propostes que aparentment semblen trencadores i innovadores. D'aquesta manera es vol comprendre de quina manera aquest tipus d'amor ha colonitzat la dissidència.
Castellà:	El presente trabajo pretende estudiar cómo la cultura mediática influye en la construcción de los mitos del amor <i>romántico</i> . Mediante un análisis de la serie "Sex Education", se investiga cómo la cultura mediática construye la idea del amor <i>romántico</i> incluso en propuestas que aparentemente parecen rompedoras e innovadoras. De esta forma se quiere comprender cómo este tipo de amor ha colonizado la disidencia.

Anglès:

The present work aims to study how media culture influences the construction of the myths of *romantic* love. Through an analysis of the "Sex Education" series, it investigates how media culture constructs the idea of *romantic* love even in seemingly groundbreaking and innovative propositions. In this way, we want to understand how this type of love has colonized dissent.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ.....	2
2. OBJECTIUS.....	5
3. DISSENY METODOLÒGIC.....	7
4. MARC TEÒRIC.....	9
4.1. Què és la cultura mediàtica?.....	9
4.2. Què és l'amor?.....	12
4.3. Què és l'amor romàntic?.....	14
4.4. Com la cultura mediàtica reproduïx i construeix una idea molt concreta d'amor....	20
4.5. Mites de l'amor romàntic.....	22
4.6. Colonització de l'amor romàntic en les identitats queer.....	26
5. SEX EDUCATION.....	32
5.1. Elecció de la temporada 4 i justificació.....	32
5.2. Model de taula d'anàlisi (mites de l'amor romàntic).....	33
5.3. Model de taula d'anàlisi (trencament dels mites de l'amor romàntic).....	36
6. RESULTATS.....	44
6.1. Resultats quantitatius.....	44
6.1.1. Resultats quantitatius per capítols.....	44
6.1.2. Resultats quantitatius mite per mite.....	47
6.1.3. Resultats quantitatius reproducció i trencament dels mites.....	49
6.2. Resultats qualitatius.....	50
7. CONCLUSIONS.....	61
8. BIBLIOGRAFIA.....	66
9. ANNEX.....	71

1. INTRODUCCIÓ

“Va digues, ja tens xicot?”, “segur que ja t’agrada algun noi”. Porto anys sentint que haig de trobar a la meua mitja taronja, la persona que em completi, el meu príncep blau. I després d’això què? Anar a viure junts, casar-nos i tenir fills?

Porto anys cantant a ple pulmó al cotxe “sense tu jo no puc, sense tu jo no soc ningú”, mirant la saga de Crepuscle amb les meves amigues, disfressant-me de personatges de Disney per carnaval. Anys i més anys vivint en un món entès i concebut per estar en parella i no una parella qualsevol, sinó una que sigui per sempre. Anys pensant-me que si no trobava a ningú estava sola, incompleta.

Tot i això, no recordo existir sense la necessitat imperiosa de voler qüestionar-ho tot, de fer-me preguntes (la majoria de les vegades sense resposta). Amb el temps, aquesta necessitat ha anat incrementat, el que el principi eren petites peces que no encaixaven, ara s’han convertit en reivindicacions, en lluites per enderrocar cada dia una mica més el sistema capitalista i patriarcal que ens asfixia lentament.

Ara entenc que hem creat un monstre anomenat “amor *romàntic*” que és de tot menys amor. L’amor no és dolor, és tranquil·litat i estabilitat emocional; l’amor no és incondicional, es cuida i es rega diàriament, es cou a foc lent i sense recepta. L’amor no ens completa, ens complementa, és respecte, admiració i cures.

La necessitat d’explorar noves formes d’amor, lluny dels mites i dels relats patriarcals va ser un dels motius que em va portar a escollir la temàtica del Treball de Fi de Grau. Volia saber de quina manera la cultura mediàtica influïa en la reproducció i construcció de la idea de “l’amor *romàntic*” o més ben dit, amor tòxic. Penso que el terme amor tòxic pot ajudar a elevar la consciència sobre els comportaments negatius que sovint es justifiquen o glamoritzen en el nom de l’amor *romàntic*. Moltes vegades, utilitzem el terme “*romàntic*” per descriure relacions que, en realitat, estan lluny de ser-ho. D’acord amb el que diu l’escriptora i activista catalana Brigitte Vasallo, penso que l’amor *romàntic*, tal com sovint se’ns ensenya, està envoltat d’idealisme, però no sempre es tradueix en relacions saludables i satisfactòries. És important reconèixer aquesta dissonància entre el que es considera “*romàntic*” i el que realment constitueix una relació saludable i

respectuosa. Per tant, fent referència a les idees de Vasallo, considero que al llarg del treball seria més adequat parlar d'amor tòxic en lloc de *romàntic*, però com que la majoria d'autories que s'esmenten fan servir el concepte d'amor *romàntic*, he decidit mantenir-lo per evitar ambigüitats o confusions. Tot i això, he trobat convenient escriure el terme en cursiva precisament perquè les persones lectores d'aquest treball cada vegada que llegeixin la paraula s'adonin del pes de la cursiva.

Les primeres pàgines són un viatge teòric on es defineixen conceptes clau com cultura mediàtica, amor i amor *romàntic*. Seguidament, també s'expliquen el conjunt de mites que formen aquest amor *romàntic* i es parla de la colonització d'aquest model en les identitats queer. Aquesta colonització pressiona les persones queer per conformar-se a les expectatives de l'amor *romàntic* heteronormatiu, invisibilitzant i desvaloritzant altres formes d'intimitat i vincles afectius.

Sovint, les representacions mediàtiques reforcen estereotips i prejudicis existents, com ara la idea que les persones queer són emocionalment inestables o que les relacions no heteronormatives són menys vàlides. A més, els estigmes socials associats amb les identitats queer, com la promiscuïtat o la superficialitat, poden ser reforçats a través de narratives mediàtiques que no ofereixen una representació completa i respectuosa.

Així doncs, l'objectiu principal del present treball és identificar en quina mesura els mites de l'amor *romàntic* (que construeixen una forma de sexualitat heteropatriarcal) són presents en productes culturals que aparentment semblen trencadors i referents, per així descobrir fins a quin punt aquest tipus "d'amor" ha colonitzat la dissidència. Per aquest motiu, s'utilitza l'eina metodològica que Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024) presenten en el seu article "Disney princesses and romantic love: a narrative that perpetuates patriarchal domination" (pendent de publicació en el moment d'entregar el TFG) on vinculen els mites que construeixen l'amor *romàntic* amb les disposicions del relat patriarcal. Una de les autores del quadre és la meva tutora del Treball de Final de Grau. Amb ella, a través de la taula, hem volgut comprovar si les produccions cinematogràfiques que desborden les sexualitats heteronormatives segueixen reproduint els esquemes de disposició de la normativitat heteropatriarcal.

La taula d'anàlisi s'extrapola a la quarta temporada de Sex Education, una producció de ficció audiovisual que autors com Vázquez-Rodríguez et al. (2020) o Valverde Maestre i Pérez Rufí, (2021), consideren que mostra una representació plural de les diversitats sexuals. Dins dels seus articles, també es menciona que no es pot negar el potencial de la sèrie en la disseminació de coneixement de les realitats LGBTIQ+.

A partir de la taula de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024), vaig veure necessari elaborar una segona taula de trencament dels mites. La taula mostra què implica trencar amb cada un d'aquests mites i, per tant, deixar enrere els seus respectius sistemes de subordinació, dependència i possessió. Com a resultat, els mites de l'amor *romàntic* analitzats al llarg dels capítols de la sèrie són únicament els de l'eina metodològica que he agafat com a punt de partida, la de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024), excepte el mite de la gelosia que he considerat oportú afegir-lo, ja que té una gran presència dins de la temporada. Així doncs, l'anàlisi de l'última temporada de Sex Education partirà de les dues taules explicades anteriorment.

2. OBJECTIUS

El present treball pretén estudiar com la cultura mediàtica influeix en la construcció i reproducció dels mites de l'amor *romàntic*. Per aquest motiu, s'analitzaran els últims vuit capítols de la sèrie Sex Education, que configuren una mostra.

Així doncs, els objectius principals d'aquest treball es poden definir com:

1. Reflexionar en com la cultura mediàtica reproduceix i construeix el discurs entorn l'amor *romàntic*:

Explorar com aquest discurs influeix en les percepcions i les pràctiques relacionals en la societat contemporània.

2. Analitzar les representacions de les relacions interpersonals a la cultura mediàtica:

Identificar patrons recurrents en les representacions de les relacions tòxiques.

3. Examinar els rols de gènere en les narratives entorn l'amor *romàntic*:

Analitzar com la cultura mediàtica perpetua rols de gènere i com aquests afecten les dinàmiques de les relacions.

A partir d'aquests, es defineixen dos objectius secundaris més:

4. Analitzar com produccions audiovisuals catalogades com a dissidents desborden o no els mites de l'amor *romàntic*:

Examinar les maneres en què aquestes produccions desafien o reafirmen les narratives tradicionals sobre l'amor.

5. Qüestionar estereotips i contribuir a un diàleg cultural més ric:

Qüestionar críticament estereotips i representacions tradicionals de l'amor *romàntic* a través de la sèrie Sex Education per així contribuir a un diàleg cultural més ric.

3. DISSENY METODOLÒGIC

En el present treball es parteix d'una matriu d'anàlisi ja dissenyada. S'utilitza l'eina metodològica que Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024) presenten en el seu article "Disney princesses and romantic love: a narrative that perpetuates patriarchal domination" on vinculen els mites que construeixen l'amor *romàntic* amb les disposicions del relat patriarcal. La matriu s'aplicarà a la temporada 4 de Sex Education, ja que és una sèrie força recent i aparentment trencadora que tracta sobre la vida d'un grup de joves que s'enfronten a diversos dilemes personals, sovint relacionats amb la intimitat sexual i les relacions de parella. A partir de l'eina metodològica inicial, s'ha elaborat una segona taula de trencament dels mites. La taula mostra què implica trencar amb cada un d'aquests mites i, per tant, deixar enrere els seus respectius sistemes de subordinació, dependència i possessió. Com a resultat, els mites de l'amor *romàntic* analitzats al llarg dels capítols de la sèrie són únicament els de la taula que he agafat com a punt de partida, la de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024), excepte el mite de la gelosia que he considerat oportú afegir-lo, ja que té una gran presència dins de la temporada. Així doncs, l'anàlisi de l'última temporada de Sex Education partirà de les dues taules explicades anteriorment.

Per tal d'aconseguir una comprensió completa de les representacions de l'amor *romàntic* en la cultura mediàtica i més concretament dins de la sèrie "Sex Education", aquest estudi adoptarà una aproximació metodològica que combinarà elements dels enfocaments quantitatiu i qualitatiu. Mitjançant l'ús d'aquests dos enfocaments, es permetrà una anàlisi exhaustiva i multidimensional del contingut de la sèrie.

L'enfocament quantitatiu proporcionarà una visió numèrica i estadística de les freqüències i patrons d'aparicions dels temes identificats, mentre que l'enfocament qualitatiu permetrà una exploració en profunditat dels detalls i matisos emocionals presents en les representacions. Aquesta combinació d'enfocaments permetrà una comprensió més completa de la influència de la

cultura mediàtica en la construcció i reproducció de les ideologies de l'amor *romàntic*.

Els procediments que es seguiran per tal de portar a terme l'estudi són els següents:

a) Procediment per recollir les dades:

1. Recopilació de mostres: Seleccionar mostres representatives dins de la sèrie Sex Education que il·lustrin narratives d'aquest amor *romàntic*, per exemple la recreació dels seus mites.

b) Com s'analitzaran les dades:

1. Anàlisi de Contingut: Examinar les representacions de l'amor *romàntic* dins de les mostres mitjançant l'anàlisi de contingut. Identificar els temes recurrents, els rols de gènere, estereotips i dinàmiques de relació.

4. MARC TEÒRIC

4.1. Què és la cultura mediàtica?

Per què parlar de cultura mediàtica en lloc d'utilitzar el terme de cultura de masses?

No és una qüestió simplement terminològica, sinó més aviat una resposta als canvis evidents en la manera com entenem i experimentem la cultura en les darreres dècades, especialment en l'era postmoderna (Chillón, 2000). Una era que apareix dins una societat que emergeix d'un tipus d'organització uniforme, dirigista i que, per això, barreja els darrers valors moderns, realça el passat i la tradició, revalora el local i la vida simple i legítima l'afirmació de la identitat personal conforme als valors d'una societat personalitzada on l'important és ser un mateix. La cultura postmoderna és descentrada i heteròclita, materialista, consumista i ecologista, sofisticada i espontània, espectacular i creativa. Aquesta també és un vector d'ampliació de l'individualisme; en diversificar les possibilitats d'elecció, en anul·lar els punts de referència, en destruir els sentits únics i els valors superiors de la modernitat, posa en marxa una cultura personalitzada o feta a mida (Lipovetsky, 2002).

L'expressió "cultura de masses", originada durant les primeres dècades del segle XX, servia originalment per contraposar la nova cultura industrial impulsada pels mitjans i tecnologies de la comunicació i la reproducció, a la cultura elitista preexistent i vella, sacralitzada de les minories selectes. Ja des dels seus inicis, el terme "cultura de masses", comptava amb diverses mancances. No era bo com a concepte científic, era un "calaix de sastre" on tothom hi dipositava productes, estils, intencions i missatges diversos. Els nous mitjans (*media*) com la premsa, la ràdio, el cinema i altres formes de comunicació de masses, es caracteritzaven per les seves audiències diverses i multitudinàries. A partir dels anys vint, pensadors influents d'aquesta època, com Ortega i Gasset, Spengler, Adorn, Horkheimer, Benjamin, Gramsci,

Marcuse, MacLuhan, Bell, Shils, MacDonald i altres, van identificar aquesta dimensió massiva com el tret distintiu bàsic de la cultura emergent (Chillón, 2000).

Per tant, en utilitzar el terme “cultura de masses” es fa referència principalment a l'impacte de la producció i la tècnica industrial a la societat del segle passat. També es fa referència a l'efecte de la mercantilització de la cultura provocada pel capitalisme creixent, a l'augment de salaris a alguns territoris i a l'alfabetització. A més, el concepte categoritza la societat i la reuneix en una sola dimensió que és la 'massa'; un concepte una mica pejoratiu que concep la societat com una cosa homogènia, manipulable, sense gust ni sensibilitat per les arts (Riffo Pavón, 2015). En les últimes dècades, la creixent diferenciació i fragmentació de les audiències ha accentuat la caducitat de l'etiqueta “cultura de masses” i ha aparegut la necessitat de substituir-la per una altra de més precisa. D'aquí ha nascut el terme “cultura mediàtica”, que es caracteritza per: posar l'accent no en el prejudici irreflexiu sobre el caràcter suposadament uniforme de les audiències, sinó en el fet de la mesura d'aquestes. Es tracta, en efecte, d'una cultura intervinguda per organismes i institucions industrials d'elevada complexitat organitzativa i tècnica, així com per comunicadors i públics (Chillón, 2000).

El terme cultura mediàtica té l'avantatge de significar tant la naturalesa com la forma dels artefactes de les indústries culturals i els modes de producció i distribució. La noció del terme comporta la implicació que la nostra societat està profundament influïda pels mitjans de comunicació. Això suggereix que els mitjans no són només un component, sinó més aviat l'essència mateixa de la nostra cultura. En aquest paradigma, els mitjans de comunicació es presenten com a agents colonitzadors que han substituït formes culturals anteriors, com el llibre o la conversa. Actualment, vivim immersos en un entorn on els mitjans de comunicació són els principals impulsors en la difusió i expansió de la cultura. En aquest context, els mass media han suplantat els mitjans tradicionals, i han esdevingut la força predominant que defineix les nostres experiències d'oci i modela la cultura contemporània (Kellner, 2003).

La cultura mediàtica és una tecnocultura, això vol dir que la tecnologia i la cultura es reuneixen en un lloc comú per a la producció de noves manifestacions que canvien i activen noves configuracions de les societats. En aquesta nova dimensió, els mitjans, l'individu i la societat es transformen en actors claus de creació, producció i recepció, respectivament (Riffo Pavón, 2015).

La cultura mediàtica pot abastar des d'una obra de teatre o una peça de l'orquestra simfònica de Viena fins a una cançó de Shakira, una pel·lícula de Stanley Kubrick o una comèdia que s'emet diàriament per televisió oberta. Abasta sistemes de transmissió de ràdio i reproducció de so, com ara àlbums, cassetts, discos compactes, i els seus dispositius de difusió corresponents, com ara emissores i reproductores de cassetts. També aborda l'àmbit de les pel·lícules i els diversos modes de distribució, que comprenen des de cinemes i videoclubs fins a la televisió. A més, inclou mitjans impresos, des de diaris fins a revistes, i destaca els sistemes de televisió que ocupen una posició central al panorama de la cultura mediàtica (Kellner, 2003).

A la cultura mediàtica, totes les expressions culturals troben el seu espai en els mitjans facilitats per les noves tecnologies. D'aquesta manera, s'enderroquen les barreres (Riffo Pavón, 2015). Per tant, podem dir que la influència de la cultura mediàtica tendeix a engolir tot el camp de la cultura. Tot i que les antigues distincions entre alta i baixa cultura, art i artesanía, Kultur i cultura popular no han estat completament eliminades, han perdut gran part de la nitidesa. La cultura mediàtica, dissol la diferenciació entre els nivells culturals i introdueix matisos i perfils nous, afegint una considerable complexitat al panorama cultural (Chillón, 2000).

Els productes mediàtics estan omnipresents a la nostra quotidianitat. Canvien rutines, configuren les nostres concepcions mentals i són un marcador d'horaris (la telenovel·la de la tarda o el noticiari de la nit). Les nostres activitats diàries estan a l'ombra i s'entrellacen amb els mitjans i els seus

productes. Imaginem la següent situació: en un sopar amb amics, un dels assistents comença a narrar un tema d'història general. Aquest s'oblida del nom d'un personatge rellevant, però obra el cercador del telèfon mòbil, escriu el dubte i en un moment obté la resposta (Riffo Pavón, 2015). La cultura mediàtica exerceix un paper preeminent en la configuració de la memòria i de les projeccions col·lectives. Una memòria no només formada per les estructures tradicionals, sinó pels mitjans i les mediacions comunicatives del nostre temps (Chillón, 2000).

Així doncs, la manera en què consumim i interpretem la informació a través dels mitjans i altres formes de difusió cultural, genera un impacte significatiu en com ens relacionem, socialitzem i ens estimem, reflectint aquesta interconnexió entre la cultura mediàtica i els aspectes més profunds de la nostra vida interpersonal.

Com ja s'ha esmentat anteriorment, l'amor, en molts casos, es veu influït pels ideals *romàntics* que són presentats i perpetuats en la cultura mediàtica. Això pot influir en la manera com les persones perceben i busquen les relacions amoroses a la vida real. Tot i això, abans de parlar d'ideals *romàntics* i mites, abans hem de parlar de què és l'amor.

4.2. Què és l'amor?

L'amor pot entendre's com una *actitud* -positiva o d'atracció cap a una altra persona, que inclou la predisposició a sentir, pensar i comportar-se d'una certa manera cap aquella persona-, com una *emoció* -sentiment o passió que inclou, a més, certes reaccions fisiològiques- o com una *conducta* -cuidar l'altra persona, estar amb ella, atendre les seves necessitats... (Sangrador, 1993).

Existeixen pràcticament tantes definicions d'amor com persones que han escrit sobre el tema i tants tipus d'amor com classes de persones i de

relacions humanes (Sangrador, 1993). El concepte de l'amor es configura mitjançant la influència de factors socials i culturals, modelant així la nostra estructura econòmica i política. Aquest sentiment col·lectiu és intricat i es veu afectat per una sèrie d'elements interrelacionats, la dinàmica dels quals canvia al llarg de diferents èpoques històriques, regions geogràfiques, condicions climàtiques, aspectes biològics, diversitat cultural, entorn econòmic, formes d'organització social i política, creences religioses, tabús i normes morals dins de cada comunitat (Herrera, 2012).

Tot i això, l'amor comparteix similituds a totes les cultures: es manifesta com una força poderosa que ens provoca patiment i felicitat, guiant-nos de manera constant. És una experiència universal que tots vivim en algun moment de la vida, i la manera com ho experimentem està influenciada per la cultura que naixem. Aprenem sobre l'amor a través de narratives com ara contes i pel·lícules, les quals ens ofereixen models a seguir, solucions per resoldre conflictes, mapes emocionals i estructures de relació que adoptem gairebé de manera automàtica.

L'amor és una amalgama d'instints, emocions, normes, prohibicions i mites que s'entrellacen amb creences i perspectives culturals que els grups de poder polític i econòmic transmeten a través de la cultura. Aquestes creences de vegades passen desapercebudes en emascarar-se amb l'aparent màgia de l'amor, però en realitat afecten profundament els nostres cossos, sexualitat i emocions, portant una càrrega ideològica (Herrera, 2012). Així doncs,

“és possible descobrir que aquest amor ha estat condicionat per les cultures de torn i moltes vegades ha servit com a vehicle privilegiat de control de l'ordre social” (Coria, 2012).

L'amor no és una entitat tangible i observable, sinó més aviat una realitat que s'infereix, un constructe psicològic, un estat intern els referents del qual no son tan evidents. Aquesta manca de claredat condueix a una àmplia variabilitat en les concepcions sobre la seva naturalesa i experiències (Sangrador, 1993).

Tal com s'ha esmentat anteriorment, la rellevància de l'amor a la nostra societat es desprèn d'un fenomen sociocultural que no és universal sinó més específic de la cultura occidental. Aquest fenomen es manifesta en la construcció d'una institució social fonamental: la família, la qual s'estableix a través del matrimoni (Sangrador, 1993). No hem de passar per alt que l'amor, en estar associat amb el matrimoni i la família, experimenta una formalització que assigna a les dones certes funcions socials, psicològiques i afectives, alhora que les restringeix i castiga per exercir competències que es consideren contraposades a les seves. Aquest sistema dicotòmic que regula la vida dels homes i les dones en pro d'un ordre social ha estat objecte de crítiques per part d'influents teòriques i activistes feministes des del segle XVIII fins a l'actualitat (Saiz, 2013).

L'amor es pot entendre des de diverses perspectives: des de la *sociobiològica*, que estudia la funcionalitat biològica que la conducta amorosa té per la supervivència dels individus d'una espècie; la *neurobiològica*, que aborda la investigació de l'amor a través de les bases neuronals i neuroquímiques d'aquest; o la *culturalista*, que percep l'amor com un constructe social sense tenir clar si aquest és transcultural o limitat a certes conductes i moments històrics (Villota i Martín, 2018).

4.3. Què és l'amor *romàntic*?

L'amor *romàntic* és una suma de mites que es va consolidar a finals del segle XVIII i principis del XIX a la nostra cultura occidental i que degut a la globalització i a la cultura mediàtica, es va expandir per tot el planeta. Aquest va començar a ser comú en les relacions conjugals, fins aquell moment concebudes en termes de conveniència econòmica i social. És una construcció cultural i social i un fenomen que uneix les persones de dos en dos, i que constitueix un gran negoci per a una indústria centrada en les parelles (Herrera, 2020).

Tot i que no disposem d'una definició única, podem intentar comprendre l'amor *romàntic* recorrent a algunes classificacions que s'han ofert sobre el tema i que es presentaran de forma resumida a continuació:

John Lee, sociòleg canadenc, planteja la idea que hi ha sis arquetips o tipus fonamentals d'amor, que es poden classificar en tres colors primaris (Eros o amor apassionat, Ludus o amor lúdic, Storge o amor amistós) i tres colors secundaris (Mania o amor obsessiu, Pragma o amor pragmàtic i Àgape o amor altruista). Dins dels tipus d'amor que Lee (1976) descriu, el que ens interessa especialment, pel seu vincle amb l'amor *romàntic*, és l'Eros o l'amor passional. Aquest és un tipus d'amor sensual, *romàntic*, passional, amb sentiments intensos, intimitat, forta atracció física i activitat sexual (Ferrer i Bosch, 2013).

Els resultats d'una recerca efectuada per Ferrer (2008) sobre "La percepció de l'amor a Espanya" revelen que l'estil Eros o amor *romàntic* és el que provoca majors nivells d'aprovació (superant el 80%) entre les més de mil tres-cents persones entrevistades. Segons les investigadores, aquesta conclusió posa de manifest de manera clara la presència persistent en el nostre entorn del model de l'amor *romàntic*, indicant que aquesta influència no es limita només a la població jove, sinó que es manifesta a tota la població espanyola en general (Ferrer et al., 2008). Tot i això, hem de tenir en compte el context d'aquesta recerca, ja que es va fer l'any 2008, és a dir, fa 16 anys.

Des de la perspectiva de la psicologia cognitiva i social, el psicòleg nord-americà Robert J. Sternberg (1987) va desenvolupar un esbós de la teoria general de l'amor amb l'objectiu de comprendre tant la seva estructura com la seva dinàmica, i va intentar integrar-hi els diferents tipus d'amor (Ferrer i Bosch, 2013). Específicament, va proposar que l'amor està compost per tres components fonamentals: la intimitat, la passió i el compromís. La combinació d'aquests tres elements generaria diverses classes d'amor possibles. Entre elles, l'amor *romàntic* incorporaria intimitat i passió, però no compromís. Segons Sternberg, això podria dificultar el manteniment d'una

relació basada exclusivament en aquest tipus d'amor al llarg del temps (Ferrer i Bosch, 2013).

D'altra banda, Elaine C. Hatfield (1988) diferencia entre l'amor de companyia i l'amor passional o *romàntic*, que ella descriu com un anhel intens de vincle amb una altra persona. Aquest últim es manifesta com un estat profund d'excitació fisiològica, acompanyat d'experiències que inclouen satisfacció i èxtasi (Ferrer i Bosch, 2013).

Per parlar d'amor *romàntic*, però és essencial considerar com s'ha construït al llarg del temps. Seguint l'obra de Marcela Lagarde (2001), aquest tipus d'amor es vincula amb l'aparició de l'amor burgès, que va emergir amb el desenvolupament de la cultura burgesa. Aquesta transformació va representar un canvi en la concepció de l'amor a Europa durant els segles XIV, XV i XVI, on es plantejava que l'amor i el matrimoni havien d'anar de la mà. A més, les dones no tenien propietat sobre els seus cossos ni la seva sexualitat. Això significava que les seves pràctiques quedaven sotmeses al marit, condemnant-les a la pèrdua de la seva subjectivitat, a la dependència d'aquest, qui les subordinava i les convertia en objectes en nom de l'amor (Fonseca, 2019).

Quan parlem d'amor *romàntic*, també hem de tenir en compte el concepte d'ideal *romàntic*. Aquest es basa en una construcció social que idealitza la idea que les dones somiïn en trobar el seu príncep blau. Aquesta construcció social retrata la dona com algú disposada a entregar-se de manera incondicional i altament dependent de la figura masculina, cercant protecció i afecte en aquest. Aquests comportaments es relacionen amb altres desitjos que influeixen en la percepció personal de les dones, com ara el desig de matrimoni, que amb l'aparició de l'amor *romàntic* es converteix en una expressió d'afecte i elecció de parella, així com l'ideal maternal, que pot fonamentar la feminitat de les dones i guarda una estreta relació amb l'amor (Fonseca, 2019).

Per altra banda, Sangrador (1993), destaca que tant l'enamorament com l'amor estan influïts de manera significativa per factors socials, i a la vegada, són un reflex i un producte de l'època i la societat en què es desenvolupen. Els individus experimenten el seu enamorament segons els models proporcionats per la cultura i les actituds prevalents, com ara l'ideal *romàntic*. Aquest ideal ofereix un patró de comportament amorós que es configura al voltant de factors psicològics i socials. L'autor destaca que alguns elements poden considerar-se prototípics, facilitant la identificació amb el "síndrome" d'enamorament.

En paraules d'Herrera (2020), la ideologia subjacent al mite de l'amor *romàntic* en ple segle XXI és capitalista, colonialista i patriarcal. El terme "capitalisme *romàntic*" descriu la fonamentació de la nostra cultura amorosa en els principis i valors del sistema econòmic i polític en què estem immersos. En aquest sentit, les nostres relacions amoroses es modelen d'acord amb conceptes associats amb la propietat privada (reflectida en expressions com "jo soc teu, tu ets meu") i l'acumulació (on la virilitat, per exemple, de vegades es mesura segons la quantitat de conquestes romàntiques, en un estil remissiu de Don Juan) (Herrera, 2012).

«Nuestra forma de construir el amor romántico tiene que ver con la forma en la que nos organizamos social, económica y políticamente. Lo romántico es político, y por ello, se construye a través de la ideología de ese momento. En la actualidad a través del capitalismo y del patriarcado. Así entendemos que se ame de forma diferente en distintos tiempos y en distintas culturas» (Herrera, 2018).

La indústria de l'amor *romàntic* exerceix un impacte considerable a la nostra economia, ja que dediquem considerables recursos a la recerca de parella, a la formalització i celebració d'unions, o en buscar l'ajuda de professionals per tal que ens ajudin a mantenir la relació amb la parella. En aquest sentit, la dinàmica *romàntica* esdevé un motor significatiu que impulsa diversos aspectes de la nostra activitat econòmica (Herrera, 2012).

«Al mismo tiempo que el romance se libera de ciertos controles sociales, el dinero lo ata al mercado mediante múltiples actos de consumo, que con frecuencia resultan invisibles. En efecto, el dinero desempeña una función importante en el proceso de redefinición del intercambio romántico, con lo que queda inaugurada una economía política del romance» (Illouz, 2009, p.104).

Com s'ha evidenciat prèviament, el consum s'integra a les pràctiques amoroses amb l'ajuda dels mitjans de masses, en difondre's la idea que la "seducció" s'aconsegueix i es manté a través de l'adquisició de productes que realcen el jo. D'altra banda, el romanç comença a associar-se cada cop més amb la participació en l'àmbit cultural de l'oci i l'entreteniment. Tot i això, a causa de la seva pròpia naturalesa, aquests dos objectes de consum (els productes de bellesa i els serveis recreatius) impliquen la centralitat dels diners en les trobades *romàntiques*, tant abans de la cita com durant el seu desenvolupament. Les representacions ideals de la cita *romàntica* pressuposen que les dues parts tenen accés tant als diners com a l'oci, cosa que requereix no només d'una renda disponible sinó també de temps lliure (Illouz, 2009).

Els estímuls *romàntics* a la nostra societat son constants: a la ràdio sonen cançons d'amor, al cinema totes les pel·lícules tenen alguna història d'amor de fons o en primer pla, les estrelles surten de l'armari al telenotícies i ens presenten a les seves parelles... Tot i això, disposem de poc temps per l'amor. Són molt pocs minuts els que dediquem al plaer. Ens passem 8 hores a la feina a canvi d'un salari, i la resta del temps que ens queda és per dormir i resoldre les qüestions bàsiques d'higiene i nutrició.

Vivim en un sistema productiu que ens encadena durant 40 hores setmanals a una feina que ens dona un salari generalment precari. A les empreses no només els donem molt de temps de les nostres vides, sinó també les nostres energies físiques, mentals i emocionals. Al capitalisme tant li fa que estiguis borratxa d'amor, feliç, eufòrica o angoixada. La cadena de producció no pot parar pels teus sentiments, i al capitalisme li convé que no siguem gaire

feliços: la nostra insatisfacció permanent i el nostre dolor ens fan més vulnerables (Milton, 2014).

L'amor *romàntic* va néixer amb la pretensió de perpetuar la institució de la família a través de la distribució de rols diferents a dones i homes, la qual cosa genera una complementació entre aquests i en conseqüència una dependència (Villota i Martín, 2018). Pel que fa a la connexió entre l'amor i el matrimoni, que és la base sobre la qual s'erigeix la il·lusió de l'amor *romàntic*, la història revela com durant segles l'amor floria al marge d'aquesta institució. Les relacions amoroses entre dones i homes es desenvolupaven sota diferents marcs ideològics. Si retrocedim fins a l'antiga Grècia, observem que les relacions afectives estaven estretament vinculades a l'esfera sexual. En aquest context, el plaer se separava del matrimoni on les dones havien de ser fidels als seus esposos i l'acte sexual es concebia principalment amb el propòsit de la procreació dins de la unió conjugal. De manera similar, a l'imperi romà, el plaer eròtic es deslligava del matrimoni i s'associava a conquestes esporàdiques i circumstancials. Per tant, l'amor quedava exclòs dels plantejaments del matrimoni fins a la irrupció de l'amor *romàntic*. És llavors quan el matrimoni es va transformar en una manifestació d'amor, amb les reestructuracions socials consegüents que això implica (Saiz, 2013).

La manera com experimentem l'amor sovint reflecteix una perspectiva patriarcal, on les relacions estan estructurades per jerarquies i desigualtats. A la nostra cultura, se'ns inculca la creença en la radical diferència i complementarietat entre homes i dones. El romanticisme patriarcal es manifesta en la formació de relacions basades en jerarquies afectives, on les dones poden ser etiquetades com a esposes, amants o fins i tot, com a prostitutes, mentre que els homes poden assumir rols d'esposos, amants o clients. Aquestes dinàmiques estan influïdes pels privilegis de gènere que col·loquen els uns per sobre dels altres (Herrera, 2012).

En els darrers dos segles, l'amor ha tingut un paper central a Occident en la configuració de l'individu modern, delineant fronteres entre allò extern i allò intern i enfortint la presa de consciència individual. Com a resultat, els antics

llaços comunitaris es dissolen, i la família, centrada en la parella conjugal, es converteix en un espai de responsabilitat i valors impregnat de sentiments (Saiz, 2013).

Actualment, el model amorós predominant continua sent heteronormatiu i amb una clara orientació reproductiva. L'homofòbia s'erigeix com un distintiu del patriarcat, que tendeix a associar el plaer amb el pecat, agreujant-se encara més en el cas de les dones. Aquestes nocions arrelades contribueixen a la persistència d'estructures patriarcals a les nostres relacions amoroses i a la societat en general (Herrera, 2012).

4.4. Com la cultura mediàtica reproduïx i construeix una idea molt concreta d'amor

La influència dels mitjans de comunicació en la construcció de rols de gènere és manifesta de diverses formes, des de sèries de televisió fins a revistes, pel·lícules i continguts de les notícies. Aquests mitjans reproduïxen constantment allò que la societat espera de dones i homes, assignant formes específiques de comportament basades en el sexe, enfortint així els valors i les estructures socials establertes pel patriarcat (Blanco Ruiz, 2018).

La publicitat és una de les eines, emprades pels mitjans de comunicació, més ràpides i eficaces, ja que aconsegueix una fàcil transmissió dels estereotips i rols de gènere. Això és així a causa de la seva capacitat d'apel·lar a les emocions als anuncis, cosa que facilita la seva retenció a la ment del públic. L'emoció més explotada als anuncis, per excel·lència, és la referent a l'amor *romàntic* (Granado, 2021).

Dins aquest relat *romàntic* sobre les relacions de parella, la publicitat estableix diferències entre dones i homes. A les dones se les presenta com els pilars que sustenten i encarnen alguns dels mites de l'amor *romàntic*, com

el de la "mitja taronja" o el concepte del matrimoni. Per contra, els homes se'ls presenta manifestant sentiments oposats (Granado, 2021).

Així mateix, en aquest context publicitari es perpetuen estereotips sexistes, com ara l'associació de les dones amb el gust per les joies o els regals costosos. També es destaca el control que els homes exerceixen sobre l'estat d'ànim de les dones en regalar-los aquests objectes. D'aquesta manera, la publicitat aconsegueix lligar les emocions i sentiments, amb el consum de béns i serveis (Granado, 2021).

Al llarg del segle XX, s'ha subratllat el paper fonamental dels mitjans de comunicació, ja que actuen com un mirall de la societat en reflectir-ne les normes i, alhora, com un mitjà que contribueix a la construcció activa de realitats. Tant "vells" com "nous" mitjans de comunicació són formuladors de discursos ideològics, creadors d'estructures que tenen una dimensió rellevant semàntica, en què tant les persones, com els llocs i les coses són representats en el discurs, l'escriptura o la imatge. La comunicació és el mitjà per transmetre significats entre els individus, i això inclou la transmissió de valors culturals amb implicacions de gènere com l'amor *romàntic* (Blanco Ruiz, 2018).

Actualment, els mitjans de comunicació ostenten el monopoli del discurs amorós institucionalitzat a través dels seus relats. L'exposició constant a una varietat d'impactes culturals a través dels mitjans de comunicació permet la internalització d'una sèrie de codis i subcodis, presents en un univers de signes que transmeten una ideologia preestablerta, fent-los semblar naturals. Aquesta dinàmica contribueix a la difusió i normalització de certs conceptes i valors al voltant de l'amor, que són fixats prèviament per les estructures mediàtiques, exercint així una influència significativa en la percepció col·lectiva de l'amor i les relacions (Blanco Ruiz, 2018).

Aquesta interacció recíproca entre la cultura i la tecnologia es va manifestar amb la introducció de la impremta com el primer mitjà de comunicació de masses. Des de llavors, "l'amor com a emoció" ha experimentat un

entrellaçament cada cop més estret amb les tecnologies culturals. Aquestes tecnologies no només alliberen l'activitat imaginativa, sinó que també la codifiquen en organitzar-la dins de certes fórmules narratives ben definides (Blanco Ruiz, 2018).

Des del moment del seu naixement, les criatures es veuen bombardejades per una varietat d'estímuls provinents de diversos mitjans de comunicació i productes audiovisuals. Aquests abasten des de dibuixos animats fins a pel·lícules i sèries, així com programes de televisió on trobar l'amor i la parella ideal es converteix en l'eix central. Des d'aquesta perspectiva, el concepte d'amor es veu fortament modelat pels mitjans de comunicació, la majoria dels quals utilitzen productes audiovisuals per perpetuar rols i estereotips de gènere, així com el model ideal d'una vida plena que sembla aconseguir-se únicament a través de la convivència en parella (García, 2019).

És comú que la trama principal a sèries de televisió, pel·lícules i fins i tot contes infantils estigui centrada en l'amor, seguint la concepció tradicional d'aquest sentiment. Aquests productes audiovisuals tenen un impacte directe i ràpid en les noves generacions, i tenen un paper crucial en la difusió dels mites de l'amor *romàntic* a través de les relacions perfectes i les històries d'amor que presenten. Al cinema, la televisió i la literatura, és freqüent que els dos protagonistes s'enamorin i s'enfrontin a una sèrie de desafiaments que amenacin la seva relació, només per culminar en un final perfecte on l'amor triomfa sobre totes les adversitats (García, 2019).

4.5. Mites de l'amor *romàntic*

A cada societat se'ns ensenya com estimar i com estimar-nos. A la societat catalana, que s'emmarca dins d'una societat europea i, per tant, occidental, aprenem que l'amor ideal és l'amor *romàntic* o amor passional. Dins d'aquesta societat els cossos socialitzen de forma binària: homes i dones, cada un d'ells amb els seus rols dins d'aquest amor *romàntic*. Aquest amor, o

millor diguem-ne 'mal amor', porta inscrits un conjunt de mites i creences (Caro i Monreal, 2017).

Un mite és una creença que apareix formulada com una veritat i és expressada de forma absoluta i poc flexible. Aquestes creences solen posseir una gran quantitat de càrrega emotiva, concentren molts sentiments, i solen contribuir a crear i mantenir la ideologia del grup i, per això, solen ser resistents al canvi i al raonament (Bosch i Ferrer, 2002).

Els mites *romàntics* han estat definits com el conjunt de creences socialment compartides sobre la "suposada veritable naturalesa de l'amor", i, com passa en altres àmbits, solen ser ficticis, absurds, enganyosos, irracionals i impossibles de complir (Yela, 2003).

L'origen d'aquests mites és divers, però, tot i això, podem dir que han estat desenvolupats amb l'objectiu de primar un determinat model de relació (monògama, heterosexual...) a cada moment històric i social concret. Donat a les altes expectatives que generen (inabastables en la majoria dels casos), poden arribar a generar importants conseqüències personals (insatisfacció, frustració, patiment...) i socials (sanció social, desaprovació...) (Yela, 2003).

La major part dels mites amorosos van sorgir a l'època medieval; altres han anat sorgint amb el pas dels segles, i finalment es van consolidar al XIX, amb el romanticisme. D'aquests ens en queden uns quants que configuren les nostres estructures sentimentals actualment (Herrera, 2010).

Cal tenir present que en són moltes les autories que han parlat sobre aquests mites i hem de tenir en compte que no tots són comuns. He fet una recerca dels més coneguts i dels que no se n'ha parlat tant i s'exposen de manera resumida a continuació:

- **El mite de la mitja taronja**, derivat del mite amorós d'Aristòfanes, que suposa que els humans van ser dividits en dues parts que tornen a unir-se en un tot absolut quan trobem la nostra "ànima bessona", el

nostre company ideal. És un mite que expressa la idea que estem predestinats l'un a l'altre. L'acceptació d'aquest mite suposa creure en l'existència d'una parella predeterminada i, per tant, estableix criteris d'elecció de parella i de manteniment de la mateixa inassolibles que porten la persona a esforçar-se constantment perquè la relació funcioni de forma satisfactòria. A part d'això, la presència d'aquesta creença és especialment problemàtica si es produeix una ruptura, ja que aquesta pot ser viscuda de forma més traumàtica i provocar la interiorització de la culpa davant el fracàs sentimental (Fonseca, 2019).

- **El mite de l'exclusivitat:** creença que l'amor *romàntic* només es pot sentir per una única persona i que, per tant, no és possible estar enamorat/da/di de dues persones alhora. Aquest mite té a veure amb l'egoisme humà i la propietat privada, que sent com a propietats les persones i els seus cossos (Herrera, 2010).
- **El mite de la fidelitat:** creença que tots els desitjos passionals, *romàntics* i eròtics han de satisfer-se exclusivament amb una única persona: la mateixa parella (Yela, 2003).
- **El mite de la perdurabilitat** (o de la passió eterna): creença que l'amor *romàntic* i passional dels primers mesos ha de perdurar després de milers de dies (i nits) de convivència. Aquest mite està molt lligat a la corrent que vincula l'amor *romàntic* i el matrimoni (Fonseca, 2019).
- **El mite del matrimoni o convivència:** Creença que l'amor romàntico-passional ha de conduir a la unió estable de la parella i constituir-se a l'única base de la convivència de la parella, representada per la institució del matrimoni. A més de l'amor *romàntic*, també la satisfacció sexual ha de donar-se al matrimoni (Fonseca, 2019).
- **El mite de l'aparellament:** creença que la parella (heterosexual) és natural i universal. La convivència de dos en dos ha estat, així,

reïficada a l'imaginari col·lectiu, i institucionalitzada a la societat (Fonseca, 2019).

- **El mite de la gelosia:** creença que la presència de gelosia és un signe genuí d'amor i, en alguns casos, es considera una condició indispensable per afirmar l'autenticitat d'aquest sentiment. En altres paraules, s'argumenta que la manca de gelosia cap a la parella indica una manca de veritable amor (Villota & Martín, 2018).
- **El mite de l'omnipotència:** creença que "l'amor ho pot tot", per tant, si hi ha amor verdader, els obstacles externs o interns que es presentin a la relació no han d'influir sobre la parella (Herrera, 2010).
- **El mite del lliure albir:** sosté la creença que els sentiments amorosos són completament íntims, pertanyen exclusivament a l'individu i no estan subjectes a influències de factors sociobiològics i culturals aliens a la nostra voluntat i consciència. Acceptar aquest mite implica negar les pressions biològiques, socials i culturals a què les persones estem sotmeses. Aquesta negació pot donar lloc a sentiments com la culpabilitat (Fonseca, 2019).
- **El mite de l'equivalència:** és la creença que l'amor com a sentiment i l'enamorament en el seu estat més o menys durador, són completament equivalents. Segons aquesta concepció, si una persona deixa d'experimentar apassionadament l'enamorament, s'assumeix que ja no estima la seva parella i, en conseqüència, es podria considerar que el millor en aquest cas seria acabar amb la relació. Aquest mite simplifica la complexitat de les emocions al llarg del temps i no té en compte la naturalesa evolutiva i canviant de les relacions, així com la possibilitat que l'amor maduri i es transformi en formes més estables i profundes (Fonseca, 2019).

4.6. Colonització de l'amor *romàntic* en les identitats queer

Tot i formar part del mateix col·lectiu a nivell cultural, polític i social, existeixen divergències i diferències entre les identitats «gais i lesbianes» i les identitats «queer». Un exemple d'aquestes divergències es dona entre la predisposició a emfatitzar les identitats sexuals de gays i lesbianes als estudis gays i lèsbics i la tendència de la Teoria Queer a deconstruir el concepte d'identitat i resistir davant les polítiques identitàries que reclamen el gènere i la sexualitat com a entitat fixa i immutable. Assumir-se com a queer significa, doncs, qüestionar-se de quina manera les categories identitàries sostenen la dominació político-social de l'heterosexualitat obligatòria (Estrada Mesa, 2012). Apoderar-se d'allò queer significa oposar-se a la categorització binària de sexe i gènere, tot posant en dubte tot allò que se'n deriva d'aquesta categoria dicotòmica i les relacions de poder que se'n generen. Així doncs, fer una revisió crítica també implica entendre que tant la idea preconcebuda de l'amor *romàntic* com llurs mites procedeixen d'una construcció amatonormativa heterosexual i monògama.

És veritat que, d'una banda, la revisió dels mandats de l'amor *romàntic* està present tant dins com fora de l'acadèmia. Tot i això, avui en dia, encara trobem molts productes culturals que exalten i promouen la pràctica d'aquest model.

La cisheteronormativitat constitueix un sistema sociocultural que imposa a l'individu l'obligació de conformar-se com a cisgènere i heterosexual, i tot allò que s'allunya d'aquesta norma és considerat com a patològic i anormal. L'antropòloga Gayle Rubin (2002) ho explica de la següent manera:

«Segons aquest sistema, la sexualitat que és "bona", "normal" i "natural" hauria de ser idealment heterosexual, conjugal, monògama, reproductiva i no comercial. Ha de ser en parella, relacional, de la mateixa generació, i en privat. No hauria d'implicar pornografia,

objectes, fetitxes, joguines sexuals de cap tipus ni rols que no siguin el masculí i el femení. Qualsevol tipus de sexualitat que infringeixi aquestes regles és "dolenta", "anormal" o "antinatural". La mala sexualitat seria homosexual, soltera, promiscua, no procreativa o comercial».

Partint d'aquest marc, i parlant en termes generals, es pot entendre que una indústria tan característica –i tan lucrativa– com la del cinema no vulgui pas trencar les regles. Evidentment, existeixen cada cop més multiplicitat de formes innovadores de produir el setè art, especialment des de productores independents. Si bé és cert i fonamentat que cada cop més es produeix una varietat més gran de films que contenen personatges LGTBI+, aquests personatges i les seves respectives trames s'acostumen a situar dins d'una estructura cisheteronormativa. En altres paraules, s'heterosexualitza els personatges queer:

«[...] els cineastes tenen el poder de transmetre l'orientació sexual dels personatges de la mateixa forma que s'ha acceptat com a norma per als personatges heterosexuels, deixant així l'audiència dins de la seva zona de confort i treballant en un marc conegut per a l'espectador» (Rohrs, 2019).

Centrant-nos específicament en el cinema que introdueix personatges lèsbics com a protagonistes, una de les formes d'heterosexualització consisteix en recrear la desigualtat social present a les parelles heterosexuels dins de les relacions lesbianes (Dyer, 1977). L'autor sosté que, a les relacions heterosexuels, existeix un component de desigualtat de gènere, al contrari de les relacions homosexuals. «Las películas, no obstante, difícilmente se muestran dispuestas a aceptar esto, por lo que introducen otras formas de desigualdad social, que son consideradas de carácter primordial, para definir la naturaleza de la relación homosexual» (p.82). En aquest punt, podríem fer una crítica a Dyer per no tenir en compte dues circumstàncies que poden produir-se en les relacions homosexuals: d'una banda, no contempla els rols de gènere, ja que els rols masculinitzats o feminitzats no només depenen de

la identitat de gènere; d'altra banda, tot i parlar d'altres formes de desigualtat, sembla no considerar la interseccionalitat entre més d'una forma de desigualtat, ja sigui de classe, ètnia, edat, capacitat, etc.

Sheldon (1986) afirma que aquestes pel·lícules estan “hechas para el gran público y sirven para reforzar la imagen del lesbianismo –pocas lesbianas, como tales, encuentran nada con qué identificarse en dichas películas, cuyo propósito es el de seguir sustentando el statu quo” (p.63).

«La normalización de la homosexualidad lésbica en el cine sigue en un proceso lento en el que los intereses del espectador masculino son más protagonistas que los intereses del propio colectivo al que representan. Los estereotipos de la masculinidad persisten en los personajes femeninos, lo que alimenta el tópico proyectado hacia la sociedad que visiona las cintas»(Fernández Rivera, 2020, p.30).

Roland Barthes (1990), parla de l'anomenat l'effet de réel o «l'efecte de realitat», aquell que una fotografia pot tenir en l'individu, fent-lo sentir que allò representat és autèntic i real, fins i tot sabent que la imatge és una construcció o interpretació. Barthes es refereix a la fotografia, però és ben bé traslladable al cinema, a la literatura o a la música. L'effet de réel pot generar en la persona espectadora un canvi i una transformació en la pròpia subjectivitat a través de les imatges consumides.

El dilema resideix en qüestionar-se si realment les persones amb identitats lesbianes no s'identifiquen amb aquests films o, pel contrari, formen part de la normalització cisheterosexista. És la cultura mediàtica, per tant, un reflex de la realitat o bé un producte que configura subjectivitats?

Com ja s'ha dit anteriorment, una de les característiques de l'heteronormativitat és l'amatonormativitat; és a dir, es dona per fet que les dinàmiques de les parelles heterosexuales són romàntiques, exclusives, de llarg termini i jeràrquiques. En conseqüència, els productes culturals on la trama gira entorn una (o més) relacions de parella, acostumaran a seguir

aquestes dinàmiques. Algunes característiques de les pel·lícules o llibres *romàntics* són: l'adoctrinament cap a la feminitat domèstica, el matrimoni com a finalitat, el rol de salvador que prenen les figures masculines (Morales, 2015), la idea de l'amor-passió com a motor de l'acció (Sanpedro, 2005), entre d'altres. El cinema on apareixen protagonistes LGTBI+ acostuma a no ser una excepció d'aquestes representacions de rols, a menys que hi hagi una conscienciació i una voluntat de canvi per part dels cineastes.

Reiterant idees ja exposades, cada vegada en són més les sèries i pel·lícules que contenen personatges LGTBI+, però, dit en altres paraules, aquestes no acostumen a escapar-se d'aquest amor *romàntic*. Algunes d'aquestes pel·lícules són: *La Vie d'Adèle* o *Call me by your name*. També trobem exemples de sèries com podrien ser: *Smiley*, *Young Royals* o *Heartsoppper*. I, fins i tot, podríem parlar de cançons força recents com és el cas de *l'Eva i la Jana* del grup Ginestà.

«La toma de la palabra por las minorías queer es un acontecimiento no tanto postmoderno como posthumano: una transformación en la producción y en la circulación de los discursos en las instituciones modernas (de la escuela a la familia, pasando por el cine o el arte) y una mutación de los cuerpos» (Preciado, 2005).

Així mateix, és interessant recuperar el concepte d'«amor confluent» de Giddens (1995), en contrast amb les normes de l'amor *romàntic*, basat en el creixement personal i el mutu desenvolupament, i caracteritzat per la cerca de la igualtat i la negociació continuada entre ambdues parts.

El amor confluyente es un amor contingente, activo y por consiguiente, choca con las expresiones de "para siempre", "solo y único" que se utilizan por el complejo del amor romántico. [...] El amor más confluyente tiene la mayor posibilidad de convertirse en amor consolidado; cuanto más retrocede el valor del hallazgo de una "persona especial", más cuenta la "relación especial" (Giddens, 1995, p.39).

En resum, si allò queer desafia les institucions polítiques tradicionals i les perspectives cisheteronormatives, potser també seria necessari que s'oposés a la reproducció de l'amatonormativitat patriarcal. Tanmateix, podria ser important, que les representacions culturals on apareguin personatges LGTBIQ+ s'impliquessin en aquest desafiament de la norma i produïssin de forma més queer. D'aquesta manera recol·locaríem la vivència queer i el pensament al centre. Això només seria possible si permetem la visibilitat i l'assentament de creadoris que posseeixin consciència política i que tinguin voluntat de transformació social. Ja que, les polítiques queer trenquen amb la binarietat del sistema sexe-gènere, amb la dicotomia homo/hetero i repensen noves formes d'expressió del propi cos. La Teoria Queer es presenta com una nova perspectiva per examinar i entendre les relacions socials i els moviments de la cultura, és a dir, una renovada epistemologia que permet analitzar i comprendre críticament, les construccions actuals respecte de la sexualitat, la identitat, el cos i el desig (Chairo, s. d.).

Per tant, potser seria necessària una resistència queer integral que s'estengués a l'esfera cultural, proposant un canvi en les representacions mediàtiques per així contribuir a la transformació social i cultural cap a una societat més inclusiva i equitativa.

Tot i això, hem de tenir en compte el paper que juga el capitalisme en aquest àmbit. La Teoria Queer proposa que, mitjançant la transgressió de la identitat, les diferències per qüestions de sexe, gènere o identitat sexual desapareixerien. Tot i això, és fonamental subratllar, que el capitalisme no només es nodreix d'aquest tipus d'opressió (en aquest cas de gènere, sexe o identitat sexual), sinó que es basa en una xarxa d'opressions intrincada que es retroalimenten per consolidar l'exercici del seu poder. Ser dona, per exemple, no és el mateix que ser dona, negra, pobra, lesbiana o trans.

El sistema capitalista es caracteritza per la seva capacitat de mercantilitzar les diferències identitàries, les converteix en objectes de consum. També s'encarrega de fer-nos sentir diferents si ens apartem del que és "normal" en ulls del sistema. Com distingir aleshores aquesta tendència del capitalisme, de la lluita per la dissidència i la diversitat sexual? És possible assolir una

veritable llibertat sexual dins aquest sistema? A més, si rebutgem la idea que les identitats han de ser estrictament masculines o femenines, ens dirigim inevitablement cap a una concepció de la identitat que no reconeix límits clars? És factible concebre l'amor com una cosa que no coneix fronteres o límits?

El romanticisme patriarcal que la nostra societat actual ha heretat del segle XIX continua operant fins als nostres dies en diversos sectors de la nostra societat, com una "utopia emocional col·lectiva" (Herrera, 2010). Però a ella s'hi afegeix, en un intent de contrapoder, el desplegament d'un ventall amplíssim de modalitats de l'amor i la sexualitat.

Per tant, el dret a l'elecció lliure i individual, sigui quina sigui la preferència, enfronta al sistema capitalista que oprimeix i asfixia l'amor? O més aviat ho reproduïx? (Chairo, s. d.).

5. SEX EDUCATION

Utilitzant els codis característics de les sèries de ficció per a adolescents i la comèdia romàntica, 'Sex Education' (Netflix, 2019-2023) va emergir en el panorama audiovisual internacional amb un discurs innovador sobre la sexualitat i la identitat. Durant les seves quatre temporades, la sèrie desafia certs codis genèrics ja establerts per proposar un enfocament més inclusiu de la sexualitat en comparació amb les típiques produccions per a joves (Vázquez et al., 2020).

Donat que la ficció televisiva juga un paper clau en la socialització del gènere i la sexualitat del seu públic adolescent, aquest tipus de produccions ens permeten observar les tensions i canvis en les relacions de poder, tenint en compte les diverses expressions de gènere i orientacions sexuals dels seus personatges. Aquests personatges també es veuen influïts per altres aspectes identitaris com la raça, la classe o la religió, fet que els converteix en un interessant exemple per a l'estudi de la interseccionalitat.

Si tant l'escola –espai principal de 'Sex Education'– com els mitjans de comunicació són espais de socialització clau en la construcció de les subjectivitats (Trujillo, 2015) analitzar la representació de la diversitat (sexual, de gènere, racial, etc.) que duu a terme la sèrie ens permetrà conèixer quin tipus de discursos al voltant de la diversitat sexual i de l'amor *romàntic* s'estan transmetent a través de la cultura mediàtica.

5.1. Elecció de la temporada 4 i justificació

S'ha trobat oportú escollir la temporada 4 de la sèrie Sex Education per fer una anàlisi de contingut i descobrir com la cultura mediàtica construeix la idea de l'amor *romàntic* fins i tot en propostes que aparentment semblen

trencadores i dissidents. La meua anàlisi es centrarà en la darrera temporada de la sèrie, ja que és el moment en què els personatges arriben al nou institut on predominen les identitats queer i les polítiques no binàries. Dins d'aquest marc pot ser interessant fer l'anàlisi per veure de quina manera l'amor *romàntic* ha colonitzat la dissidència.

5.2. Model de taula d'anàlisi (mites de l'amor *romàntic*)

Per tal de dur a terme una anàlisi detallada dels mites de l'amor *romàntic* dels capítols de la temporada 4 de Sex Education partiré de l'eina metodològica que Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024) presenten en el seu article "Disney princesses and romantic love: a narrative that perpetuates patriarchal domination" on vinculen els mites que construeixen l'amor *romàntic* amb les disposicions del relat patriarcal.

Taula 1. Relació dels mites de l'amor *romàntic* amb els sistemes de subordinació, dependència i possessió (Font: Extret de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	Disposiciones del relato patriarcal		
	DOMINACIÓN Sistema de representación que solo posibilita una manera de imaginar la relación entre dominadores y dominados y esta, a su vez, es el instrumento de conocimiento que ambos comparten		
Mitos del amor romàntico Legitiman el sistema de dominación y sitúan a las mujeres en situación de desigualdad	Subordinación Estrategias de control y sumisión de los sujetos y los cuerpos	Dependencia Sitúa desde dónde se ejerce el privilegio del dominador sobre el dominado en un sistema de relaciones de poder	Poseción Tiene que ver con entender al dominado como propiedad y la propia relación como un mecanismo de consolidación de jerarquías
Media naranja (sugiere que cada persona tiene una	. Mutilación de la subjetividad . Anulación . Idealización	. Imposibilidad de ser sin el otro	. Objetivación: medio para conseguir unos fines

pareja ideal o perfecta que completa todas sus carencias y defectos)		. Dependencia emocional . Idealización de la pareja	. Control de la otra persona . Reducción de la autonomía
Pasión /amor eterno (creencia la pasión tiene que pervivir siempre de manera estable)	. Perpetuación de relaciones tóxicas . Sacrificio y/o sufrimiento como pruebas o demostraciones de amor verdadero . Asociado al matrimonio	Falta de autonomía y libertad	Puede promover la idea de que una vez que se encuentra la pasión eterna no se deben buscar otras conexiones o relaciones, limitando la autonomía y la libertad individual
Aparejamiento como único camino hacia la felicidad (aparejamiento como la principal fuente de felicidad)	. Reproducción de roles de género tradicionales: . Marginalización de otras formas de felicidad	Dependencia emocional: la felicidad y el bienestar solo se pueden lograr a través de una relación de pareja	. Objetivación y posesión. . Anulación del ser individual . Matrimonio como forma de felicidad
Equivalencia amor enamoramiento (creencia que el amor y el enamoramiento son equivalentes)	. Representación idealizada sin tener en cuenta su complejidad como individuo. . Desigualdad de poder . Expectativas poco realistas	. Idealización del otro . Dependencia emocional	. Idealización y objetivación . Exclusividad y posesividad
Amor a primera vista (creencia de que el amor nace de espontáneamente)	Reproducción de roles de género tradicionales	Desigualdad de poder: una parte se siente inmediatamente enamorada o fascinada, mientras que la otra parte puede no compartir	Idealización y objetivación: idealización rápida de la otra persona basada en aspectos superficiales o en una primera impresión. Esto puede conducir a la objetivación de

		esos sentimientos en ese momento	la persona amada, reduciéndola a una simple imagen o representación idealizada sin tener en cuenta su complejidad como individuo
Monogamia (creencia de la pertinencia de una sola pareja)	. Control sobre la sexualidad femenina . Institucionalización del matrimonio	Reproducción de roles de género tradicionales	Propiedad y posesión de las mujeres por parte de los hombres
Fidelidad (creencia de que los deseos sexuales y eróticos deben satisfacerse con una única persona)	Control sobre la sexualidad de las personas, sobre todo de las mujeres		. Control y posesión: puede estar vinculado a la idea de que una persona (a menudo la mujer) es una propiedad o posesión de su pareja. . Doble estándar de género . Control sobre el cuerpo y la sexualidad
Matrimonio como fin último de las personas	Roles de género tradicionales	Dependencia económica	. Control sobre la sexualidad femenina . Objetivación de la mujer
Polos opuestos se atraen y el libre albedrío	Roles de género rígidos	Falta de autenticidad	Dinámicas de poder desequilibradas
Omnipotencia del amor	. Justificación de relaciones tóxicas	. Sufrimiento, culpabilidad	

(el amor por sí solo es suficiente para superar problemas graves)	. Idealización y romanticismo excesivo	. Supresión de la autonomía individual	
Perdurabilidad (prioriza la duración o la estabilidad por encima del bienestar individual)	Perpetuación de relaciones dañinas:		. Sacrificio de la individualidad . Control y dominio

Per tant, els mites de l'amor *romàntic* que s'identificaran al llarg dels capítols de la sèrie son únicament els de la taula, excepte el mite de la gelosia que he considerat oportú afegir-lo, ja que té una gran presència dins la sèrie.

5.3. Model de taula d'anàlisi (trencament dels mites de l'amor *romàntic*)

A partir de la taula anterior, basada en els mites de l'amor *romàntic* i els seus sistemes de subordinació, dependència i possessió, he vist necessari fer una taula de trencament d'aquests mites.

Algunes de les autories que parlen de la importància de trencar amb els mites son: Arata i Perdomo Mareco (2023), Blanco i San Segundo (2016), Herrera (2020), Illouz (2009) o Vasallo (2015). Per exemple, Vasallo (2015) expressa que viure l'amor des d'una perspectiva capitalista implica considerar a l'altre com una propietat privada o objecte de consum, posseint els cossos, el desig aliè i la cosificació com a part del capitalisme emocional. Les maneres de vincular-se propis de l'amor romàntic estan basats en aquest sistema.

La taula mostra què implica trencar amb cada un d'aquests mites i, per tant, deixar enrere els seus respectius sistemes de subordinació, dependència i possessió. Així

doncs, l'anàlisi de l'última temporada de Sex Education partirà de les dues taules explicades anteriorment.

Taula 2. Trencament dels mites de l'amor *romàntic* i dels sistemes de subordinació, dependència i possessió (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	Trencament dels mites de l'amor <i>romàntic</i>		
Mites de l'amor <i>romàntic</i> Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la mateixa relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies
Trencar amb els mites de l'amor <i>romàntic</i> suposa trencar diferents sistemes de subordinació, dependència i possessió.			
	Trencar amb la subordinació suposa:	Trencar amb la dependència suposa:	Trencar amb la possessió suposa:
Mitja taronja (suggereix que cada persona té una parella ideal o perfecta que completa totes les seves mancances i defectes)	-Afecte per les diferències -Comunicació oberta i honesta -Comprensió mútua	-Fortalesa emocional - Autoestima - Confiança en si mateix -Capacitat d'autosatisfacció -Llibertat individual	-Individualitat -Autoconeixement -Autoacceptació -Empoderament personal -Desenvolupament propi -Respecte mutu -Col·laboració i cooperació en lloc de control

			-Suport mutu en el creixement personal
Passió/amor etern (creença la passió ha de perviure sempre de manera estable)	-Priorització del benestar individual i mutu -Reconeixement i abandó de relacions tòxiques -Valoració de la salut mental i emocional a la parella	-Autonomia individual - Llibertat per explorar i créixer -Respecte per la individualitat de l'altre -Presa de decisions personals sense sentir-se lligat per la parella -Espai per a interessos i activitats personals	-Acceptació de l'evolució dels sentiments i les relacions -Flexibilitat per adaptar-se a canvis en la dinàmica de la relació -Comprensió que la passió pot fluctuar i evolucionar amb el temps -Valoració de l'estabilitat emocional més que no pas de la passió constant -Obertura a noves connexions i relacions -Reconeixement que la passió es pot trobar en diferents formes i moments de la vida -Valoració de la diversitat d'experiències emocionals i afectives -Respecte per l'autonomia de buscar connexions que enriqueixin la vida

Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	-Empoderament: Foment de l'autonomia i la igualtat en les relacions. -Diversitat: Reconeixement i valoració de diferents formes de relacions i models de felicitat. -Pluralitat: Acceptació i celebració de la diversitat d'identitats i expressions.	-Autonomia: Desenvolupament de l'autoconeixement i capacitat de satisfacció personal independent de relacions romàntiques. -Resiliència: Enfortiment de la capacitat per afrontar els desafiaments i adversitats de la vida de manera individual. -Autenticitat: Promoció de relacions basades en la lliure elecció i el creixement mutu, no en necessitats emocionals.	- Respecte: Reconeixement del valor i la dignitat inherents a cada individu, sense objectivar ni posseir. -Llibertat: Promoció de relacions basades en el consentiment i la voluntat mútua, no en la possessió o control. -Plenitud: Cerca de la realització personal i la felicitat en l'autenticitat i la connexió emocional, no en la conformitat social o el matrimoni com a única forma de felicitat.
Equivalència amor enamorament (creença que l'amor i l'enamorament són equivalents)	-Comprensió: Reconeixement de la complexitat i la individualitat de l'altre, més enllà de la representació idealitzada. -Igualtat: Establiment de relacions basades en el respecte mutu i l'equitat de poder. -Realisme: Acceptació que les relacions amoroses impliquen desafiaments i complexitats, no només idealitzacions.	-Autonomia emocional: Desenvolupament de la capacitat per mantenir un sentit d'identitat i benestar emocional independentment de l'estat d'enamorament. -Apreciació genuïna: Valoració de l'altre per les seves qualitats intrínseques i no només per la idealització de l'enamorament. -Suport mutu: Construcció de relacions basades en el suport i el	--Apreciació i respecte: Reconeixement de la individualitat i la dignitat de l'altre, sense intentar posseir-lo o idealitzar-lo en exclusivitat. -Llibertat i autonomia: Promoció de relacions basades en la llibertat d'elecció i l'autonomia personal, no en la possessió o l'exclusivitat. -Col·laboració i compromís: Construcció de relacions basades en

		creixement personal, en lloc de la dependència emocional.	la col·laboració mútua i el compromís voluntari, no en l'objectivació o la possessivitat.
Amor a primera vista (creença que l'amor neix espontàniament)	-Igualtat de gènere: Es promou la igualtat de poder i s'eviten els rols de gènere tradicionals, permetent que cada individu s'expressi i desenvolupi segons les pròpies capacitats i desitjos, independentment del seu gènere. -Autonomia emocional: Cada persona és capaç de mantenir la seva pròpia identitat i benestar emocional, sense dependre exclusivament de l'altre per a la seva felicitat o sentit de vàlua. -Respecte mutu: Es reconeix i es respecta l'espai personal i les necessitats individuals de cadascú, sense crear una dependència emocional o una sensació de necessitat constant d'atenció i validació.	-Autonomia: Ambdues parts tenen la llibertat i la capacitat per prendre decisions per si mateixes, sense estar subordinades a rols de gènere predefinitos. -Consentiment i comunicació: Es prioritza el respecte mutu, el consentiment clar i la comunicació oberta i honesta, en lloc d'assumir la possessió o la presa de decisions unilaterals. -Reconeixement de l'autonomia: Es respecta la capacitat de l'altra persona per prendre decisions sobre la seva pròpia vida, incloent-hi les relacions, les metes i els desitjos individuals, sense intentar controlar o posseir la seva llibertat.	-Connexió emocional genuïna: L'amor es construeix a partir d'una comprensió profunda i d'una connexió emocional mútua, que es desenvolupa amb el temps i la interacció contínua, en lloc de basar-se únicament en una impressió superficial inicial. -Apreciació de la complexitat: Es valora la parella com un individu complet, amb les seves pròpies qualitats, experiències i emocions, en lloc de reduir-los a una imatge idealitzada d'una simple representació del que s'espera en una relació romàntica.
Monogàmia (creença de la pertinença d'una sola parella)	-Independència: Alliberament de la subordinació i el control sobre la sexualitat femenina. Les persones serien lliures d'explorar i expressar la seva sexualitat	-Igualtat: Abolició de la dependència i la reproducció de rols de gènere tradicionals. Les relacions es basarien en l'equitat i el	-Autonomia: Eliminació de la possessió i la idea que les dones són propietat dels homes. Les persones tindrien la llibertat de ser

	sense sentir-se constretes per normes socials restrictives.	respecte mutu sense assignar rols predefinits basats en el gènere..	propietàries de si mateixes i de prendre decisions sobre les seves pròpies vides sense ser controlades o dominades per altres.
Fidelitat (creença que els desitjos sexuals i eròtics han de satisfer-se amb una única persona)	-Autonomia: Alliberament de la subordinació i el control sobre la sexualitat de les persones, especialment de les dones. Les persones serien lliures d'explorar i expressar la sexualitat sense sentir-se coaccionades per normes restrictives.	- Autonomia individual - Llibertat per explorar i créixer	-Respecte: Abolició de la possessió i el control sobre el cos i la sexualitat de la parella. Les relacions es basarien en el respecte mutu i la confiança, sense considerar la parella com una propietat o possessió. -Igualtat: Eliminació del doble estàndard de gènere associat a la fidelitat, on s'espera que les dones siguin més restringides en els desitjos sexuals que els homes. Les persones tindrien igualtat de drets i llibertats en les relacions, sense discriminació basada en el gènere.
Matrimoni com a fi últim de les persones	-Equitat: Supressió dels rols de gènere tradicionals associats al matrimoni, cosa que permetria relacions més igualitàries on les persones no se sentissin limitades per expectatives predefinides basades en el seu gènere.	-Autonomia econòmica: Eliminació de la dependència econòmica que sovint acompanya el matrimoni, permetent que les persones tinguin més independència financera i control sobre les seves pròpies vides i decisions.	-Empoderament: Abolició del control sobre la sexualitat femenina i l'objectivació de la dona que sovint s'associen amb el matrimoni. Les persones tindrien més autonomia sobre els seus cossos i sexualitat, sense ser controlades o

			definides per la seva relació marital.
Pols oposats s'atrauen i el lliure albir	-Flexibilitat: Supressió de rols de gènere rígids i la idea que les persones han de ser oposades per atraure's. Això permetria relacions més flexibles on les persones poguessin ser autèntiques i expressar-se lliurement sense adherir-se a estereotips de gènere predefinit.	-Autenticitat: Eliminació de la dependència de la manca d'autenticitat, on les persones senten la necessitat de disfressar-se o reprimir el seu veritable ésser per encaixar en la idea dels "pols oposats". Les relacions serien més autèntiques i genuïnes basades en l'acceptació mútua i el suport a la individualitat de cada persona.	-Equilibri de poder: Abolició de dinàmiques de possessió i poder desequilibrades que sovint acompanyen la creença que els pols oposats s'atrauen. Les relacions es basarien en el respecte mutu i la igualtat de poder, on cap persona no exerceix control sobre l'altra.
Omnipotència de l'amor (l'amor per si mateix és suficient per superar problemes greus)	-Realisme: Supressió de la idealització i el romànticisme excessiu que justifiquen relacions tòxiques. Les persones serien més realistes sobre les dificultats en les relacions i buscarien solucions pràctiques en lloc de dependre únicament de l'amor per superar problemes greus.	-Autonomia: Eliminació de la dependència que comporta patiment, culpabilitat i supressió de l'autonomia individual. Les persones tindrien més independència emocional i serien capaces de mantenir relacions saludables sense sentir-se obligades a sacrificar la seva pròpia felicitat pel bé de la relació.	-Relacions basades en la llibertat i la igualtat: Quan es desestima la possessió, les relacions passen a ser vistes com a associacions entre iguals, no com un pacte de propietat o dominació. Això fomenta una dinàmica més saludable i equitativa on ningú no és propietari de l'altre i cada persona té la llibertat de ser qui és sense sentir-se controlada o coaccionada per la seva parella.
Perdurabilitat (prioritza la durada o estabilitat per sobre del benestar individual)	-Realisme: Supressió de la idealització i el romànticisme excessiu que justifiquen relacions tòxiques. Les persones serien més realistes sobre les dificultats en les relacions i buscarien solucions pràctiques	- Flexibilitat i adaptabilitat: La dependència pot conduir a la rigidesa en les relacions, amb la idea que s'han de mantenir a tot preu. Trencar amb aquest	-Autonomia: Eliminació de la dependència que comporta patiment, culpabilitat i supressió de l'autonomia

	en lloc de dependre únicament de l'amor per superar problemes greus.	aspecte significa ser capaç d'adaptar-se als canvis i reconèixer quan una relació ja no funciona, prioritzant el benestar individual.	individual. Les persones tindrien més independència emocional i serien capaces de mantenir relacions saludables sense sentir-se obligades a sacrificar la seva pròpia felicitat pel bé de la relació.
--	--	---	---

6. RESULTATS

6.1. Resultats quantitatius

Per tal d'abordar els resultats quantitatius primer he decidit analitzar quins mites es reproduïen, quins es trenquen i quins no apareixen en cada un dels capítols de la temporada. Seguidament, he fet el mateix procediment mite per mite. Per últim, he elaborat una taula amb el nombre total de vegades que apareix cada mite trencant-se o reproduint-se dins de la quarta temporada de la sèrie. D'aquesta manera, he comptabilitzat quants mites en total es reproduïen i quants es trenquen al llarg de la temporada.

6.1.1. Resultats quantitatius per capítols

- Capítol 1

Dins del capítol 1 es reproduïen els següents mites de l'amor *romàntic*: aparellament com a únic camí cap a la felicitat, monogàmia, fidelitat i gelosia. Per altra banda, no es trenca amb cap dels mites esmentats anteriorment ni amb cap dels següents: mitja taronja, passió/amor etern, equivalència amor i enamorament, amor a primera vista, matrimoni com a finalitat última de les persones, pols oposats s'atrauen i lliure albir, omnipotència de l'amor i perdurabilitat.

- Capítol 2

Dins del capítol 2 es reproduïen els següents mites de l'amor *romàntic*: monogàmia, fidelitat i passió amor/etern. Per altra banda, no es trenca amb cap dels mites esmentats anteriorment ni amb cap dels següents: equivalència amor i enamorament, amor a primera vista, matrimoni com a finalitat última de les persones, pols oposats s'atrauen i lliure albir i omnipotència de l'amor. Amb els mites

que sí que es trenca són els següents: mitja taronja, aparellament com a únic camí cap a la felicitat i perdurabilitat.

- Capítol 3

Dins del capítol 3 es reprodueixen els següents mites de l'amor *romàntic*: aparellament com a únic camí cap a la felicitat, amor a primera vista, gelosia, equivalència amor i enamorament, perdurabilitat i omnipotència de l'amor. Per altra banda, dels mites esmentats anteriorment, es trenca amb el de l'aparellament com a únic camí cap a la felicitat i el de la gelosia. També es trenca amb el mite de la mitja taronja, el de la monogàmia i el de la fidelitat. Els mites que no apareixen dins d'aquest capítol ni reproduint-se ni trencant-se són els següents: passió amor/etern, matrimoni com a finalitat última de les persones, pols oposats s'atrauen i lliure albir.

- Capítol 4

Dins del capítol 4 es reprodueixen els següents mites de l'amor *romàntic*: fidelitat, aparellament com a únic camí cap a la felicitat, monogàmia, gelosia, mitja taronja i equivalència amor i enamorament. Per altra banda, no es trenca amb cap dels mites esmentats anteriorment ni amb cap dels següents: passió/amor etern, amor a primera vista, matrimoni com a finalitat última de les persones, pols oposats s'atrauen i lliure albir, omnipotència de l'amor i perdurabilitat.

- Capítol 5

Dins del capítol 5 es reprodueixen els següents mites de l'amor *romàntic*: aparellament com a únic camí cap a la felicitat, matrimoni com a finalitat última de les persones, monogàmia, fidelitat, gelosia, perdurabilitat i omnipotència de l'amor. Per altra banda, dels mites esmentats anteriorment, es trenca amb el mite de l'aparellament com a únic camí cap a la felicitat, el de la gelosia, el de la fidelitat i el de la monogàmia. També es trenca amb el mite de la mitja taronja i el de

l'equivalència d'amor i enamorament. Els mites que no apareixen dins d'aquest capítol ni reproduint-se ni trencant-se són els següents: passió amor/etern, amor a primera vista, els pols oposats s'atrauen i lliure albir.

- Capítol 6

Dins del capítol 6 es reproduïxen els següents mites de l'amor *romàntic*: monogàmia, gelosia i fidelitat. Per altra banda, dels mites esmentats anteriorment, es trenca amb el mite de la gelosia, el de la fidelitat i el de la monogàmia. També es trenca amb el mite de la mitja taronja, el de l'equivalència d'amor i enamorament, el de l'aparellament com a únic camí cap a la felicitat, el de l'omnipotència de l'amor i el de la perdurabilitat. Els mites que no apareixen dins d'aquest capítol ni reproduint-se ni trencant-se són els següents: passió amor/etern, amor a primera vista, els pols oposats s'atrauen i lliure albir, matrimoni com a finalitat última de les persones.

- Capítol 7

Dins del capítol 7 es reproduïxen els següents mites de l'amor *romàntic*: mitja taronja, aparellament com a únic camí cap a la felicitat, gelosia, perdurabilitat i omnipotència de l'amor. Per altra banda, no es trenca amb cap dels mites esmentats anteriorment ni amb cap dels següents: passió/amor etern, equivalència amor i enamorament, amor a primera vista, matrimoni com a finalitat última de les persones, pols oposats s'atrauen i lliure albir, fidelitat i monogàmia.

- Capítol 8

Dins del capítol 8 es reproduïxen els següents mites de l'amor *romàntic*: monogàmia, gelosia, fidelitat, aparellament com a únic camí cap a la felicitat, omnipotència de l'amor i passió/amor etern. Per altra banda, dels mites esmentats anteriorment, es trenca amb l'aparellament com a únic camí cap a la felicitat, el de l'omnipotència de l'amor i el de passió/amor etern. També es trenca amb el mite de la mitja taronja i el de la perdurabilitat. Els mites que no apareixen dins d'aquest

capítol ni reproduint-se ni trencant-se són els següents: amor a primera vista, els pols oposats s'atrauen i lliure albir, matrimoni com a finalitat última de les persones i el de l'equivalència d'amor i enamorament.

6.1.2. Resultats quantitatius mite per mite

- Mitja taronja

A mesura que avança la temporada, aquest mite es reproduïx al capítol 4 en tres ocasions, i es torna a reproduir al capítol 7. El trencament amb aquest mite es produeix als capítols 2, 3, 5, 6 i 8. Es reproduïx quatre vegades i es trenca set cops al llarg de la temporada.

- Passió / amor etern

El mite es reproduïx als capítols 2, 8 i es trenca al capítol 8. Per tant, al llarg de la temporada aquest mite es reproduïx un total de dues vegades i només es trenca en una única ocasió. En conseqüència, en aquest cas predomina la reproducció del mite, tot i això, cal tenir en compte que la presència d'aquest al llarg de la temporada ja sigui reproduint-se o trencant-se és bastant baixa.

- Aparellament com a únic camí cap a la felicitat

Aquest mite es reproduïx als capítols 1, 3, 4, 5, 7, 8 i en la majoria dels casos, apareix diverses vegades en cada un d'aquests capítols. Al llarg de la temporada, hi ha diverses escenes que desafien el mite de l'aparellament com a únic camí cap a la felicitat. El mite es trenca dins dels següents capítols: 2, 3, 5, 6 i 8. En total es reproduïx un total de nou vegades i només se'n trenca cinc.

- Equivalència amor enamorament

Només es reproduceix als capítols 3, 4 i es trenca al 5 i 6. En total, el mite es reproduceix i es trenca dues vegades.

- **Amor a primera vista**

Aquest mite només es reproduceix al capítol 3 en una sola ocasió i no es trenca en cap moment.

- **Monogàmia**

La reproducció del mite té molta presència durant la temporada dins dels capítols 1, 2, 4, 5, 6 i 8. El trencament d'aquest es fa present als capítols 3, 5 i 6. En total es reproduceix un total de deu vegades i se'n trenca tres.

- **Fidelitat**

El mite de la fidelitat es reproduceix diverses vegades durant la temporada dins dels capítols 1, 2, 4, 5, 6 i 8. Tot i la forta reproducció, hi ha moments en què es trenca amb la creença en la fidelitat estricta dins dels capítols 3, 5 i 6. En total, es reproduceix nou vegades i se'n trenca tres.

- **Matrimoni com a fi últim de les persones**

Aquest mite només es reproduceix una vegada en el capítol 5 i no es trenca en cap moment.

- **Pols oposats s'atrauen i el lliure albir**

Aquest mite no apareix ni trencant-se ni reproduint-se.

- **Omnipotència de l'amor**

El mite es reproduceix dins dels capítols 3, 5, 7, 8 i es trenca al 6 i 8. En total, es reproduceix cinc vegades i se'n trenca dos.

- **Perdurabilitat**

El mite es reproduceix als capítols 5, 7 i es trenca als 2, 6 i 8. En total, es reproduceix quatre vegades i se'n trenca quatre.

- **Gelosia**

El mite es reproduceix als capítols 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i es trenca al 3, 5 i 6. En total, es reproduceix 13 vegades i se'n trenca 3.

6.1.3. Resultats quantitatius reproducció i trencament dels mites

Taula 3. Nombre total de reproduccions i trencaments dels mites de l'amor *romàntic* a la temporada 4 de Sex Education (Font: Elaboració pròpia).

Mites de l'amor <i>romàntic</i>:	Vegades que es reproduceix el mite:	Vegades que es trenca amb el mite:
Mitja taronja	4	7
Passió/amor etern	2	1
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat	9	5
Equivalència amor enamorament	2	2
Amor a primera vista	1	0

Monogàmia	10	3
Fidelitat	9	3
Matrimoni com a fi últim de les persones	1	0
Pols oposats s'atrauen i el lliure albir	0	0
Omnipotència de l'amor	5	3
Perdurabilitat	4	4
Gelosia	13	3
TOTAL	60	31

En els vuit capítols de la quarta temporada, s'observa una clara prevalença de la reproducció dels mites de l'amor *romàntic*, amb un total de 60 mites reproduïts en comparació amb 31 trencaments, la meitat.

6.2. Resultats qualitatius

Per tal d'abordar els resultats qualitatius he decidit anar mite per mite i treballar a partir de tres tipus de resultats: la reproducció, el trencament i l'evolució de cada un d'aquests al llarg de la temporada.

- Mitja taronja:

Reproducció del mite

La repetició del mite en dos capítols suggereix que malgrat que els personatges lluiten amb l'ideal de la mitja taronja, sovint, segueixen creient en la idea d'una relació única i predestinada.

Trencament del mite

Les escenes on els personatges desafien la idea d'una relació monògama exclusiva o mostren que l'amor no sempre implica compromís a llarg termini reflecteixen una evolució en la manera com veuen les relacions romàntiques. Aquest mite, que durant la relació d'en Beau i la Viv havia estat molt present es trenca quan la Viv, a través de l'ajuda dels seus amics s'adona de la violència que està rebent per part d'en Beau. El mite de la mitja taronja també havia tingut molta presència durant la relació de l'Otis i la Maeve. Tot i això, al final de la temporada també es produeix un trencament d'aquest en el moment que la Maeve, a través d'una veu experta, la de la Jean, s'adona que vol seguir estudiant als Estats Units i lluitar pels seus somnis i que, per tant, això implica acabar la seva relació amb l'Otis.

Conclusió sobre l'evolució

A mesura que avança la temporada, sembla haver-hi una lluita entre mantenir el mite de la mitja taronja i trencar amb ell. La reproducció del mite pot indicar que alguns personatges encara es regeixen per ideals romàntics tradicionals, mentre que els trencaments suggereixen que altres personatges estan oberts a enfocaments més moderns i flexibles de les relacions. Per altra banda, cal destacar que el trencament amb el mite s'ha produït gràcies a: la visibilització de les violències a través del grup (els amics de la Viv) i a través dels consells d'una veu experta (la Jean). Aquest equilibri entre reproducció i trencament mostra que el mite de la mitja taronja continua sent una força poderosa en la narrativa de les relacions, però també que hi ha un canvi cap a una visió més àmplia de l'amor, on el compromís i la felicitat no depenen necessàriament d'una relació idealitzada. Tot i això, a diferència de la resta de mites analitzats, és l'únic que es trenca més vegades de les que es reproduceix.

- Passió / amor etern

Reproducció del mite

Les escenes on es reproduïx aquest mite tenen a veure amb la preocupació del Norman per la manca de relacions sexoafectives amb l'Abbi en comparació amb els inicis de la relació.

Trencament del mite

Es trenca amb aquest mite quan la Maeve, gràcies a una veu experta (la Jean), decideix marxar als Estats Units per seguir els seus somnis malgrat estimar-se molt amb l'Otis. Aquesta escena mostra que l'amor no sempre implica estar constantment junts ni mantenir una passió intensa de manera continuada. Això reflecteix que la passió no ha de ser el motor principal d'una relació reeixida.

Conclusió sobre l'evolució

La reproducció del mite de la passió/amor etern el trobem en escenes on els personatges expressen preocupació per la falta de passió sexual o associen la passió amb l'èxit de la relació. Això pot conduir a pressions sobre les relacions perquè mantinguin un nivell d'intensitat constant, la qual cosa pot ser irrealista i perjudicial.

D'altra banda, el trencament del mite es produeix quan els personatges reconeixen (en aquest cas gràcies a una veu experta, la Jean) que la passió no sempre és el més important i que el creixement personal i els somnis individuals poden ser més significatius que una relació basada només en la passió. Això pot indicar una comprensió més equilibrada de les relacions, on la durada i la passió no són els únics indicadors de l'èxit.

En conjunt, l'evolució del mite de la passió/amor etern suggereix una transició cap a una visió més realista i saludable de les relacions, on s'accepta que la passió pot fluctuar i que l'amor no sempre ha de ser constantment intens.

- Aparellament com a únic camí cap a la felicitat

Reproducció del mite

Les interaccions on els personatges mostren preocupació per la manca d'una relació estable o de compromís reflecteixen aquest mite, suggerint que el benestar personal està íntimament lligat a l'aparellament romàntic.

Escenes on els personatges busquen definir les seves relacions o s'enfaden quan altres no compleixen amb les expectatives romàntiques reforcen la idea que tenir una relació formal és un objectiu essencial per a la felicitat. Aquestes situacions suggereixen que la monogàmia i el compromís exclusiu són necessaris per a una vida satisfactòria.

Trencament del mite

El mite es trenca en situacions on els personatges decideixen prioritzar els seus somnis i benestar personal per sobre de mantenir una relació romàntica. Per exemple, quan la Maeve decideix marxar als Estats Units per seguir la seva carrera d'escriptora, es mostra que la felicitat no depèn necessàriament de mantenir una relació romàntica. Cal destacar que aquest trencament es produeix gràcies a la Jean, una veu experta que fa veure a la Maeve que ha de lluitar pels seus somnis i benestar personal.

Escenes que mostren relacions obertes com la de l'Aisha amb la seva parella o connexions romàntiques no tradicionals també trenquen amb el mite, suggerint que hi ha moltes formes de trobar felicitat i benestar personal, sense necessitat de compromís exclusiu.

Conclusió sobre l'evolució

L'evolució del mite al llarg de la temporada mostra una tensió entre la creença tradicional en l'aparellament com a camí cap a la felicitat i una visió més moderna i flexible de les relacions. Tot i que hi ha escenes que reproduïxen el mite, la relació central de la sèrie, la de l'Otis i la Maeve, que durant tota la temporada havien reproduït el mite, al darrer capítol el trenquen (gràcies a una veu experta). Per tant, podríem dir que hi ha hagut una progressió d'aquest fins a trencar-se o desaparèixer

pel que fa a la relació dels dos protagonistes. Aquest cas també passa de forma semblant amb la relació d'en Beau i la Viv, al principi de la temporada aquests personatges reproduïen el mite i al final la Viv l'acaba trencant quan s'adona del nivell de possessió i control d'en Beau cap a ella.

- Equivalència amor enamorament

Reproducció del mite

Les dues vegades que apareix ho fa amb relació als personatges de la Viv i en Beau. Durant els capítols s'intueixen les ganes per part dels protagonistes de tenir una relació de parella, confonent l'enamorament amb l'amor. Això reflecteix la idea que amor i enamorament són equivalents, com si aquests termes fossin sinònims i el sentiment d'enamorament portés inevitablement a l'amor.

Trencament del mite

Les dues vegades que es trenca ho fa amb relació als personatges Cal i Aisha. Els dos personatges s'emboïquen en diversos moments de la sèrie, però sense definir una relació a llarg termini, això suggereix que el fet d'emboïcar-se no implica necessàriament amor o enamorament. Això desafia el mite que les interaccions romàntiques sempre han de tenir implicacions de compromís a llarg termini.

Conclusió sobre l'evolució

A mesura que avança la temporada, es pot observar que el mite d'equivalència entre amor i enamorament s'explora de diverses maneres. Tot i que hi ha escenes que reproduïen la creença que l'enamorament condueix a l'amor, també hi ha moments on els personatges desafien aquest mite, indicant que les connexions romàntiques poden ser significatives sense la necessitat d'un compromís a llarg termini.

- Amor a primera vista

Reproducció del mite

Aquest mite es reproduïx quan la Viv i en Beau queden per estudiar i es comporten com si s'haguessin enamorat a primera vista des del moment en què en Beau es va

oferir voluntari per passar-li els apunts de classe. Aquesta escena reforça el mite de l'amor a primera vista, suggerint que l'atracció immediata pot conduir a un vincle emocional profund. El comportament de tots dos personatges, que actuen com si ja fossin una parella, pot indicar una creença en la idea que l'amor pot sorgir de manera instantània i intensa.

Trencament del mite

El mite no es trenca en cap dels capítols de la temporada.

Conclusió sobre l'evolució

El mite no té una evolució durant la temporada, donat que només apareix reproduint-se en una única ocasió.

- Monogàmia

Reproducció del mite

La reproducció del mite de la monogàmia es veu en escenes on els personatges opten per relacions exclusives, reflectint la creença que l'aparellament monògam és el camí natural cap a la felicitat. Les tensions relacionades amb l'exclusivitat, la gelosia i les reaccions davant possibles actes de deslleialtat també contribueixen a reforçar el mite. La idea que la fidelitat és crucial en una relació monògama està molt present, amb diverses situacions que suggereixen que qualsevol desviació pot ser un motiu de tensió o conflicte.

Trencament del mite

Tot i que la reproducció és predominant, també hi ha moments on es trenca amb el mite de la monogàmia. Les escenes que mostren relacions obertes o connexions sense compromís a llarg termini indiquen que no totes les relacions han de ser exclusives per ser significatives. Això desafia la creença que la monogàmia és l'única via cap a la felicitat, suggerint que es poden tenir connexions satisfactòries sense necessitat de fidelitat estricta.

Conclusió sobre l'evolució

La reproducció del mite de la monogàmia al llarg de la temporada 4 mostra que aquesta creença segueix sent predominant en la narrativa *romàntica*. Els

personatges sovint lluiten amb expectatives d'exclusivitat, monogàmia i gelosia per definir les seves relacions.

El trencament amb el mite, tot i ser menys freqüent, indica que hi ha un moviment cap a una visió més flexible de les relacions, on la monogàmia no és l'única opció. Això reflecteix un canvi en la forma en què s'entén l'amor i el compromís, i pot obrir la porta a una representació més diversa i inclusiva de les relacions romàntiques.

Juntament amb el de la gelosia i el de la fidelitat, és un dels mites amb més presència dins la temporada.

- Fidelitat

Reproducció del mite

Les situacions en què els personatges expressen preocupació per actes percebuts com a infidelitat, fins i tot quan no hi ha cap relació sexual implícita, mostren com aquest mite pot afectar la confiança i la dinàmica de les relacions. El fet que la Maeve es mostri molesta pel temps que l'Otis va passar amb la Ruby, o que el Roman s'enfadi perquè l'Abbi es va masturbar sense el seu coneixement, mostra que el mite de la fidelitat està molt present.

Trencament del mite

Les escenes que mostren relacions obertes o personatges que es relacionen sense la pressió d'establir una exclusivitat sexual desafien el mite de la fidelitat. Això pot indicar que la fidelitat no sempre ha de ser definida per l'exclusivitat sexual o romàntica. Quan l'Aisha i el Cal s'emboliquen, sense la necessitat de definir una relació a llarg termini, es suggereix que la fidelitat pot tenir significats diferents depenent dels acords entre les persones involucrades. Això demostra que la confiança i el respecte poden existir sense la necessitat d'una exclusivitat rígida.

Conclusió sobre l'evolució

L'evolució del mite de la fidelitat durant la temporada 4 reflecteix una tensió entre les expectatives tradicionals de fidelitat i l'exploració de formes més flexibles de relacions. Tot i que la reproducció és predominant, el trencament del mite indica que

la narrativa de la sèrie està disposada a desafiar els conceptes tradicionals de fidelitat i exclusivitat.

- Matrimoni com a fi últim de les persones

Reproducció del mite

Aquest mite només es reproduceix quan la Joanna, en adonar-se que en Dan no es presenta a la cita, esmenta que ell li havia dit que volia casar-se i tenir fills. Aquesta reacció reflecteix la creença que el matrimoni és un senyal de compromís i estabilitat en una relació *romàntica*. La seva decepció indica que el matrimoni és percebut com una culminació natural de les relacions i que el desig de casar-se pot donar lloc a expectatives sobre el comportament i la lleialtat.

Trencament del mite

No hi ha cap trencament del mite al llarg de la temporada.

Conclusió sobre l'evolució

El mite no té una evolució durant la temporada, donat que només apareix reproduint-se en una ocasió.

- Pols oposats s'atrauen i el lliure albir

Aquest mite no apareix ni trencant-se ni reproduint-se.

- Omnipotència de l'amor

Reproducció del mite

En diversos moments de la temporada, els personatges actuen com si l'amor fos suficient per resoldre tots els problemes. Això es veu en situacions on els personatges expressen la creença que l'amor pot superar obstacles com la distància, el comportament tòxic o la falta de compatibilitat.

Trencament del mite

Tot i la forta reproducció del mite, també hi ha moments en què es trenca amb la creença que l'amor ho supera tot. Aquestes escenes mostren que, malgrat l'amor, hi ha altres factors a tenir en compte, com el creixement personal, la salut mental i la compatibilitat. Quan els personatges decideixen separar-se malgrat estimar-se, o reconeixen que l'amor no sempre és suficient per mantenir una relació saludable, això suggereix una visió més equilibrada i realista. Una escena que trenca amb el mite de l'omnipotència de l'amor és quan la Maeve gràcies als consells que li dona la Jean (veu experta) decideix marxar als Estats Units per seguir la seva carrera d'escriptora. Una altra escena que trenca amb el mite és quan la Viv s'adona del matricide que li està fent en Beau gràcies a una conversa que té amb els seus amics i decideix acabar amb la relació.

Conclusió sobre l'evolució

La prevalença de la reproducció del mite de l'omnipotència de l'amor a la temporada 4 suggereix que aquest concepte encara té un pes considerable en la narrativa *romàntica*, però es comença a donar espai per desafiar-lo i per reconèixer que l'amor no sempre ho pot tot. A més a més, cal destacar que la majoria de vegades que es trenca amb aquest mite és gràcies a la presència d'una veu experta o de la visibilització de certes violències gràcies a un col·lectiu.

- Perdurabilitat

Reproducció del mite

La reproducció d'aquest mite es veu en situacions on els personatges donen prioritat a mantenir la relació per sobre del seu propi benestar o creixement personal. Els personatges intenten mantenir la relació malgrat els problemes o la distància, indicant que la continuïtat de la relació és més important que altres factors. Això pot implicar que la durada és vista com un signe d'èxit *romàntic*, i pot portar a decisions que ignoren el benestar individual.

Trencament del mite

Tot i la forta reproducció del mite, també hi ha moments en què es trenca la creença que les relacions han de durar per sempre per ser reeixides. Els moments on els personatges admeten que, malgrat l'amor, la relació no era saludable, o quan opten

per seguir els seus somnis, mostren que el benestar individual i el creixement personal poden ser més importants que la continuïtat de la relació. Una escena que trenca amb el mite de la perdurabilitat és quan la Maeve gràcies als consells que li dona la Jean (veu experta) decideix marxar als Estats Units per seguir la seva carrera d'escriptora. Una altra escena que trenca amb el mite és quan la Viv s'adona del matracó que li està fent en Beau gràcies a una conversa que té amb els seus amics i decideix acabar amb la relació.

Conclusió sobre l'evolució

L'evolució del mite al llarg de la temporada mostra una tensió entre la reproducció i el trencament. Tot i que hi ha escenes que reproduïen el mite, la relació central de la sèrie, la de l'Otis i la Maeve, que durant tota la temporada també l'havien reproduït, al darrer capítol l'acaben trencant. Tot i això, cal destacar que la majoria de vegades que es trenca amb aquest mite és gràcies a la presència d'una veu experta o de la visibilització de certes violències gràcies a un col·lectiu.

- Gelosia

Reproducció del mite

Escenes on els personatges es mostren gelosos pel fet que les seves parelles parlin o passin temps amb altres persones reforcen el mite de la gelosia. Per exemple, quan l'Otis es mostra gelós perquè la Maeve es relaciona amb altres persones, o quan en Beau es comporta de manera agressiva perquè la Viv parla amb altres nois, es demostra la creença que la gelosia és una part inherent de les relacions.

Trencament del mite

Tot i la prevalença del mite, també hi ha escenes que desafien la creença que la gelosia és un símbol genuí d'amor. Aquestes escenes mostren relacions on la gelosia no és un factor principal, suggerint que hi ha altres maneres de mantenir relacions sanes sense comportaments possessius o controladors. Quan l'Aisha i Cal s'emboquen als lavabos sense que això generi conflictes emocionals, reflecteix la idea que les relacions poden tenir normes diferents i que la gelosia no és una part

inherent de les relacions. Això suggereix que hi ha formes de confiar i respectar els acords sense caure en la gelosia.

Conclusió sobre l'evolució

La reproducció del mite de la gelosia suggereix que aquest concepte encara té una presència significativa en la narrativa *romàntica*. El fet que hi hagi tantes escenes on la gelosia és vista com una resposta natural o fins i tot justificada indica que el mite encara té molta força en la cultura *romàntica*. Tot i això, els trencaments amb el mite suggereixen que hi ha espai per desafiar la creença que la gelosia és inevitable o necessària. Això pot indicar un canvi cap a una visió més saludable de les relacions romàntiques, on la gelosia no és vista com un signe positiu, sinó com un problema a abordar i superar. És el mite que més vegades apareix seguit pel de la monogàmia.

7. CONCLUSIONS

Tenint en compte l'anàlisi de la darrera temporada de la sèrie Sex Education podem arribar a diverses conclusions. Per una banda, pel que fa al **primer objectiu sobre reflexionar com la cultura mediàtica reproduceix i construeix el discurs entorn l'amor romàntic**, cal destacar que l'amor *romàntic* és una construcció social que està interioritzada a la nostra societat i que es retroalimenta degut als diferents continguts que es difonen des del cine, la literatura, la televisió i la música, entre d'altres. En el cas de Sex Education, tot i que la sèrie aborda diferents temes amb una perspectiva feminista, els mites tradicionals sobre l'amor *romàntic* segueixen tenint un pes significatiu en la narrativa i els comportaments dels personatges. La presència d'aquests mites en relacions formades per personatges amb identitats queer suggereix que els ideals romàntics tradicionals poden ser igualment predominants fins i tot en contextos on s'esperaria que fossin més progressistes. A més a més, malgrat que el nombre de trencaments és menor que el de reproduccions, les escenes que desafien el mite de la monogàmia i altres mites tradicionals mostren que els personatges poden explorar relacions que no s'ajusten als patrons convencionals. Aquestes escenes poden servir per obrir el diàleg sobre formes alternatives d'amor i relacions.

Pel que fa al **segon objectiu sobre analitzar les representacions de les relacions interpersonals a la cultura mediàtica**, l'anàlisi revela que els mites tradicionals de l'amor *romàntic*, son presents tant en les relacions de personatges queer com no-queer. Sovint els protagonistes actuen guiats per la gelosia, la possessió o l'exclusivitat.

A la teoria, apoderar-se d'allò queer significa oposar-se a la categorització binària de sexe i gènere, posant en dubte tot allò que se'n deriva i, per tant, les seves respectives relacions de poder. Així doncs, fer una revisió crítica també implica entendre que tant la idea preconcebuda de l'amor *romàntic* com els seus mites procedeixen d'una construcció heterosexual i monògama. Malgrat això, la sèrie de Sex Education sovint es cataloga com a "queer" quan en realitat, a la pràctica, els seus personatges acaben reproduint els rols de gènere tradicionals. El fet que fins i tot les identitats queer reproduïxin mites tradicionals de l'amor *romàntic* suggereix

que hi ha una pressió generalitzada per encaixar en certs paradigmes relacionals. Això pot ser degut a una manca de representació d'altres tipus de relacions en mitjans de comunicació o a una tendència cultural a valorar certs ideals romàntics. Tot i això, els trencaments amb els mites indiquen que hi ha espai per a una major flexibilitat i acceptació de diverses formes de relacions, tant dins com fora de la comunitat queer.

Respecte al tercer objectiu, **examinar els rols de gènere en les narratives entorn l'amor romàntic**, s'han identificat rols de gènere recurrents dins de les relacions. Aquest fet s'ha vist reflectit especialment dins la relació dels personatges de la Viv i en Beau o de l'Otis i la Maeve. El personatge d'en Beau és agressiu, possessiu, protector i gelós mentre que la Viv és submissa i cuidadora (fins que s'adona del nivell de toxicitat de la seva relació). Per altra banda, tot i que la relació de la Maeve i l'Otis en alguns moments trenqui amb els rols de gènere tradicionals (sobretot pel que fa al personatge de l'Otis i a la masculinitat hegemònica), en molts casos també s'acaben reproduint aquests rols. En escenes concretes de la sèrie, és l'Otis qui va a buscar la Maeve a casa seva, qui li regala flors o qui es posa gelós de les seves amistats. A banda d'això, al llarg de la temporada, també es pot observar la pressió de l'Otis per no encaixar en l'ideal tradicional d'home fort i esportista, per aquest motiu comença a anar al gimnàs perquè creu que si no ho fa, no agradarà a la Maeve. Aquesta, assumeix constantment el rol de cuidadora de la seva família, s'encarrega de tirar la casa endavant i és qui cuida la seva mare i germà. Tot i això, pel que fa a la seva relació amb l'Otis, trenca amb molts rols de gènere. Així doncs, les dinàmiques de les relacions dins de la sèrie es veuen constantment afectades per aquests rols de gènere que repercuteixen de forma transversal dins les relacions sexoafectives i de parella.

Pel que fa al **primer objectiu secundari sobre analitzar com produccions audiovisuals catalogades com a dissidents desborden o no els mites de l'amor romàntic**, es pot concloure que, encara que la sèrie de Sex Education mostri una representació plural de les diversitats sexuals i ofereixi certa pedagogia pel que fa a temes sexuals o a les realitats LGBTIQ+, la representació de les relacions que reproduïxen l'amor *romàntic* son freqüents al llarg de la sèrie. En aquest context, molts autors, mencionats anteriorment, afirmen que el motiu pel qual aquest amor

romàntic té tanta presència és purament una qüestió comercial per tal d'introduir-se dins del mercat internacional. I és que, tot i que la teoria queer proposa la transgressió de les identitats fixes, el sistema capitalista sovint absorbeix aquestes transgressions i les converteix en objectes de consum, mantenint així les estructures de poder. Això planteja la qüestió de si és possible assolir una veritable llibertat sexual dins d'un sistema que mercantilitza la dissidència i la diversitat.

Entre els mites més recurrents dins de la sèrie es troba l'aparellament com a únic camí cap a la felicitat, la monogàmia, la fidelitat o la gelosia. L'aparició repetidament d'aquests mites podria ser degut al fet que són molt comuns en la cultura popular. A més a més, també són rellevants per a la trama, ofereixen oportunitats per a la subversió i permeten explorar temes importants relacionats amb les relacions i com les tenim concebudes. Tot i això, cal destacar que altres mites com ara l'amor a primera vista o el matrimoni com a fi últim de les persones, pràcticament no es representen a la temporada.

Per altra banda, un cop analitzada l'evolució mite per mite es pot concloure que en la majoria dels casos, aquests no tenen una evolució lineal durant el transcurs de la sèrie sinó que predominen en certes escenes concretes. Cada mite té tendència a predominar en moments i escenes específiques, reflectint la complexitat de les relacions i les diverses experiències dels personatges. Aquesta variabilitat suggereix que els mites no estan uniformement distribuïts i que la narrativa de la sèrie explora diversos aspectes de l'amor i les relacions en diferents contextos.

Un altre fet a destacar, és que el mite de la mitja taronja és l'únic que té més trencaments que reproduccions al llarg de la temporada. Aquesta excepció suggereix que, tot i que molts mites segueixen sent predominants, la idea de la mitja taronja és cada cop més qüestionada i desafiada. Aquest mite és un dels més coneguts i arrelats en la cultura popular, l'alt nivell de reconeixement d'aquest podria ser una raó per la qual s'hi posa més èmfasi a desafiar-lo. Això pot obrir la porta a una visió més equilibrada i realista de les relacions romàntiques, on no es requereix una única parella per trobar la felicitat o la realització.

A banda d'això, cal esmentar que en la gran majoria de casos, els mites es trenquen quan s'evidencia la violència (tant física com simbòlica). Aquesta violència

normalment es fa visible a través de l'ajuda d'un col·lectiu o de la presència d'una veu experta. El paper del col·lectiu i de la veu experta son imprescindibles dins del transcurs de la sèrie, ja que només es pot trencar amb els mites quan aquesta violència es fa visible i palpable. Malgrat això, sovint aquest trencament encara està lluny de portar als personatges cap a un desenvolupament propi o una autoacceptació. Per tant, la visibilització de la violència, en molts casos, no implica un desenvolupament propi del personatge. Sovint, la transformació personal necessita més que la simple evidenciació de la violència; requereix un canvi profund en la manera de pensar i de sentir dels personatges, així com l'adopció de noves formes de relacionar-se que siguin més sanes i equilibrades. Per tant, tot i que la visibilització de la violència és un pas crucial en la ruptura dels mites de l'amor *romàntic*, aquest acte per si sol no garanteix un desenvolupament personal complet. Es necessita un procés continuat de suport, reflexió i aprenentatge perquè els personatges puguin realment alliberar-se dels efectes dels mites i construir relacions basades en l'autoacceptació i el respecte mutu.

Pel que fa a l'últim objectiu secundari sobre **qüestionar estereotips i contribuir a un diàleg cultural més ric**, es pot concloure que, tot i que la sèrie reproduïx els mites de l'amor *romàntic* un total de 60 vegades, també trenca amb aquests en 31 ocasions. Aquesta dualitat entre la reproducció i la subversió ofereix als espectadors una oportunitat per reflexionar sobre les normes i expectatives socials que envolten les relacions romàntiques. En veure, per exemple, com els personatges de la sèrie naveguen entre la reproducció i la ruptura dels mites, mentre exploren alternatives al model romàntic convencional, com ara relacions no monògames, les persones espectadores poden començar a qüestionar-se les seves pròpies creences sobre l'amor i les relacions, tot sentint-se convidades a reflexionar sobre la diversitat de maneres en què les persones poden experimentar i expressar aquest amor.

Així doncs, l'avaluació dels mites representats i subvertits a Sex Education ajuda a identificar patrons recurrents en les representacions de les relacions. A través dels personatges i les seves interaccions, es desvetlla com la cultura mediàtica perpetua rols de gènere específics que poden tenir un impacte profund en les dinàmiques de les relacions reals. Aquesta reflexió ens obliga a considerar com certes expectatives poden influir en la manera com percebem i vivim l'amor. A més a més, això també

posa de manifest que si allò queer desafia les institucions polítiques tradicionals i les perspectives cisheteronormatives, potser també seria necessari que s'oposés a la reproducció de l'amatonormativitat patriarcal. La resistència queer integral no només implica una transformació de les representacions mediàtiques, sinó també una reconfiguració de les formes de coneixement i comprensió de les relacions i les identitats.

8. BIBLIOGRAFIA

- Arata, M. A., i Perdomo Mareco, N. (2023). *Efectos del mito del amor romántico en la construcción femenina del vínculo sexo-afectivo heterosexual cisgénero*. Universidad Nacional de La Plata.
- Barthes, R. (1990). *La cámara lúcida. Nota sobre la fotografía*. Madrid: Paidós.
- Blanco, M., i San Segundo, R. (2016). *Investigación joven con perspectiva de género* (Instituto de Estudios de Género).
- Blanco Ruiz, M. Á. (2018). *Percepción del amor romántico en adolescentes y papel de los medios de comunicación* [doctoralThesis].
<https://e-archivo.uc3m.es/handle/10016/27813>
- Bosch, E., i Ferrer, V. A. (2002). *La voz de las invisibles: Las víctimas de un mal amor que mata*. <https://dialnet.unirioja.es/servlet/libro?codigo=234401>
- Caro, C., i Monreal, M. C. (2017). CREENCIAS DEL AMOR ROMANTICO Y VIOLENCIA DE GÉNERO. *International Journal of Developmental and Educational Psychology. Revista INFAD de Psicología.*, 2(1), 47.
<https://doi.org/10.17060/ijodaep.2017.n1.v2.917>
- Chairo, L. (s. d.). *El amor en los tiempos del Queer*. El psicoanalítico. Recuperado 2 de febrero de 2024, de
<https://www.elpsicoanalitico.com.ar/num28/subjetividad-chairo-amor-en-los-tiempos-del-queer.php>
- Chillón, A. (2000). *La urdimbre mitopoética de la cultura mediática*. 121-159.
- Coria, C. (2012, abril 5). *El amor no es como nos contaron ni como lo inventamos*.
<https://www.claracoria.com/cont/2012/04/el-amor-no-es-como-nos-contaron/>

Dyer, R. (1986) *Cine y homosexualidad*. Barcelona, Laertes.

Estrada Mesa, A. M. (2012). Retos de las subjetivaciones no hegemónicas en la transformación de las representaciones culturales del amor, la familia y la identidad. Una mirada desde la teoría queer. *Revista Latinoamericana de Estudios de Familia*, 4, 119-137.

Fernández Rivera, M. del C. (2020). *Los tópicos en las representaciones de las parejas lésbicas en el cine*. <http://dspace.umh.es/handle/11000/25453>

Ferrer, V., i Bosch, E. (2013). Del Amor romàntico a La Violencia De Género. Para Una Coeducación Emocional En La Agenda Educativa. *Profesorado. Revista de Currículum y Formación de Profesorado*, 17(1), 105-122.

Ferrer, V., Bosch, E., Navarro, C., i Ramis, M. C. R. (2008). *El concepto de amor en España*.

Fonseca, V. M. F. (2019). *Mecanismos en la construcción del amor romàntico*
Construction mechanisms of romàntic love.

Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024). Disney princesses and romantic love: a narrative that perpetuates patriarchal domination.

García, M. (2019). *Los mitos del amor romàntico en productos audiovisuales*.
Universitat Jaume I.

Giddens, A. (1995). *La transformación de la intimidad*. 124.

Granado, M. J. (2021). *El amor romàntico en la pantalla. Una propuesta
educativa para el análisis de películas*. Universidad de Valladolid.

Herrera, C. (2010, agosto 5). Los mitos del Amor romàntico, «Los mitos del amor romàntico en la cultura occidental.» Los libros del Rincón de Haika. *Coral Herrera Gómez Blog*.

<https://haikita.blogspot.com/2010/08/los-mitos-del-amor-romàntico.html>

Herrera, C. (2010, septiembre 18). Manifiesto de los Amores Queer, En Francés: Manifeste des Amour Queer, Citas y frases Queer. *Coral Herrera Gómez Blog*. <https://haikita.blogspot.com/2010/09/manifiesto-del-amor-queer.html>

Herrera, C. (2012). ¿Qué es el Amor?, Los derechos fundamentales del Amor. *Coral Herrera Gómez Blog*. <https://haikita.blogspot.com/2010/03/que-es-el-amor-el-amor-de-enamoramiento.html>

Herrera, C. (2018, enero 14). *Coral Herrera: «Se ha disfrazado de amor lo que es control y dominación»*. Público. <https://www.publico.es/sociedad/amor-romàntico-coral-herrera-disfrazado-amor-control-dominacion.html>

Herrera, C. (2020). *Cómo disfrutar del amor: Herramientas feministas para transformar el mito del amor romántico*. EDICIONES B.

Herrera, C. (2020, julio 24). Definición de «Amor romàntico», por Coral Herrera. *Coral Herrera Gómez Blog*. <https://haikita.blogspot.com/2020/07/definicion-de-amor-romàntico.html>

Illouz, E. (2009). *El consumo de la utopía romàntica: El amor y las contradicciones culturales del capitalismo*. Katz Editores.

Kellner, D. (2003). *Media Culture: Cultural Studies, Identity and Politics Between the Modern and the Post-modern*. Routledge.

Lipovetsky, G. (2002). *LA ERA DEL VACÍO Ensayos sobre el individualismo posmoderno*.

Milton, C. H. G., Señora. (2014, septiembre 4). Sin tiempo para el amor: El capitalismo romàntico. *Pikara Magazine*.

<https://www.pikaramagazine.com/2014/09/sin-tiempo-para-el-amor-el-capitalismo-romantico/>

Morales Romo, B. (2015). *Roles y estereotipos de género en el cine romàntico de la última década. Perspectivas educativas* [Universidad de Salamanca].
<https://doi.org/10.14201/gredos.128238>

Preciado, B. (2005). Multitudes queer. Nota para una política de los «anormales». *Nombres*, 19, Article 19.
<https://revistas.unc.edu.ar/index.php/NOMBRES/article/view/2338>

Riffo Pavón, I. (2015). La cultura mediática. Reflexiones y perspectivas – España. *COMUNI@CCIÓN: Revista de Investigación en Comunicación y Desarrollo*, 6(2), 46-57.

Rohrs, L. (2019). The Homosexual Male Gaze: Normalizing Homosexuality through the Use of Heteronormative Narrative Techniques in Film. *CINEJ Cinema Journal*, 7(2), Article 2. <https://doi.org/10.5195/cinej.2019.177>

Rubin, G. S. (2002). *Thinking Sex: Notes for a Radical Theory of the Politics of Sexuality*.

Saiz, M. (2013). *Amor romàntico, Amor Patriarcal y Violencia Machista. Una Aproximación Crítica Al Pensamiento Amoroso Hegemónico de Occidente*. *Mónica Saiz | PDF | Feminismo | Estudios de género*.
[https://es.scribd.com/document/272530318/Amor-romàntico-Amor-Patriarcal-y-Violencia-Machista-Una-Aproximacion-Critica-Al-Pensamiento-Amoroso-Hegemonico-de-Occidente-Monica-Saiz-1](https://es.scribd.com/document/272530318/Amor-romantico-Amor-Patriarcal-y-Violencia-Machista-Una-Aproximacion-Critica-Al-Pensamiento-Amoroso-Hegemonico-de-Occidente-Monica-Saiz-1)

Sangrador, J. L. (1993). *Consideraciones psicosociales sobre el amor romàntico* | *Psicothema*. 5, 181-196.

Sanpedro, P. (2005). *El mito del amor y sus consecuencias en los vínculos de pareja*. *Disenso*, 45, 5-20.

- Sheldon, C. (1986) *Cine y lesbianismo: Algunas ideas. Dins R. Dyer, Cine y homosexualidad*. Barcelona, Laertes.
- Trujillo, G. (2015). Pensar desde otro lugar, pensar lo impensable: Hacia una pedagogía queer. *Educação e Pesquisa*, 41(spe), 1527-1540.
<https://doi.org/10.1590/S1517-9702201508142550>
- Villota, B. M., i Martín, D. F. M. (2018). *THE CRISIS OF romàntic LOVE*.
- Valverde Maestre, Á. M., i Pérez Rufí, J. P. (2021). Sex Education (Netflix): Representación de adolescentes LGTBIQ+ como recurso dramático. *ZER - Revista de Estudios de Comunicación*, 26(50), 167-184.
<https://doi.org/10.1387/zer.22528>
- Vasallo, Brigitte (2015) Amores, redes afectivas y revoluciones. 3ª Edició febrer Oaxaca/Valencia 2015.
- Vázquez, L. G., García, F. J., i Zurian Hernández, F. A. (2020). The Representation of Queer Teen Identities in Sex Education (Netflix, 2019-). *Fonseca Journal of Communication*, 21, Article 21.
- Yela, C. (2003). *La otra cara del amor: Mitos, paradojas y problemas. Encuentros en Psicología Social* (2003), 1, 2, 263-267. 1, 263-267.

9. ANNEX

Annex 1: RESUM DE LES TEMPORADES

- Temporada 1

La primera temporada de Sex Education comença amb l'Otis —un dels protagonistes de la sèrie—, la mare del qual és una sexòloga. A l'escola Moordale, l'Otis coneix a la Maeve, que en descobrir els seus coneixements sobre temes sexuals decideix emprendre amb ell una consulta sexual.

L'Otis buscarà deixar de ser verge, mentre que els seus companys inicien un descobriment personal i afronten problemes relacionats amb les malalties de transmissió sexual, la masturbació, l'asexualitat, l'avortament, el sexe anal, entre d'altres. L'Otis acaba sentint atracció per la Maeve i viceversa, tot i això, la relació no va més enllà de l'amistat, ja que el jove protagonista inicia una relació amb una noia anomenada Ola.

- Temporada 2

L'Otis continua la seva relació amb l'Ola, que es complica quan la seva mare comença a mantenir una relació sentimental amb el pare d'ella. Mentrestant, la Maeve intenta recompondre la vida familiar amb el retorn de la seva mare drogoaddicte a casa.

Per altra banda, l'Aimee, la millor amiga de la Maeve, és assetjada a l'autobús mentre va a l'escola, cosa que li causa un fort trauma que només és superat amb l'ajuda de totes les noies de la secundària. A més a més, l'Adam, el fill de Michael Groff, l'exdirector de l'escola Moordale, finalment revela en públic el seu amor per Eric, que és el millor amic de l'Otis, trencant tots els prejudicis de la seva família i confessant la seva homosexualitat. D'altra banda, la mare de l'Otis es

pren un temps amb el pare de l'Ola, però descobreix que està embarassada.

Finalment, l'Otis, acaba la seva relació amb l' Ola i decideix confessar el seu amor a la Maeve. Per aquest motiu li envia un missatge que ella mai arribarà a veure perquè és eliminat per l'Isaac, el veí de la Maeve que comença a estar enamorat d'ella.

- Temporada 3

Comença un nou curs a Sex Education i a Moordale i se'ns presenta la nova directora de l'institut Hope Haddon. Les mesures de Hope com a directora van des de la imposició d'uniformes fins al gust per l'ordre i les regles. Seguint amb les noves incorporacions a Sex Education, coneixem a Cal, una persona no binària que patirà més que els seus companys la rigidesa de les mesures disciplinàries de la directora. Per sort, establirà una preciosa connexió amb Jackson (alumne de Moordale) on podrem explorar les pors, inseguretats i conviccions d'una persona no binària.

D'altra banda, l'Eric i l'Adam gaudeixen del seu amor, però la relació comença a trontollar quan l'Eric ha d'anar a Nigèria pel casament del seu cosí.

Aquesta tercera temporada de Sex Education ens permet mirar més de prop algunes persones que fins ara no havien tingut gaire protagonisme. És el cas de la Ruby, la noia més popular de l'institut. La Ruby i l'Otis mantenen una relació sexual en una festa i a partir d'aquí, acaben tenint una relació formal. Tot es torna negre quan ella pronuncia les paraules t'estimo i l'Otis li contesta amb un "que bonic". A partir d'aquest moment, tot comença a caure en picat i és quan l'Otis s'adona que només està enamorat d'una persona, la Maeve.

La Maeve just està començant una relació amb l'Isaac, però ell decideix explicar-li la veritat sobre el missatge de l'Otis que va esborrar i ella s'enfada molt amb ell i li diu que no el vol veure més.

Finalment, els alumnes de Moordale se'n van de viatge a França i a la tornada, l'autobús fa parada en una gasolinera. Allà, l'autobús continua el seu viatge i els professors no s'adonen que la Maeve i l'Otis no estan dins del vehicle. Els dos protagonistes es queden sols a la gasolinera durant hores i aprofiten per parlar i ella aconsegueix que l'Otis li expliqui el contingut del missatge que li havia enviat feia temps. Després d'uns instants de tensió, arriba el moment més esperat de la sèrie, el petó entre l'Otis i la Maeve.

Per últim, al final de la tercera temporada també se'ns dona la notícia que l'institut de Moordale tanca les portes. Els protagonistes de la sèrie hauran de continuar estudiant en un nou centre.

- **Temporada 4**

La quarta temporada comença amb l'arribada dels protagonistes al nou institut, el Cavendish Sixth Form College. Aquest és un centre progressista ple d'identitats i de propostes dissidents. El lema d'aquest institut és *"no te hagas el sueco si puedes ser eco"* i cada dia els alumnes fan activitats com ioga i meditació.

Al nou institut, l'Otis vol tornar a muntar la seva consulta sexual, però descobreix que ja hi ha una noia que en té una de muntada, la "O". A partir d'aquí, l'Otis comença a competir amb ella per demostrar que ell es mereix ocupar el lloc de terapeuta sexual de l'institut.

Per altra banda la Jean Milburn, (mare de l'Otis) es mare soltera i es fa càrrec del bebé recién nascut ella sola ja que la seva parella va decidir abandonar la relació després de saber que ell no era l'autèntic pare de la criatura. Dins d'aquest marc apareix un nou personatge a la sèrie, la

Joanna, germana de la Jean que es muda a casa seva per ajudar-la amb les taques de casa i el bebé.

La Maeve aconsegueix la beca dels seus somnis als Estats Units i se'n va allà a estudiar i intenta trobar el seu lloc de l'altre costat de l'Atlàntic. L'Otis i ella mantenen una relació a distància. Dies després d'haver començat el nou curs, la Maeve rep una trucada i li diuen que la seva mare ha mort per una sobredosi així que la protagonista ha de tornar a casa seva per l'enterrament.

D'altra banda, l'Eric és un dels que s'adapta millor a aquest nou context, mentre troba un nou estatus a l'escola i un nou propòsit a la seva comunitat. Els nous personatges que l'acompanyen es fan estimar en una temporada, adaptant-se tan bé a la dinàmica de la sèrie com si sempre haguessin estat allà.

L'Aimee i l'Adam reprenen els seus conflictes de temporades anteriors per acabar de curar els seus traumes i trobar el seu camí i vocació. Mentrestant, la Viv (alumne de l'institut), la Ruby i en Jackson encaren nous reptes i es relacionen amb nous personatges que els fan créixer personalment.

Annex 2: PRESENTACIÓ DELS PERSONATGES DE LA TEMPORADA 4

- **OTIS MILBURN** (té 17 anys quan comença la sèrie): És un adolescent els pares del qual estan divorciats. Viu amb la seva mare que és terapeuta sexual i tot el que coneix sobre educació sexual és perquè ha escoltat d'amagat les sessions de teràpia de la seva mare. L'Otis és comprensiu i llest i té un trauma respecte a la seva pròpia sexualitat després que enxampés el seu pare amb una altra dona. Tot i això, té un coneixement força impressionant sobre el sexe i això el porta, a instàncies del seu millor amic Eric, a muntar una clínica sexual amb la Maeve, per guanyar una mica de diners ajudant els altres

estudiants de Moordale Secondary amb els seus problemes. A part d'això, desenvolupa forts sentiments per la Maeve, qui entaula una relació amb en Jackson, però eventualment també desenvolupa sentiments per l'Otis, però ja és massa tard, ja que l'Otis decideix donar-li una oportunitat a l'Ola. A la temporada 3, l'Otis i la Maeve acaben sent parella. A la temporada 4, l'Otis comença a assistir a Cavendish College, on instal·la la seva nova clínica sexual. Per aquest motiu comença la seva rivalitat amb una altra terapeuta del campus, la Sarah "O" Owen. Per vèncer-la, l'Otis inicia la campanya electoral i compta amb l'ajuda de la Ruby, que es converteix en la seva directora de campanya. L'Otis també està lluitant amb una relació a llarga distància amb Maeve, que estudia en una prestigiosa universitat dels Estats Units.

- **MAEVE WILEY** (té 19 anys quan comença la sèrie): És una noia intel·ligent i passota, té sentit de l'humor una mica fosc i tothom li té por a l'institut. No coneix al seu pare i la seva mare és drogoaddicta, viu sola en una caravana i se les enginya per buscar-se la vida i pagar les factures. Aconsegueix el seu somni, anar a la Universitat amb una beca per ser escriptora. A la darrera temporada, la Maeve continua assistint a classes de literatura a la prestigiosa Universitat Wallace als Estats Units, al mateix temps que inicia la seva relació a distància amb l'Otis. Trobar a faltar els seus éssers estimats, i a l'estar envoltada d'estudiants amb més privilegis i riquesa, fan que pateixi baixa autoestima i esgotament. El clímax de les seves lluites arriba al punt màxim quan s'assabenta que la seva mare va patir una sobredosi i va morir. Després de conèixer i fer-se amiga de la mare de l'Otis, Jean, i gràcies al seu suport, la Maeve finalment decideix seguir els seus somnis als Estats Units i deixar Moordale per sempre, per la qual cosa es veu obligada a trencar la seva relació amb Otis.

- **ERIC EFFIONG** (té 18 anys quan comença la sèrie): És el millor amic de l'Otis, és rialler, xerraire i no amaga la seva orientació sexual. Té cinc germanes i els seus pares són religiosos. El pare al principi no accepta l'homosexualitat del seu fill, però després té por del que li pugui passar a causa d'això. A la temporada 3, l'Eric manté una relació amorosa amb l'Adam Groff. A la temporada 4, comença a assistir a Cavendish College, on es fa amic d'un grup popular de l'institut. Davant la insistència de la seva mare, també assisteix a classes de baptisme a la seva església. Finalment, durant la cerimònia del baptisme, s'aixeca i els hi parla sobre la seva sexualitat a tots els assistents, ja que no vol amagar res més sobre si mateix. L'Eric també té visions durant les quals parla amb Déu, qui li mostra el seu destí.

- **JACKSON MARCHETTI** (té 17 anys quan comença la sèrie): Jackson és el noi popular, guapo i que a l'inici de la sèrie està dins l'equip de natació de l'institut. Té dues mares (la Sofia Marchetti i la Roz Marchetti) que el sotmeten a molta pressió i li han ensenyat que no pot fracassar mai. S'enamora de Cal, però no sap gestionar-ho de la manera més adequada. A la 4 temporada també comença a assistir a Cavendish College i comença a tenir sexe casual amb una noia anomenada Anabelle, qui l'informa sobre un bony que troba al seu testicle. Això espanta a en Jackson i decideix veure un metge, però finalment resulta que no hi ha res a témer. Tot i això, en Jackson decideix esbrinar alguna cosa sobre el seu pare biològic, a qui finalment troba, però aquest demostra clarament que no vol tenir res a veure amb ell.

- **AIMEE GIBBS** (té 17 anys quan comença la sèrie): L'Aimee és una de les noies populars que està al grup dels anomenats "Intocables", sovint es preocupa més perquè els altres estiguin bé que no per com es sent ella. Al final de la sèrie acaba sent la millor amiga de Maeve. A

la temporada 4, l'Aimee, juntament amb altres exestudiants de secundària de Moordale, comencen a assistir a Cavendish College, on decideix inscriure's a art. De camí a la seva primera classe a la nova escola, es queda atrapada en un ascensor amb l'Isaac. Cap al final de la temporada 4, els dos personatges acaben tenint una relació *romàntica*. L'Isaac ajuda a L'Aimee a trobar el que vol mostrar a través del seu art i també li fa adonar-se que no és estúpida sinó original. A l'Aimee comença a agradar-li l'Isaac pel que és, guarint així el seu cor trencat després d'una desafortunada aventura amb la Maeve, qui va acabar triant a l'Otis.

- **ADAM GROFF** (té 17 anys quan comença la sèrie): Al principi de la sèrie l'Adam és la parella de l'Aimee, un noi guapo i passota. Durant les primeres temporades el seu pare és el director del col·legi Moordale. Als primers capítols l'Adam fa bullying a l'Eric, però a mesura que avança la sèrie s'acaba descobrint que realment està enamorat d'ell i que té por d'assumir la seva orientació sexual. Després d'un viatge de l'Eric a Nigèria i de descobrir que s'ha fet un petó amb un altre noi, s'acaba la seva relació. A la temporada 4, l'Adam decideix no continuar la seva educació i passa els dies estirat al sofà, menjant cereals i mirant fotos d'ell i l'Eric junts. Després de la intervenció de la seva mare Maureen, es veu obligat a buscar feina i finalment decideix fer unes pràctiques en una de les granges locals. Allà, l'Adam desenvolupa un vincle amb la seva companya Jem i comença a cuidar cavalls als quals abans tenia por. Gràcies a la Jem, l'Adam aprèn a muntar-los i finalment troba alguna cosa que li agrada fer. A l'última temporada, Adam també torna a desenvolupar un vincle amb el seu pare, tots dos finalment es reconcilien i comparteixen una abraçada.
- **JEM** (té uns 19 anys): La Jem treballa a la granja del seu pare i fa classes d'equitació a nens. Després que l'Adam comenci a treballar

allà, ella se'n fa amiga i li ensenya a muntar a cavall. També és molt amable i solidària amb l'Adam, i s'intueix que sent alguna cosa per ell. L'Adam s'obre amb ella i li diu que és bisexual i que ha estat sortint amb un noi.

- **MICHAEL GROFF** (té uns 45 anys): És l'estricta pare de l'Adam i al principi de la sèrie és el director de l'Escola Secundària. En Michael va créixer amb els seus pares i el seu germà gran Peter. Especialment tenia una forta connexió amb la seva mare, gràcies a ella, va poder trobar refugi a la cuina. Malauradament, el seu estricte pare i el seu germà abusaven sovint d'ell tant emocionalment com físicament, per ser massa femení i delicat, cosa que el va fer abandonar la seva passió per la cuina. En Michael al principi de la sèrie adopta aquests valors tòxics, usant-los contra el seu propi fill, Adam. El seu personatge va canviant a mesura que avança la sèrie. Al final s'esforça per intentar ser un bon pare.
- **MAUREEN GROFF** (té 40 anys): És l'exesposa d'en Michael. Es van conèixer de joves i volien les mateixes coses a la vida; una casa gran i bonica, un fill i un gos. Van acabar tenint a l'Adam i van estar casats més d'una dècada, però la Maureen va deixar de gaudir del seu matrimoni a causa de la manca de relacions sexuals. A més a més, durant la sèrie, la Maureen i en Michael també difereixen pel que fa a les relacions amb el seu fill. Mentre que la Maureen és afectuosa i carinyosa amb l'Adam, en Michael és més rígid i estricte.
- **JEAN MILBURN** (té 49 anys): És una coneguda terapeuta sexual i mare de l'Otis i la Joy. Està divorciada i regularment té relacions d'una nit, però no es compromet. S'enamora d'un fontaner, en Jacob, però ell decideix que no vol veure-la més després de saber que no és el pare

biològic de la Joy. A la temporada 4, la Jean pateix depressió postpart, ja que no pot suportar més ser mare soltera. Per aquest motiu, l'Otis demana a la germana de la Jean, la Joanna, que vagi a viure amb ells un temps per poder ajudar-la en tot. La Jean també aconsegueix una feina a l'estació de ràdio local i es converteix en la presentadora d'un programa de teràpia sexual. Al final de la sèrie, l'Otis elogia a la Jean i li diu que n'està orgullós. La Jean també es reconcilia amb la Joanna i decideix dir-li a en Dan que ell és el pare biològic de la Joy.

- **JOANNA** (té uns 40 anys): És la germana petita de Jean i tia d'Otis i Joy. Ella aporta un element intrigant a la dinàmica familiar a la sèrie. Tot i la seva naturalesa divertida i afectuosa, la Joanna conviu amb un fosc secret: ha estat negant completament el seu traumàtic passat, cosa que planteja interrogants sobre com afecta el passat i les relacions familiars a la trama de la sèrie.
- **CAL** (té 18 anys): Estudiant de gènere no binari de Moordale que va néixer a Mineàpolis. Al principi s'enamora d'en Jackson. A la temporada 4, Cal comença a prendre testosterona. També comença a assistir al Cavendish College, on coneix a l'Aisha Green, una de les noies més populars de l'escola, amb qui després desenvolupen un vincle romàntic. Cal també lluita amb la seva mare, que no comprèn del tot la seva identitat, però fa tot el possible per entendre-la.
- **VIV** (té 18 anys): Després del tancament de Moordale Secondary, la Viv comença a assistir a Cavendish College i es molesta en saber que l'escola no classifica els seus estudiants segons el seu expedient acadèmic. També coneix un noi anomenat Beau, amb qui després comença a sortir i decideix donar-li una oportunitat. La Viv també dona molt suport a en Jackson, que està preocupat per la possibilitat de tenir

càncer testicular. Amb el temps, en Beau comença a comportar-se de forma extremadament gelosa amb la Viv. Amb el suport d'en Jackson i l'Aimee, la Viv finalment deixa a en Beau.

- **BEAU** (18 anys): És el nou xicot de la Viv a la temporada 4. Es coneixen a classe de matemàtiques, quan ell s'ofereix a prendre apunts per ella (ja que a ella no li funciona la tauleta electrònica). En Beau és molt gelós, sobretot d'en Jackson, el millor amic de la Viv. Durant el transcurs de la temporada es torna cada vegada més impacient i comença a mostrar un comportament seriosament preocupant, li mira el telèfon quan ella no ho veu, i fins i tot, li agafa el canell i li fa mal en un dels seus atacs de ràbia i gelosia.
- **ISAAC** (té 18 anys): Després que la Maeve li trenqui el cor, a la temporada 4 l'Isaac torna a trobar-se amb l'Aimee, la millor amiga de la Maeve. Tots dos estan començant a desenvolupar un vincle. L'Isaac i l'Aimee senten alguna cosa l'un per l'altre, però després que la Maeve torni a Moordale per la mort de la seva mare, els demana que no siguin més que amics, ja que no se sentiria còmoda si fossin parella. Tot i això, just abans de tornar als Estats Units, Maeve es reuneix amb ells i els diu que no li importa que estiguin junts i que simplement tenia por de perdre'ls.
- **RUBY** (té 17 anys quan comença la sèrie): A la temporada 1, la Ruby és presentada com una noia dolenta, coneguda com l'Abella Reina de la Secundària Moordale, així com la líder dels Intocables. A la temporada 2, després d'una festa, té relacions sexuals amb l'Otis, cosa que els porta a estar junts durant tot l'estiu, convertint-se finalment en parella a la temporada 3. Ella desenvolupa forts sentiments per l'Otis, qui, no obstant, no està segur dels seus sentiments per ella, ja que

s'adona que no pot oblidar a la Maeve. Això finalment condueix a la ruptura. A la temporada 4 , la Ruby comença a assistir a Cavendish College, i decideix ajudar Otis amb la seva campanya de teràpia sexual i es converteix en la seva directora de campanya, recopilant tota la informació desagradable sobre la Sarah ("O").

- **DAN** (té 35 anys): Una de les aventures d'una nit de la Jean i pare biològic de la Joy. A la temporada 4, treballa a Smithdale Bank i convida la a Joanna, la germana de Jean, a prendre alguna cosa amb ell. Finalment, ell té un accident i fa que no es pugui presentar a la cita. Al final de temporada, la Jean el convida a casa seva per informar-lo que ell és el pare biològic de la seva filla, Joy .
- **JOY** (fa molt poc que ha nascut): És la filla petita de la Jean Milburn i la germana de l'Otis.
- **OWEN ("O")** (té 18 anys): Es troba al capdavant de la clínica de teràpia sexual al Cavendish College. És la rival de l'Otis, ja que ell també vol muntar un centre de teràpia sexual.
- **THOMAS MOLLOY** (té 40 anys): És professor de literatura i una de les seves alumnes destacades és la Maeve, que es veu influenciada pel seu enfocament educatiu poc tradicional.
- **AISHA** (té 18 anys): És una de les membres de l'influent grup estudiantil de Cavendish, conegut com Coven. L'Aisha és sorda i la fascina el món del tarot i l'astrologia. Està en una relació oberta amb una noia i a la vegada comença una història amb Cal.

- **ABBI** (té 18 anys): És un personatge essencial a Cavendish, és una líder carismàtica i segura de si mateixa que destaca pel seu encant. Abbi és una dona trans, cosa que afegeix una dimensió addicional a la seva personalitat i contribueix a la diversitat de la sèrie.

- **ROMAN** (té 18 anys): L'Abbi i ell són la parella més destacada i admirada a Cavendish, és una relació única a la sèrie. La seva història d'amor afegeix un toc especial a la trama i ressalta la importància de l'acceptació i el suport familiar a la vida d'una persona trans.

- **CELIA THOMAS** (té 40 anys): És la propietària de l'emissora de ràdio on la Jean comença a treballar. Ha estat perimenopàusica des de fa un parell d'anys, però, tot i això, afirma que no té temps per veure el metge perquè està ocupada amb la feina.

- **TYRONE** (té 17 anys): En Tyrone prové d'Illinois i en algun moment de la seva vida es va mudar a Madison com a estudiant d'intercanvi de la Universitat Wallace, on es converteix en el millor amic de la Maeve.

Annex 3: TAULES D'ANÀLISI

Taula 4. Reproducció dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 1 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 1			
	Reproducció dels mites de l'amor <i>romàntic</i>			
Mites de l'amor <i>romàntic</i> Legítimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	ESCENES DEL CAPÍTOL:
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	. Marginalització d'altres formes de felicitat	. Dependència emocional: la felicitat i el benestar només es poden aconseguir mitjançant una relació de parella	. Objectivació i possessió. . Anul·lació de l'ésser individual	L'Otis i la Maeve intenten mantenir una relació a distància, destacant la seva exclusivitat i la importància que donen a la seva relació amorosa per assolir la felicitat.
Monogàmia (creença de la pertinència d'una sola parella)	. Subordinació a una norma social establerta	. Dependència emocional	. Objectivació i possessió	L'Otis i la Maeve opten per una relació monògama i busquen satisfer les seves necessitats emocionals i sexuals només entre ells, ignorant altres possibilitats de parella.
Fidelitat (creença que els desitjos sexuals i eròtics han de satisfer-se amb una única persona)	. Control sobre la sexualitat de les persones	. Inseguretat . Autonomia limitada . Necessitat de validació	. Control i possessió: pot estar vinculat a la idea que una persona és una propietat o possessió de la parella. . Control sobre el cos i la sexualitat	La Maeve li envia a <i>nudes</i> l'Otis. A més a més, al final del capítol, tenen sexe telefònic.
Gelosia (creença que la presència de gelosia és un signe genuí d'amor)	. Control sobre les relacions interpersonals	. Inseguretat i dependència emocional.	. Objectivació de la parella.	L'Otis mira fotos de la Maeve i en Tyrone junts.

Taula 5. Reproducció dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 2 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 2			
	Reproducció dels mites de l'amor <i>romàntic</i>			
Mites de l'amor romàntic Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	ESCENES DEL CAPÍTOL:
Monogàmia (creença de la pertinença d'una sola parella)	.Subordinació a una norma social establerta .Control sobre la sexualitat femenina	.Dependència emocional .Reproducció de rols de gènere tradicionals	.Objectivació i possessió	L'Abbi i el Roman opten per una relació monògama i busquen satisfer les seves necessitats emocionals i sexuals només entre ells, ignorant altres possibilitats de parella.
Fidelitat (creença que els desitjos sexuals i eròtics han de satisfer-se amb una única persona)	. Control sobre la sexualitat de les persones, sobretot de les dones	.Inseguretat .Autonomia limitada .Necessitat de validació	. Control i possessió: pot estar vinculat a la idea que una persona (sovint la dona) és una propietat o possessió de la parella. . Control sobre el cos i la sexualitat	El Roman es sent "enganyat" perquè l'Abbi es va masturbar sense la seva coneixença.
Passió/amor etern (creença la passió ha de perviure sempre de manera estable)	. Perpetuació de relacions tòxiques	.Manca d'autonomia i llibertat	.Pot promoure la idea que un cop es troba la passió eterna no s'han de buscar altres connexions o relacions, limitant l'autonomia i la llibertat individual	El Norman està dolgut i diu que, a diferència del principi de la relació, ja no mantenen relacions sexuals amb l'Abbi.

Taula 6. Trencament dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 2 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 2	
	Trencament dels mites de l'amor <i>romàntic</i>	

Mites de l'amor romàntic Legítimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	ESCENES DEL CAPÍTOL:
Trencar amb els mites de l'amor <i>romàntic</i> suposa trencar amb diferents sistemes de subordinació, dependència i possessió.				
	Trencar amb la subordinació suposa:	Trencar amb la dependència suposa:	Trencar amb la possessió suposa:	
Mitja taronja (suggereix que cada persona té una parella ideal o perfecta que completa totes les seves mancances i defectes)	.Afecte per les diferències .Comunicació oberta i honesta .Comprensió mútua	.Fortalesa emocional .Autoestima .Confiança en si mateix .Llibertat individual	.Individualitat .Empoderament personal .Desenvolupament propi .Respecte mutu .Col·laboració i cooperació en lloc de control .Suport mutu en el creixement personal	La negativa d'Anabelle a comprometre's amb una relació formal amb en Jackson desafia la creença que el compromís romàntic és l'únic camí cap a la felicitat. En canvi, mostra que les relacions poden ser satisfactòries i significatives fins i tot sense ser exclusives o tradicionalment "series".
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	.Empoderament: Foment de l'autonomia i la igualtat en les relacions. .Diversitat: Reconeixement i valoració de diferents formes de relacions i models de felicitat. .Pluralitat: Acceptació i celebració de la diversitat d'identitats i expressions.	.Autonomia .Resiliència: Enfortiment de la capacitat per afrontar els desafiaments i adversitats de la vida de manera individual. .Autenticitat: Promoció de relacions basades en la lliure elecció i el creixement mutu, no en necessitats emocionals.	.Respecte: Reconeixement del valor i la dignitat inherents a cada individu, sense objectivar ni posseir. .Llibertat: Promoció de relacions basades en el consentiment i la voluntat mútua, no en la possessió o control. .Plenitud: Cerca de la realització personal i la felicitat en l'autenticitat i la	La negativa d'Anabelle a comprometre's amb una relació formal desafia la creença que el compromís romàntic és l'únic camí cap a la felicitat.

			connexió emocional	
Perdurabilitat (prioritza la durada o estabilitat per sobre del benestar individual)	.Realisme: Supressió de la idealització i el romànticisme excessiu que justifiquen relacions tòxiques.		.Autonomia: Eliminació de la dependència que comporta patiment, culpabilitat i supressió de l'autonomia individual. .Independència emocional	L'Anabelle li diu a en Jackson que no vol una relació formal amb ell. La seva relació mostra que es pot trobar satisfacció i felicitat en connexions temporals i sense compromisos a llarg termini.

Taula 7. Reproducció dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 3 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 3			
	Reproducció dels mites de l'amor <i>romàntic</i>			
Mites de l'amor romàntic Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	ESCENES DEL CAPÍTOL:
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	. Marginalització d'altres formes de felicitat	.Dependència emocional: la felicitat i el benestar només es poden aconseguir mitjançant una relació de parella	. Objectivació i possessió. . Anul·lació de l'ésser individual	En capítols anteriors vam veure com la Viv i en Beau es van conèixer a classe i es van agradar mútuament. A mesura que avança el capítol 3, i arran de la seva quedada per estudiar, s'intueixen les ganes per part dels dos protagonistes d'acabar tenint una relació de parella.
Amor a primera vista (creença que l'amor neix espontàniament)			Idealització i objectivació: idealització ràpida de l'altra persona basada en aspectes superficials o en una primera impressió. Això pot conduir a l'objectivació de la persona estimada, reduint-la a una	La Viv queda amb en Beau per estudiar, ella s'ho pren realment com una cita. Durant el transcurs del capítol, tots dos actuen com si s'haguessin enamorat a primera vista, des del dia en què ell es va oferir voluntari per passar-li els apunts de classe.

			simple imatge o representació idealitzada sense tenir en compte la seva complexitat com a individu.	
Gelosia (creença que la presència de gelosia és un signe genuí d'amor)	. Control sobre les relacions interpersonals	. Inseguretat i dependència emocional.	. Objectivació de la parella.	- En Michael Groff li pregunta al seu fill Adam si la seva mare, la Maureen, està quedant amb algun home. -L'Adam li explica a la Maureen que en Michael segurament tindrà una cita amb una companya de la feina. La Maureen fa veure que se n'alegra per ell, però en realitat es pot intuir que està gelosa.
Equivalència amor i enamorament (creença que l'amor i l'enamorament són equivalents)	. Representació idealitzada sense tenir en compte la seva complexitat com a individu. . Expectatives poc realistes	. Idealització de l'altre . Dependència emocional	. Idealització i objectivació . Exclusivitat i possessivitat	Pel que fa a la relació d'en Beau i la Viv, a mesura que avança el capítol 3, i arran de la seva quedada per estudiar, s'intueixen les ganes per part dels dos protagonistes d'acabar tenint una relació de parella. D'alguna manera, els dos personatges acaben confonent l'amor per l'enamorament com si aquests fossin sinònims.
Mite de la perdurabilitat (prioritza la duració o l'estabilitat per sobre del benestar individual)	. Perpetuació de relacions perjudicials		. Sacrifici de la individualitat . Control i domini	L'Otis li confessa a la Ruby que hi ha moments de la relació amb la Maeve en els quals se sent abandonat. D'alguna manera, tot i que durant la majoria dels capítols de la quarta temporada la relació entre l'Otis i la Maeve no és gens sana i es barallen sovint, sempre acaben prioritant l'estabilitat d'aquesta per sobre del benestar individual.
Omnipotència de l'amor (l'amor per si mateix és suficient per superar	. Justificació de relacions tòxiques . Idealització i romànticisme excessiu	. Patiment, culpabilitat . Supressió de l'autonomia individual		L'Otis li confessa a la Ruby que hi ha moments de la relació amb la Maeve en els quals se sent abandonat. D'alguna

problemes greus)				manera, tot i que durant la majoria dels capítols de la quarta temporada la relació entre l'Otis i la Maeve no és gens sana, d'alguna manera tenen la concepció de que l'amor per si mateix és suficient per superar problemes greus.
------------------	--	--	--	---

Taula 8. Trencament dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 3 de la quarta temporada de Sex
(Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 3			
	Trencament dels mites de l'amor <i>romàntic</i>			
Mites de l'amor <i>romàntic</i> Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	ESCENES DEL CAPÍTOL:
Trencar amb els mites de l'amor <i>romàntic</i> suposa trencar amb diferents sistemes de subordinació, dependència i possessió.				
	Trencar amb la subordinació suposa:	Trencar amb la dependència suposa:	Trencar amb la possessió suposa:	
Mitja taronja (suggereix que cada persona té una parella ideal o perfecta que completa totes les seves mancances i defectes)	.Afecte per les diferències .Comunicació oberta i honesta .Comprensió mútua	.Fortalesa emocional .Autoestima .Confiança en si mateix .Llibertat individual	.Individualitat .Empoderament personal .Desenvolupament propi .Respecte mutu .Col·laboració i cooperació en lloc de control	-L'Eric s'embolica amb un noi de la seva parròquia en una festa. -L'Aisha i Cal també s'estan a punt d'enrotllar quan de sobte arriba una noia que l'Aisha presenta com la seva nòvia. Al següent capítol, l'Aisha li explica a Cal que tenen una relació oberta amb la seva parella.

			.Suport mutu en el creixement personal	
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	.Empoderament: Foment de l'autonomia i la igualtat en les relacions. .Diversitat: Reconeixement i valoració de diferents formes de relacions i models de felicitat. .Pluralitat: Acceptació i celebració de la diversitat d'identitats i expressions.	.Autonomia .Resiliència: Enfortiment de la capacitat per afrontar els desafiaments i adversitats de la vida de manera individual. .Autenticitat: Promoció de relacions basades en la lliure elecció i el creixement mutu, no en necessitats emocionals.	.Respecte: Reconeixement del valor i la dignitat inherents a cada individu, sense objectivar ni posseir. .Llibertat: Promoció de relacions basades en el consentiment i la voluntat mútua, no en la possessió o control. .Plenitud: Cerca de la realització personal i la felicitat en l'autenticitat i la connexió emocional	L'Eric s'embolica amb un noi de la seva parròquia en una festa. S'emboliquen i s'ho passen bé junts, però en cap cas veuen l'aparellament com a única opció.
Monogàmia (creença de la pertinència d'una sola parella)	.Independència: Alliberament de la subordinació i el control sobre la sexualitat . Les persones son lliures d'explorar i expressar la seva sexualitat sense sentir-se constretes per normes socials restrictives.	.Igualtat: Abolició de la dependència i la reproducció de rols de gènere tradicionals. Les relacions es basen en l'equitat i el respecte mutu sense assignar rols predefinits basats en el gènere.	.Autonomia: Eliminació de la possessió i la idea que les dones són propietat dels homes. Les persones tenen la llibertat de ser propietàries de si mateixes i de prendre decisions sobre les seves pròpies vides sense ser controlades o dominades per altres.	L'Aisha, en tenir una relació oberta amb la seva parella trenca amb el mite de la monogàmia.
Fidelitat (creença que els desitjos sexuals i eròtics han de satisfer-se amb una única persona)	-Autonomia: Alliberament de la subordinació i el control sobre la sexualitat de les persones, especialment de les dones. Les persones son lliures d'explorar i expressar la sexualitat sense sentir-se coaccionades per normes restrictives.		-Respecte: Abolició de la possessió i el control sobre el cos i la sexualitat de la parella. Les relacions es basen en el respecte mutu i la confiança, sense considerar la parella com una propietat o possessió. -Igualtat: Eliminació del	L'Aisha, en tenir una relació oberta amb la seva parella trenca amb el mite de la fidelitat.

			doble estàndard de gènere associat a la fidelitat, on s'espera que les dones siguin més restringides en els desitjos sexuals que els homes. Les persones tenen igualtat de drets i llibertats en les relacions, sense discriminació basada en el gènere.	
Gelosia (creença que la presència de gelosia és un signe genuí d'amor)	.Promoure la llibertat individual en les relacions: En lloc de subordinar-se a una norma de monogàmia exclusiva, l'Aisha i la seva parella opten per tenir una relació oberta. Aquesta elecció implica reconèixer i respectar la llibertat individual de cadascú per connectar-se amb altres persones sense sentir-se limitats per les normes socials o les expectatives de la parella.	.Fomentar la confiança i la comunicació: En lloc de basar la seva relació en la inseguretat i la dependència emocional, l'Aisha, la seva parella i Cal opten per una comunicació oberta i honesta. Això els permet explorar les seves necessitats i desitjos sense dependre exclusivament de la parella per aconseguir la validació o la satisfacció emocional.	Reconeixement de la individualitat i l'autonomia de cadascú: En lloc de considerar la parella com una propietat o un objecte a controlar, valoren la individualitat i l'autonomia de l'altre. Això implica respectar els límits i les eleccions personals de l'altre sense intentar posseir-lo o controlar-lo. En aquesta relació, es fomenta el respecte mutu i la confiança en la capacitat de cadascun per prendre les seves pròpies decisions i viure de manera autèntica.	L'Aisha, en tenir una relació oberta amb la seva parella trenca amb el mite de la gelosia.

Taula 9. Reproducció dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 4 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 4			
	Reproducció dels mites de l'amor <i>romàntic</i>			
Mites de l'amor romàntic	Subordinació	Dependència Sítua des d'on s'exerceix el	Possessió Té a veure amb entendre el	ESCENES DEL CAPÍTOL:

Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	
Fidelitat (creença que els desitjos sexuals i eròtics han de satisfer-se amb una única persona)	. Control sobre la sexualitat de les persones	.Inseguretat .Autonomia limitada .Necessitat de validació	. Control i possessió: pot estar vinculat a la idea que una persona és una propietat o possessió de la parella. . Control sobre el cos i la sexualitat	-En Michael Groof fa una trucada explicant la seva situació amb la Glòria al programa de ràdio de la Jean Milburn i la Owen per tal que aquestes li donin consell. Els hi explica que la Glòria el va rebutjar per la seva disfunció erèctil i diu el següent: "fue humillante y me sentí patético, como si no fuera un hombre. También me sentí como si engañara a mi ex mujer al estar con Glòria, como si la traicionara". Al dir que "fue como si engañara a mi ex mujer " fa referència al mite de l'exclusivitat o fidelitat. -En Beau li diu a la Viv que li agrada molt i li pregunta si vol ser la seva parella, també es pot observar una pressió per definir i establir els termes d'una relació romàntica. Aquesta pressió pot ser resultat de la por a ser rebutjat o abandonat, i també pot reflectir la creença que una relació no és vàlida fins que es defineixi clarament. Per tant, aquí també es reproduceix el mite de la fidelitat.
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	. Marginalització d'altres formes de felicitat	.Dependència emocional: la felicitat i el benestar només es poden aconseguir mitjançant una relació de parella	. Objectivació i possessió. . Anul·lació de l'ésser individual	-En Michael Groof fa una trucada explicant la seva situació amb la Glòria al programa de ràdio de la Jean Milburn i la Owen per tal que aquestes li donin consell. Els hi explica que la Glòria el va rebutjar per la seva disfunció erèctil i diu el següent: "fue humillante y me sentí patético, como si no fuera un hombre. También me sentí como si engañara a mi ex mujer al estar con Glòria, como si la traicionara". Al dir que "fue

				como si engañara a mi ex mujer " fa referència al mite de l'aparellament com a únic camí cap a la felicitat. -En Beau li diu a la Viv que li agrada molt i li pregunta si vol ser la seva parella, també es pot observar una pressió per definir i establir els termes d'una relació romàntica. Aquesta pressió pot ser resultat de la por a ser rebutjat o abandonat, i també pot reflectir la creença que una relació no és vàlida fins que es defineixi clarament. Per tant, aquí també es reproduceix el mite de l'aparellament com a únic camí cap a la felicitat. -En Dan i la Joanna tenen una cita i ell li diu el següent: " tengo muchas citas siempre, pero ahora quiero algo serio con alguien". Seguidament, la Joanna li respon: "yo también quiero algo serio, pero no consigo que funcione a largo plazo, es la persona equivocada o es el momento equivocado". Altra vegada es torna a manifestar el mite de l'aparellament com a únic camí cap a la felicitat.
Monogàmia (creença de la pertinença d'una sola parella)	.Subordinació a una norma social establerta	.Dependència emocional	.Objectivació i possessió	-En Michael Groof fa una trucada explicant la seva situació amb la Glòria al programa de ràdio de la Jean Milburn i la Owen per tal que aquestes li donin consell. Els hi explica que la Glòria el va rebutjar per la seva disfunció erèctil i diu el següent: "fue humillante y me sentí patético, como si no fuera un hombre. También me sentí como si engañara a mi ex mujer al estar con Glòria, como si la traicionara". Al dir que "fue como si engañara a mi ex mujer " fa referència al mite de la monogàmia.

				-En Beau li diu a la Viv que li agrada molt i li pregunta si vol ser la seva parella, també es pot observar una pressió per definir i establir els termes d'una relació romàntica. Aquesta pressió pot ser resultat de la por a ser rebutjat o abandonat, i també pot reflectir la creença que una relació no és vàlida fins que es defineixi clarament. Per tant, aquí també es reproduceix el mite de la monogàmia.
Gelosia (creença que la presència de gelosia és un signe genuí d'amor)	. Control sobre les relacions interpersonals	. Inseguretat i dependència emocional.	. Objectivació de la parella.	- La Maureen li torna a preguntar al seu fill Adam si en Groff al final havia tingut una cita amb la seva companya de feina. -En Beau mira malament a la Viv i en Jackson per abraçar-se. Escenes més tard en Beau s'apropa a la Viv i li demana si ella té alguna relació sentimental amb en Jackson. També li diu: "no quiero hacerme ilusiones si ya estás con otro. Lo siento, es que me gustas mucho, y he estado pensando si te gustaría ser mi novia". -La Ruby s'adona que la Maeve ha tornat i que l'Otis està amb ella.
Mitja taronja (suggereix que cada persona té una parella ideal o perfecta que completa totes les seves mancances i defectes)	. Mutilació de la subjectivitat . Anul·lació . Idealització	.Impossibilitat de ser sense l'altre .Dependència emocional . Idealització de la parella	.Objectivació: mitjà per aconseguir uns fins . Control de l'altra persona . Reducció de l'autonomia	-La Viv parla amb en Jackson sobre en Beau i li explica que està molt enamorada d'ell. Seguidament, en Jackson li diu el següent "ya te lo dije, es tu media naranja empollona". -En Dan i la Joanna tenen una cita i ell li diu el següent: " tengo muchas citas siempre, pero ahora quiero algo serio con alguien". Seguidament, la Joanna li respon: "yo también quiero algo serio,

				pero no consigo que funcione a largo plazo, es la persona equivocada o es el momento equivocado". Tots dos expressen el desig de tenir una relació seriosa i duradora, cosa que reflecteix la creença comuna en la cultura que l'amor romàntic ha de durar per sempre. Aquesta idea pot ser alimentada per mites que promouen la idea de l'ànima bessona, la la mitja taronja. -La Ruby manté una conversa amb la O. Sense que la Ruby li demani, ella li acaba fent teràpia i acaben parlant de l'Otis. La O li diu el següent: "esperas que algún día entre en razón y se dé cuenta de que tú siempre has sabido lo especial que era y entonces te diga que te quiere tanto como tú a él". En aquesta es demostra la idealització de l'Otis per part de la Ruby, anhelant una relació basada en el mite de la mitja taronja.
Equivalència amor i enamorament (creença que l'amor i l'enamorament són equivalents)	. Representació idealitzada sense tenir en compte la seva complexitat com a individu. . Expectatives poc realistes	. Idealització de l'altre . Dependència emocional	. Idealització i objectivació . Exclusivitat i possessivitat	Dins del mateix capítol hi ha una escena on en Beau li diu a Viv que li agrada molt i li pregunta si vol ser la seva parella, també es pot observar una pressió per definir i establir els termes d'una relació romàntica. Aquesta pressió pot ser resultat de la por a ser rebutjat o abandonat, i també pot reflectir la creença que una relació no és vàlida fins que es defineixi clarament. Per tant, aquí també trobem la creença de que l'amor i l'enamorament són equivalents.

Taula 10. Reproducció dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 5 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 5	
--	------------------	--

	Reproducció dels mites de l'amor <i>romàntic</i>			
Mites de l'amor romàntic Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	ESCENES DEL CAPÍTOL:
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	. Marginalització d'altres formes de felicitat . Reproducció de rols de gènere tradicionals	. Dependència emocional: la felicitat i el benestar només es poden aconseguir mitjançant una relació de parella	. Objectivació i possessió. . Anul·lació de l'ésser individual . Matrimoni com a forma de felicitat	-En aquest capítol en Dan i la Joanna queden per anar al cine, però ell no es presenta. Seguidament, la Joanna diu el següent: "No creo que ese cabrón me haya plantado, me dijo que quería casarse y tener hijos". El mite de l'aparellament com a únic camí cap a la felicitat, suggereix que el matrimoni i les relacions romàntiques són l'objectiu final i el camí per tenir felicitat a la vida. La reacció per part de la Joanna a què en Dan no s'hagi presentat a la cita, malgrat haver expressat desig de casar-se i tenir fills, mostra com aquest mite pot influir en les expectatives romàntiques. -En Michael Groff li diu el següent a la seva exparella Maureen: "creo que deberíamos volver, he cambiado". Quan en Michael suggereix tornar a estar junts amb la Maureen, pot estar transmetent la idea que la seva felicitat i la de la Maureen depenen estar immersos en una relació romàntica. Aquesta creença pot fer l'efecte que la felicitat només es pot trobar a través d'una parella o d'una relació amorosa.
Matrimoni com a finalitat última de les persones	. Rols de gènere tradicionals		. Control sobre la sexualitat femenina . Objectivació de la dona	En aquest capítol en Dan i la Joanna queden per anar al cine, però ell no es presenta. Seguidament, la Joanna diu el següent: "No creo que ese cabrón me haya plantado, me dijo que quería casarse y tener hijos". Això reflecteix

				el mite segons el qual el matrimoni és la culminació natural d'una relació romàntica, i que si algú expressa el desig de casar-se, es pressuposa que serà més compromès. Aquesta creença pot portar a decepcions quan les accions no coincideixen amb aquestes expectatives.
Monogàmia (creença de la pertinença d'una sola parella)	.Subordinació a una norma social establerta .Control sobre la sexualitat femenina	.Dependència emocional .Reproducció de rols de gènere tradicionals	.Propietat i possessió de les dones per part dels homes	-En Beau es posa gelós d'en Jackson al cinema i li diu el següent: "te cuenta cosas muy personales y nos jode la cita, le molas seguro. Creo que no sabes cuánto vales, en nada son los simulacros del examen, que no te distraiga ¿vale?" Seguidament, en Beau li diu a la Viv: "perdón pero creo que me estoy pillando. No hace falta que digas nada". La Viv li respon "creo que yo también" i li envia el següent missatge a en Jackson: "Me voy. Beau se encuentra mal. ¡Lo siento!". En aquesta escena es fa palpable la necessitat de monogàmia per part d'en Beau. -Just abans de començar a mantenir relacions sexuals l'Otis li explica a la Maeve que dies enrere va dormir a casa de la Ruby, ella s'enfada i li diu: "Que te follen". L'enfadament de la Maeve suggereix que, tot i que no hi va haver infidelitat física, el simple fet de dormir a casa de la Ruby pot ser vist com un acte de deslleialtat o com una falta de respecte cap a la relació monògama que comparteixen. Això pot ser un reflex del mite de la monogàmia, que estableix límits clars sobre què es considera acceptable dins d'una relació exclusiva. -L'Amy i la Maeve tenen una conversa on l'Amy li confessa a la Maeve que li agrada l'Isaac. La Maeve no s'ho pren gens bé i li contesta el següent: "¿qué, perdona? No

				esperaba que me soltara eso". La reacció de la Maeve, mostrant sorpresa i descontentament pel fet que l'Amy pugui estar interessada en l'Isaac, pot reflectir la creença en la monogàmia estricta, on hi ha expectatives de lleialtat cap a les xrelacions de les amistats.
Fidelitat (creença que els desitjos sexuals i eròtics han de satisfer-se amb una única persona)	. Control sobre la sexualitat de les persones, sobretot de les dones	.Inseguretat .Autonomia limitada .Necessitat de validació	.Control i possessió: pot estar vinculat a la idea que una persona (sovint la dona) és una propietat o possessió de la parella. . Doble estàndard de gènere . Control sobre el cos i la sexualitat	-En Beau es posa gelós d'en Jackson al cinema i li diu el següent: "te cuenta cosas muy personales y nos jode la cita, le molas seguro. Creo que no sabes cuánto vales, en nada son los simulacros del examen, que no te distraiga ¿vale?" Seguidament, en Beau li diu a la Viv: "perdón pero creo que me estoy pillando. No hace falta que digas nada". La Viv li respon "creo que yo también" i li envia el següent missatge a en Jackson: "Me voy. Beau se encuentra mal. ¡Lo siento!". En aquesta escena es fa palpable la presència del mite de la fidelitat. -Just abans de començar a mantenir relacions sexuals l'Otis li explica a la Maeve que dies enrere va dormir a casa de la Ruby, ella s'enfada i li diu: "Que te follen". La reacció de la Maeve reflecteix el mite de la fidelitat i els límits d'aquesta dins la seva relació. Ja que, el fet que l'Otis hagi passat temps a casa de la Ruby podria ser percebut com un acte de deslleialtat, fins i tot si no hi va haver relacions sexuals. Això posa de manifest com les expectatives de fidelitat poden ser esteses a interaccions que no necessàriament impliquen infidelitat física. -L'Amy i la Maeve tenen una conversa on l'Amy li confessa a la Maeve que li agrada l'Isaac. La Maeve no s'ho pren gens bé i li contesta el

				següent: "¿qué, perdona? No esperaba que me soltaras eso". Això pot derivar de la idea que les persones que han tingut una relació romàntica tenen un cert dret de "propietat" sobre les futures relacions dels seus ex.
Gelosia (creença que la presència de gelosia és un signe genuí d'amor)	. Control sobre les relacions interpersonals	. Inseguretat i dependència emocional.	. Objectivació de la parella.	-La Ruby està gelosa de la Maeve i li diu a l'Otis "era tu directora de campanya pero ya no". -En Jackson es baralla amb les seves mares i decideix anar al cinema amb la Viv i en Beau. Durant la pel·lícula, en Beau es posa gelós perquè veu que en Jackson i la Viv no paren de parlar. Finalment, en Beau acaba marxant del cinema i la Viv surt a fora a buscar-lo. Seguidament en Beau li diu el següent: "te cuenta cosas muy personales y nos jode la cita, le molas seguro. Creo que no sabes cuánto vales, en nada son los simulacros del examen, que no te distraiga ¿vale?" Seguidament, en Beau li diu a la Viv: "perdón pero creo que me estoy pillando. No hace falta que digas nada". La Viv li respon "creo que yo también" i li envia el següent missatge a en Jackson: "Me voy. Beau se encuentra mal. ¡Lo siento!". -Just abans de començar a mantenir relacions sexuals l'Otis li explica a la Maeve que dies enrere va dormir a casa de la Ruby, ella s'enfada i li diu: "Que te follen". -L'Amy i la Maeve tenen una conversa on l'Amy li confessa a la Maeve que li agrada l'Isaac. La Maeve no s'ho pren gens bé i li contesta el següent: "¿qué, perdona? No esperaba que me soltaras eso". La reacció de la Maeve pot indicar sentiments de gelosia, la qual cosa pot ser un signe que encara té sentiments per l'Isaac o que

				s'espera un cert nivell de gelosia en aquestes situacions.
Omnipotència de l'amor (l'amor per si mateix és suficient per superar problemes greus)	. Justificació de relacions tòxiques . Idealització i romànticisme excessiu	. Patiment, culpabilitat . Supressió de l'autonomia individual		Per altra banda, en aquest capítol, en Michael Groff li diu el següent a la seva exparella Maureen: “creo que deberíamos volver, he cambiado”. El fet que en Michael suggereixi tornar amb la Maureen perquè ha canviat pot implicar la creença que l'amor (o el canvi personal) és suficient per solucionar els problemes passats. Aquesta idea pot ser problemàtica si assumeix que l'amor pot resoldre tots els problemes, sense considerar altres factors com la compatibilitat o les raons reals del trencament.
Perdurabilitat (prioritza la durada o estabilitat per sobre del benestar individual)	. Perpetuació de relacions perjudicials		. Sacrifici de la individualitat	En aquest capítol, en Michael Groff li diu el següent a la seva exparella Maureen: “creo que deberíamos volver, he cambiado”. En certa manera, podria donar la sensació que en Michael està priorititzant la continuïtat de la relació sobre el benestar individual o les necessitats de la Maureen. Això reflecteix la creença que la durada o la continuïtat d'una relació és més important que altres factors.

Taula 11. Trencament dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 5 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 5			
	Trencament dels mites de l'amor <i>romàntic</i>			
Mites de l'amor romàntic Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de	ESCENES DEL CAPÍTOL:

			consolidació de jerarquies	
Trencar amb els mites de l'amor <i>romàntic</i> suposa trencar amb diferents sistemes de subordinació, dependència i possessió.				
	Trencar amb la subordinació suposa:	Trencar amb la dependència suposa:	Trencar amb la possessió suposa:	
Mitja taronja (suggereix que cada persona té una parella ideal o perfecta que completa totes les seves mancances i defectes)	.Afecte per les diferències .Comunicació oberta i honesta .Comprensió mútua	.Fortalesa emocional .Autoestima .Confiança en si mateix .Llibertat individual	.Individualitat .Autoconeixement .Autoacceptació .Empoderament personal .Desenvolupament propi .Respecte mutu .Col·laboració i cooperació en lloc de control .Suport mutu en el creixement personal	En aquest capítol l'Aisha i Cal tenen una cita al cinema i després s'emboliquen. Aquesta escena trenca amb el mite de la mitja taronja, ja que aquest suggereix que cada persona té una parella ideal o perfecta que la completa i amb qui ha de compartir una relació monògama i exclusiva per sentir-se plena. En una relació oberta, aquesta creença es desmunta perquè hi ha la possibilitat de tenir connexions significatives amb més d'una persona sense buscar una única ànima bessona o parella ideal.
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	.Empoderament: Foment de l'autonomia i la igualtat en les relacions. .Diversitat: Reconeixement i valoració de diferents formes de relacions i models de felicitat. .Pluralitat: Acceptació i celebració de la diversitat d'identitats i expressions.	.Autonomia .Resiliència: Enfortiment de la capacitat per afrontar els desafiaments i adversitats de la vida de manera individual. .Autenticitat: Promoció de relacions basades en la lliure elecció i el creixement mutu, no en necessitats emocionals.	.Respecte: Reconeixement del valor i la dignitat inherents a cada individu, sense objectivar ni posseir. .Llibertat: Promoció de relacions basades en el consentiment i la voluntat mútua, no en la possessió o control. .Plenitud: Cerca de la realització personal i la felicitat en l'autenticitat i la connexió emocional	En aquest capítol l'Aisha i Cal tenen una cita al cinema i després s'emboliquen. Si l'Aisha està en una relació oberta i té la llibertat de tenir altres interaccions romàntiques o sexuals fora de la seva relació principal, això pot desafiar la idea que la felicitat només s'aconsegueix a través d'una relació de parella exclusiva o tradicional. Aquesta escena suggereix que hi ha diferents maneres de ser feliç i que no totes requereixen un compromís exclusiu.

Monogàmia (creença de la pertinença d'una sola parella)	.Independència: Alliberament de la subordinació i el control sobre la sexualitat . Les persones son lliures d'explorar i expressar la seva sexualitat sense sentir-se constretes per normes socials restrictives.	.Igualtat: Abolició de la dependència i la reproducció de rols de gènere tradicionals. Les relacions es basen en l'equitat i el respecte mutu sense assignar rols predefinits basats en el gènere.	.Autonomia: Eliminació de la possessió i la idea que les dones són propietat dels homes. Les persones tenen la llibertat de ser propietàries de si mateixes i de prendre decisions sobre les seves pròpies vides sense ser controlades o dominades per altres.	En aquest capítol l'Aisha i Cal tenen una cita al cinema i després s'emboliquen. Aquesta escena desafia el mite de la monogàmia, ja que l'Aisha està en una relació oberta. Això suggereix que no totes les relacions han de ser exclusivament monògames i que poden existir altres configuracions de relacions saludables i consensuades.
Fidelitat (creença que els desitjos sexuals i eròtics han de satisfer-se amb una única persona)	-Autonomia: Alliberament de la subordinació i el control sobre la sexualitat de les persones, especialment de les dones. Les persones son lliures d'explorar i expressar la sexualitat sense sentir-se coaccionades per normes restrictives.		-Respecte: Abolició de la possessió i el control sobre el cos i la sexualitat de la parella. Les relacions es basen en el respecte mutu i la confiança, sense considerar la parella com una propietat o possessió. -Igualtat: Eliminació del doble estàndard de gènere associat a la fidelitat, on s'espera que les dones siguin més restringides en els desitjos sexuals que els homes. Les persones tenen igualtat de drets i llibertats en les relacions, sense discriminació basada en el gènere.	En aquest capítol l'Aisha i Cal tenen una cita al cinema i després s'emboliquen. Atès que l'Aisha està en una relació oberta, això indica que la fidelitat pot tenir diferents significats en funció de l'acord entre les persones involucrades. En una relació oberta, la fidelitat no es defineix per l'exclusivitat sexual, sinó pel respecte als límits i a les regles establertes entre les persones involucrades.
Gelosia (creença que la presència de gelosia és un signe genuí d'amor)	.Promoure la llibertat individual en les relacions: En lloc de subordinar-se a una norma de monogàmia exclusiva, l'Aisha i la seva parella opten per tenir una relació oberta. Aquesta elecció implica reconèixer i respectar la llibertat individual de cadascú per connectar-se amb altres	.Fomentar la confiança i la comunicació: En lloc de basar la seva relació en la inseguretat i la dependència emocional, l'Aisha, la seva parella i Cal opten per una	Reconeixement de la individualitat i l'autonomia de cadascú: En lloc de considerar la parella com una propietat o un objecte a controlar, valoren la individualitat i	En aquest capítol l'Aisha i Cal tenen una cita al cinema i després s'emboliquen. El fet que l'Aisha estigui en una relació oberta implica que hi ha un acord sobre les normes de la relació, on les altres interaccions no generen gelosia. Aquesta escena demostra que la gelosia no ha

	persones sense sentir-se limitats per les normes socials o les expectatives de la parella.	comunicació oberta i honesta. Això els permet explorar les seves necessitats i desitjos sense dependre exclusivament de la parella per aconseguir la validació o la satisfacció emocional.	l'autonomia de l'altre. Això implica respectar els límits i les eleccions personals de l'altre sense intentar posseir-lo o controlar-lo. En aquesta relació, es fomenta el respecte mutu i la confiança en la capacitat de cadascun per prendre les seves pròpies decisions i viure de manera autèntica.	de ser una part inherent de les relacions i que és possible establir límits i acords que permetin la llibertat sense crear conflictes emocionals.
Equivalència amor enamorament (creença que l'amor i l'enamorament són equivalents)	-Comprensió: Reconeixement de la complexitat i la individualitat de l'altre, més enllà de la representació idealitzada. -Igualtat: Establiment de relacions basades en el respecte mutu i l'equitat de poder. -Realisme: Acceptació que les relacions amoroses impliquen desafiaments i complexitats, no només idealitzacions.	-Autonomia emocional: Desenvolupament de la capacitat per mantenir un sentit d'identitat i benestar emocional independentment de l'estat d'enamorament. -Apreciació genuïna: Valoració de l'altre per les seves qualitats intrínseques i no només per la idealització de l'enamorament. -Suport mutu: Construcció de relacions basades en el suport i el creixement personal, en lloc de la dependència emocional.	--Apreciació i respecte: Reconeixement de la individualitat i la dignitat de l'altre, sense intentar posseir-lo o idealitzar-lo en exclusivitat. -Llibertat i autonomia: Promoció de relacions basades en la llibertat d'elecció i l'autonomia personal, no en la possessió o l'exclusivitat. -Col·laboració i compromís: Construcció de relacions basades en la col·laboració mútua i el compromís voluntari, no en l'objectivació o la possessivitat.	En aquest capítol l'Aisha i Cal tenen una cita al cinema i després s'emboliquen. Si aquests s'emboliquen sense la necessitat de definir una relació de llarg termini, això pot indicar que el fet d'embolicar-se no implica necessàriament amor o enamorament, sinó que pot ser part d'una interacció consentida i sense compromís a llarg termini.

Taula 12. Reproducció dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 6 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 6			
	Reproducció dels mites de l'amor <i>romàntic</i>			
Mites de l'amor <i>romàntic</i> Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	ESCENES DEL CAPÍTOL:
Monogàmia (creença de la pertinença d'una sola parella)	.Subordinació a una norma social establerta .Control sobre la sexualitat	.Dependència emocional .Reproducció de rols de gènere tradicionals	.Propietat i possessió	En diverses escenes del capítol 6 els personatges tornen a parlar del dia en què l'Otis i la Ruby van dormir junts. Primer l'Otis i l'Eric mantenen una conversa on el primer li diu el següent: "No sé qué me pasa, me sentí culpable por haberme quedado a donde Ruby y no hacía más que darle vueltas". En una escena diferent l'Otis es troba a la Ruby pel carrer i tenen la següent conversa: ❖ Otis: Si te encuentras a Maeve por ahí y te pregunta por la otra noche, le conté que estábamos preparando la campaña y que sin querer nos quedamos dormidos. ❖ Ruby: Fue lo que pasó. ❖ Otis: Lo sé, pero no quiero que piense que somos más que amigos. Per últim en aquest capítol, l'Otis i la Maeve mantenen la següent conversa: ❖ Otis: Sé que la cagué y lo siento muchísimo, creo que te echaba de menos y quería sentirme

				importante, lo que es patético. Y odiaría que fuera el motivo de que esto no funcionase ❖ Maeve: ¿no pasó nada? ¿Lo prometes? ❖ Otis: Nada, lo prometo. La reacció de la Maeve i la necessitat de l'Otis de tranquil·litzar-la al llarg de totes aquestes escenes demostra l'èmfasi en la monogàmia, on una sola sospita de comportaments que podrien ser interpretats com a infidelitat generen tensió. -En una escena del capítol 6, la Joanna i la Jean veuen pel carrer a en Dan (flirteig actual de la Joanna i pare de la filla de la Jean, però ell no ho sap). Seguidament, elles tenen la següent conversa: ❖ ¿De qué conoces a Dan? ❖ -Es el tío con el que salía ❖ ¿Qué? ❖ Es el padre de Joy. ❖ No me jodas ❖ ¿No te habrás acostado con él? ❖ No, pero me gusta de verdad ❖ ¿Sabes que no puedes verle más? ❖ Sí El suggeriment que la Joanna no pot continuar veient en Dan perquè és el pare de la filla de la Jean pot implicar la creença en la monogàmia estricta. Això pot implicar la creença que els lligams passats entre persones requereixen que les relacions futures es mantinguin separades, reforçant la idea d'una sola parella alhora.
Fidelitat (creença que els desitjos	. Control sobre la sexualitat de les persones	.Inseguretat .Autonomia limitada	.Control i possessió: pot estar vinculat a la	En diverses escenes del capítol 6 els personatges tornen a parlar del dia en què

sexuals i eròtics han de satisfer-se amb una única persona)		.Necessitat de validació	idea que una persona és una propietat o possessió de la parella. . Control sobre el cos i la sexualitat	l'Otis i la Ruby van dormir junts. Primer l'Otis i l'Eric mantenen una conversa on el primer li diu el següent: "No sé qué me pasa, me sentí culpable por haberme quedado a donde Ruby y no hacía más que darle vueltas". En una escena diferent l'Otis es troba a la Ruby pel carrer i tenen la següent conversa: ❖ Otis: Si te encuentras a Maeve por ahí y te pregunta por la otra noche, le conté que estábamos preparando la campaña y que sin querer nos quedamos dormidos. ❖ Ruby: Fue lo que pasó. ❖ Otis: Lo sé, pero no quiere que piense que somos más que amigos. Per últim en aquest capítol, l'Otis i la Maeve mantenen la següent conversa: ❖ Otis: Sé que la cagué y lo siento muchísimo, creo que te echaba de menos y quería sentirme importante, lo que es patético. Y odiaría que fuera el motivo de que esto no funcionase ❖ Maeve: ¿no pasó nada? ¿Lo prometes? ❖ Otis: Nada, lo prometo. La pregunta de la Maeve "no pasó nada? Lo prometes?" mostra que ella busca la confirmació que l'Otis no va trencar la fidelitat de la seva relació. Això reflecteix el mite de la fidelitat com a aspecte fonamental d'una relació monògama, on fins i tot la percepció d'infidelitat pot posar en risc la confiança entre les persones.
--	--	---------------------------------	--	---

Gelosia (creença que la presència de gelosia és un signe genuí d'amor)	. Control sobre les relacions interpersonals i restriccions sobre aquestes . Imposició de normes de conducta	. Inseguretat i dependència emocional. . Necessitat de validació constant . Desconfiança cap a altres relacions	. Objectivació i propietat de la parella	En aquest capítol 6, hi ha una escena on en Jackson s'estressa a l'enterrament de la mare de la Maeve i surt a fora. Immediatament, la Viv s'aixeca i va a preguntar-li com està. De seguida, apareix en Beau i diu el següent: "venía a ver si todo iba bien". Minuts més tard en Jackson i la Viv mantenen una conversa on ell li diu que creu que van massa ràpid i que el comportament d'en Beau és estrany. Ella li respon el següent: "Jackson, pues es mi novio, sé que estás pasando una mala racha pero yo estoy feliz". Minuts més tard en Jackson veu a en Beau mirant d'amagat el mòbil de la Viv.
---	---	---	--	--

Taula 13. Trencament dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 6 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 6			
	Trencament dels mites de l'amor <i>romàntic</i>			
Mites de l'amor romàntic Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	ESCENES DEL CAPÍTOL:
Trencar amb els mites de l'amor <i>romàntic</i> suposa trencar amb diferents sistemes de subordinació, dependència i possessió.				
	Trencar amb la subordinació suposa:	Trencar amb la dependència suposa:	Trencar amb la possessió suposa:	
Mitja taronja (suggereix que cada persona té una parella ideal o perfecta que completa totes les seves	.Afecte per les diferències .Comunicació oberta i honesta	.Fortalesa emocional .Autoestima	.Individualitat .Autoconeixement	En aquest capítol l'Aisha i Cal s'emboquen als lavabos de l'institut. Aquesta escena trenca amb el mite de la mitja taronja, ja que aquest suggereix que cada persona té una parella

manances i defectes)	.Comprensió mútua	.Confiança en si mateix .Llibertat individual	.Autoacceptació personal .Desenvolupament propi .Respecte mutu .Col·laboració i cooperació en lloc de control .Suport mutu en el creixement personal	ideal o perfecta que la completa i amb qui ha de compartir una relació monògama i exclusiva per sentir-se plena. En una relació oberta, aquesta creença es desmunta perquè hi ha la possibilitat de tenir connexions significatives amb més d'una persona sense buscar una única ànima bessona o parella ideal.
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	.Empoderament: Foment de l'autonomia i la igualtat en les relacions. .Diversitat: Reconeixement i valoració de diferents formes de relacions i models de felicitat. .Pluralitat: Acceptació i celebració de la diversitat d'identitats i expressions.	.Autonomia .Resiliència: Enfortiment de la capacitat per afrontar els desafiaments i adversitats de la vida de manera individual. .Autenticitat: Promoció de relacions basades en la lliure elecció i el creixement mutu, no en necessitats emocionals.	.Respecte: Reconeixement del valor i la dignitat inherents a cada individu, sense objectivar ni posseir. .Llibertat: Promoció de relacions basades en el consentiment i la voluntat mútua, no en la possessió o control. .Plenitud: Cerca de la realització personal i la felicitat en l'autenticitat i la connexió emocional	En aquest capítol l'Aisha i Cal s'emboquen als lavabos de l'institut. Si l'Aisha està en una relació oberta i té la llibertat de tenir altres interaccions romàntiques o sexuals fora de la seva relació principal, això pot desafiar la idea que la felicitat només s'aconsegueix a través d'una relació de parella exclusiva o tradicional. Aquesta escena suggereix que hi ha diferents maneres de ser feliç i que no totes requereixen un compromís exclusiu.
Monogàmia (creença de la pertinença d'una sola parella)	.Independència: Alliberament de la subordinació i el control sobre la sexualitat. Les persones són lliures d'explorar i expressar la seva sexualitat sense sentir-se constretes per normes socials restrictives.	.Igualtat: Abolició de la dependència i la reproducció de rols de gènere tradicionals. Les relacions es basen en l'equitat i el respecte mutu sense assignar rols predefinits basats en el gènere.	.Autonomia: Eliminació de la possessió i la idea que les dones són propietat dels homes. Les persones tenen la llibertat de ser propietàries de si mateixes i de prendre decisions sobre les seves pròpies vides sense ser controlades o dominades per altres.	En aquest capítol l'Aisha i Cal s'emboquen als lavabos de l'institut. Aquesta escena desafía el mite de la monogàmia, ja que l'Aisha està en una relació oberta. Això suggereix que no totes les relacions han de ser exclusivament monògames i que poden existir altres configuracions de relacions saludables i consensuades.

Fidelitat (creença que els desitjos sexuals i eròtics han de satisfer-se amb una única persona)	-Autonomia: Alliberament de la subordinació i el control sobre la sexualitat de les persones, especialment de les dones. Les persones son lliures d'explorar i expressar la sexualitat sense sentir-se coaccionades per normes restrictives.		-Respecte: Abolició de la possessió i el control sobre el cos i la sexualitat de la parella. Les relacions es basen en el respecte mutu i la confiança, sense considerar la parella com una propietat o possessió. -Igualtat: Eliminació del doble estàndard de gènere associat a la fidelitat, on s'espera que les dones siguin més restringides en els desitjos sexuals que els homes. Les persones tenen igualtat de drets i llibertats en les relacions, sense discriminació basada en el gènere.	En aquest capítol l'Aisha i Cal s'emboquen als lavabos de l'institut. Atès que l'Aisha està en una relació oberta, això indica que la fidelitat pot tenir diferents significats en funció de l'acord entre les persones involucrades. En una relació oberta, la fidelitat no es defineix per l'exclusivitat sexual, sinó pel respecte als límits i a les regles establertes entre les persones involucrades.
Gelosia (creença que la presència de gelosia és un signe genuí d'amor)	.Promoure la llibertat individual en les relacions: En lloc de subordinar-se a una norma de monogàmia exclusiva, l'Aisha i la seva parella opten per tenir una relació oberta. Aquesta elecció implica reconèixer i respectar la llibertat individual de cadascú per connectar-se amb altres persones sense sentir-se limitats per les normes socials o les expectatives de la parella.	.Fomentar la confiança i la comunicació: En lloc de basar la seva relació en la inseguretat i la dependència emocional, l'Aisha, la seva parella i Cal opten per una comunicació oberta i honesta. Això els permet explorar les seves necessitats i desitjos sense dependre exclusivament de la parella per aconseguir la validació o la satisfacció emocional.	Reconeixement de la individualitat i l'autonomia de cadascú: En lloc de considerar la parella com una propietat o un objecte a controlar, valoren la individualitat i l'autonomia de l'altre. Això implica respectar els límits i les eleccions personals de l'altre sense intentar posseir-lo o controlar-lo. En aquesta relació, es fomenta el respecte mutu i la confiança en la capacitat de cadascun per prendre les seves pròpies decisions	En aquest capítol l'Aisha i Cal s'emboquen als lavabos de l'institut. El fet que l'Aisha estigui en una relació oberta implica que hi ha un acord sobre les normes de la relació, on les altres interaccions no generen gelosia. Aquesta escena demostra que la gelosia no ha de ser una part inherent de les relacions i que és possible establir límits i acords que permetin la llibertat sense crear conflictes emocionals.

			i viure de manera autèntica.	
Equivalència amor enamorament (creença que l'amor i l'enamorament són equivalents)	-Comprensió: Reconeixement de la complexitat i la individualitat de l'altre, més enllà de la representació idealitzada. -Igualtat: Establiment de relacions basades en el respecte mutu i l'equitat de poder. -Realisme: Acceptació que les relacions amoroses impliquen desafiaments i complexitats, no només idealitzacions.	-Autonomia emocional: Desenvolupament de la capacitat per mantenir un sentit d'identitat i benestar emocional independentment de l'estat d'enamorament. -Apreciació genuïna: Valoració de l'altre per les seves qualitats intrínseques i no només per la idealització de l'enamorament. -Suport mutu: Construcció de relacions basades en el suport i el creixement personal, en lloc de la dependència emocional.	--Apreciació i respecte: Reconeixement de la individualitat i la dignitat de l'altre, sense intentar posseir-lo o idealitzar-lo en exclusivitat. -Llibertat i autonomia: Promoció de relacions basades en la llibertat d'elecció i l'autonomia personal, no en la possessió o l'exclusivitat. -Col·laboració i compromís: Construcció de relacions basades en la col·laboració mútua i el compromís voluntari, no en l'objectivació o la possessivitat.	En aquest capítol l'Aisha i Cal s'emboquen als lavabos de l'institut. Si aquests s'emboquen sense la necessitat de definir una relació de llarg termini, això pot indicar que el fet d'emboicar-se no implica necessàriament amor o enamorament, sinó que pot ser part d'una interacció consentida i sense compromís a llarg termini.
Omnipotència de l'amor (l'amor per si mateix és suficient per superar problemes greus)	-Realisme: Supressió de la idealització i el romànticisme excessiu que justifiquen relacions tòxiques. Les persones són més realistes sobre les dificultats en les relacions i busquen solucions pràctiques en lloc de dependre únicament de l'amor per superar problemes greus.	-Autonomia: Eliminació de la dependència que comporta patiment, culpabilitat i supressió de l'autonomia individual. Les persones tenen més independència emocional i són capaces de mantenir relacions saludables sense sentir-se obligades a sacrificar la seva	-Relacions basades en la llibertat i la igualtat: Quan es desestima la possessió, les relacions passen a ser vistes com a associacions entre iguals, no com un pacte de propietat o dominació.	En una escena d'aquest capítol, l'Adam i li diu el següent a l'Eric: "sé que no estábamos bien juntos, pero te echo de menos". La declaració de l'Adam, demostra que l'amor pot no ser suficient per mantenir una relació i que hi ha altres factors en joc.

		pròpia felicitat pel bé de la relació.		
Perdurabilitat (prioritza la durada o estabilitat per sobre del benestar individual)	-Realisme: Supressió de la idealització i el romànticisme excessiu que justifiquen relacions tòxiques. Les persones serien més realistes sobre les dificultats en les relacions i buscarien solucions pràctiques en lloc de dependre únicament de l'amor per superar problemes greus.	- Flexibilitat i adaptabilitat: La dependència pot conduir a la rigidesa en les relacions, amb la idea que s'han de mantenir a tot preu. Trencar amb aquest aspecte significa ser capaç d'adaptar-se als canvis i reconèixer quan una relació ja no funciona, prioritjant el benestar individual.	-Autonomia: Eliminació de la dependència que comporta patiment, culpabilitat i supressió de l'autonomia individual. Les persones tindrien més independència emocional i serien capaces de mantenir relacions saludables sense sentir-se obligades a sacrificar la seva pròpia felicitat pel bé de la relació.	En una escena d'aquest capítol, l'Adam i li diu el següent a l'Eric: "sé que no estábamos bien juntos, pero te echo de menos". La declaració de l'Adam, desmenteix la idea que la relació ha de primar per sobre del benestar individual.

Taula 14. Reproducció dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 7 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 7			
	Reproducció dels mites de l'amor <i>romàntic</i>			
Mites de l'amor <i>romàntic</i> Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	ESCENES DEL CAPÍTOL:
Mitja taronja (suggerix que cada persona té una parella ideal o perfecta que completa totes les seves mancances i defectes)	. Mutilació de la subjectivitat . Anul·lació . Idealització	.Impossibilitat de ser sense l'altre .Dependència emocional . Idealització de la parella	.Objectivació: mitjà per aconseguir uns fins . Control de l'altra persona . Reducció de l'autonomia	Hi ha una escena dins del capítol 7 on la Jean i la Joanna es barallen i la Joanna li diu el següent: "Dan podría ser el amor de mi vida y tú no me dejas verle". A continuació la Joanna li respon "todos los tios con los que sales son el amor de tu vida hasta que

				hues". Quan la Joanna diu que el Dan podria ser "el amor de mi vida", està evocant el mite de l'ànima bessona, la idea que hi ha una sola persona destinada a ser la parella perfecta per a cadascú. Això suggereix que l'amor <i>romàntic</i> és únic i insubstituïble, la qual cosa pot ser un ideal irrealista i posar pressió en les relacions.
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	. Marginalització d'altres formes de felicitat	. Dependència emocional: la felicitat i el benestar només es poden aconseguir mitjançant una relació de parella	. Objectivació i possessió. . Anul·lació de l'ésser individual	Hi ha una escena dins del capítol 7 on la Jean i la Joanna es barallen i la Joanna li diu el següent: "Dan podría ser el amor de mi vida y tú no me dejas verle". La resposta de la Jean, que critica la Joanna per veure tots els homes amb qui surt com "el amor de su vida", posa en relleu la idea que per la Joanna l'aparellament és l'únic camí cap a la felicitat.
Gelosia (creença que la presència de gelosia és un signe genuí d'amor)	. Control sobre les relacions interpersonals i restriccions sobre aquestes . Imposició de normes de conducta	. Inseguretat i dependència emocional. . Necessitat de validació constant . Desconfiança cap a altres relacions	. Objectivació i propietat de la parella	En aquest capítol 7, hi ha una escena on un company de classe de la Viv li fa preguntes a aquesta sobre l'examen. De seguida en Beau s'apropa a la Viv i li diu: "¿Por qué estabas hablando con ese tío? Parecía que estabas ligando". Seguidament, l'agafa pel braç fins a arribar a fer-li mal i li diu: "No me des la espalda". Escenes més tard, en Beau li envia els següents missatges a la Viv: "¿Dónde estás? ¿Por qué no contestas? Siento que te haya molestado. Creo que estás exagerando. Sabes que estoy estresado. Es una tontería, Viv. A veces me vuelves loco, pero es porque te quiero mucho".
Perdurabilitat (prioritza la durada o estabilitat per sobre del benestar individual)	. Perpetuació de relacions perjudicials		. Sacrifici de la individualitat . Control i domini	Una escena que té lloc en aquest capítol 7 és la següent: ❖ Maeve: me vuelvo a Estados Unidos, no quiero perderte Otis. No sé si volveré, pero haremos que funcione ❖ Otis: no estoy tan seguro, me sentiré

				un lastre para ti, los dos lo sabemos La idea que una relació ha de durar malgrat la distància i els canvis vitals pot implicar el mite de la perdurabilitat, que posa l'accent en la durada com a signe de relació reeixida. L'acceptació de la distància amb la promesa de mantenir la relació pot suggerir aquest mite. -Abans que la Maeve decidís que tornava a marxar als Estats Units la O i l'Otis tenen una conversa: ❖ O: ¿tu novia no estaba haciendo un curso flipante? Tienes que gustarle mucho para que renuncie a esto. ❖ Otis: pues sí, le gusto mucho. Somos muy felices. Casi todo nos va genial. Quan l'Otis diu que són molt feliços i que gairebé tot els hi va bé, suggereix la creença que una relació hauria de ser duradora i estable, prioritzant la durada sobre altres factors com el creixement personal.
Omnipotència de l'amor (l'amor per si mateix és suficient per superar problemes greus)	. Justificació de relacions tòxiques . Idealització i romànticisme excessiu	. Patiment, culpabilitat . Supressió de l'autonomia individual		Una escena que té lloc en aquest capítol 7 és la següent: ❖ Maeve: me vuelvo a Estados Unidos, no quiero perderte Otis. No sé si volveré, pero haremos que funcione ❖ Otis: no estoy tan seguro, me sentiré un lastre para ti, los dos lo sabemos La frase "haremos que funcione" pot reflectir el mite que l'amor pot superar qualsevol obstacle, com per exemple la distància física i els seus reptes associats. Això, suggereix la idea que, si dues persones s'estimen

				prou, poden superar qualsevol dificultat, la qual cosa pot portar a esperances poc realistes. -La O i l'Otis tenen una conversa: ❖ O: ¿tu novia no estaba haciendo un curso flipante? Tienes que gustarle mucho para que renuncie a esto. ❖ Otis: pues sí, le gusto mucho. Somos muy felices. Casi todo nos va genial. El fet que la Maeve hagi deixat un curs important per quedar-se amb l'Otis pot reflectir la idea que l'amor és prou poderós per justificar sacrificis personals significatius.
--	--	--	--	---

Taula 15. Reproducció dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 8 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 8			
	Reproducció dels mites de l'amor romàntic			
Mites de l'amor romàntic Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	ESCENES DEL CAPÍTOL:
Monogàmia (creença de la pertinència d'una sola parella)	.Subordinació a una norma social establerta .Control sobre la sexualitat	.Dependència emocional .Reproducció de rols de gènere tradicionals	.Objectivació i possessió	En aquest capítol l'Isaac i l'Amy es fan un petó després que en capítols anteriors es confessessin que s'agradaven. D'alguna manera es dona a entendre que el petó és l'inici d'una relació monògama entre els dos personatges.
Fidelitat (creença que els desitjos sexuals i eròtics han de satisfer-se amb	. Control sobre la sexualitat de les persones, sobretot de les dones	.Inseguretat .Autonomia limitada .Necessitat de validació	. Control i possessió: pot estar vinculat a la idea que una persona (sovint la dona) és una	En aquest capítol l'Isaac i l'Amy es fan un petó després que en capítols anteriors es confessessin que s'agradaven. D'alguna manera es dona a entendre que el petó és l'inici

una única persona)			propietat o possessió de la parella. . Control sobre el cos i la sexualitat	d'una relació entre els dos personatges.
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	. Marginalització d'altres formes de felicitat	. Dependència emocional: la felicitat i el benestar només es poden aconseguir mitjançant una relació de parella	. Objectivació i possessió. . Anul·lació de l'ésser individual	En aquest capítol l'Isaac i l'Amy es fan un petó després que en capítols anteriors es confessessin que s'agradaven. D'alguna manera es dona a entendre que el petó és l'inici d'una relació entre els dos personatges.
Gelosia (creença que la presència de gelosia és un signe genuí d'amor)	. Control sobre les relacions interpersonals i restriccions sobre aquestes . Imposició de normes de conducta	. Inseguretat i dependència emocional. . Necessitat de validació constant . Desconfiança cap a altres relacions	. Objectivació i propietat de la parella	En aquest capítol en Beau li diu a la Viv que no soporta veure-la amb ningú més. Escenes més tard quan la Viv està amb els seus amics no para de rebre missatges d'en Beau. La Viv es justifica davant dels seus amics i diu el següent "también puede ser un encanto, pero no le conocéis. Se pone celoso porque tiene poca autoestima. Nunca sé cuándo se va a enfadar". En Jackson li respon: "es muy controlador Viv". Seguidament l'Amy afegeix: "el amor debe darte seguridad. No debería ser confuso ni darte miedo".
Omnipotència de l'amor (l'amor per si mateix és suficient per superar problemes greus)	. Justificació de relacions tòxiques . Idealització i romànticisme excessiu	. Patiment, culpabilitat . Supressió de l'autonomia individual		En aquest capítol en Beau li diu a la Viv que no soporta veure-la amb ningú més. Escenes més tard quan la Viv està amb els seus amics no para de rebre missatges d'en Beau. La Viv es justifica davant dels seus amics i diu el següent "también puede ser un encanto, pero no le conocéis. Se pone celoso porque tiene poca autoestima. Nunca sé cuándo se va a enfadar". En Jackson li respon: "es muy controlador Viv". Seguidament l'Amy afegeix: "el amor debe darte seguridad. No debería ser confuso ni darte miedo". Quan la Viv es justifica dient que en Beau també pot ser encantador, està suggerint que l'amor pot tenir aspectes positius que compensen el comportament negatiu. Això

				pot reflectir el mite que l'amor ho pot superar tot, incloent-hi comportaments tòxics.
Passió/amor etern (creença la passió ha de perviure sempre de manera estable)	. Perpetuació de relacions tòxiques	.Manca d'autonomia i llibertat	.Pot promoure la idea que un cop es troba la passió eterna no s'han de buscar altres connexions o relacions, limitant l'autonomia i la llibertat individual	El Norman està dolgut i diu que, a diferència del principi de la relació, ja no mantenen relacions sexuals amb l'Abbi.

Taula 16. Trencament dels mites de l'amor *romàntic* del capítol 8 de la quarta temporada de Sex Education (Font: Elaboració pròpia a partir de Gayà Morlà, C. i Ferré-Pavia, C. (2024).

	CAPÍTOL 8			
	Trencament dels mites de l'amor romàntic			
Mites de l'amor romàntic Legitimen el sistema de dominació i situen les dones en situació de desigualtat	Subordinació Estratègies de control i submissió dels subjectes i els cossos	Dependència Situa des d'on s'exerceix el privilegi del dominador sobre el dominat en un sistema de relacions de poder	Possessió Té a veure amb entendre el dominat com a propietat i la pròpia relació com un mecanisme de consolidació de jerarquies	ESCENES DEL CAPÍTOL:
Trencar amb els mites de l'amor <i>romàntic</i> suposa trencar amb diferents sistemes de subordinació, dependència i possessió.				
	Trencar amb la subordinació suposa:	Trencar amb la dependència suposa:	Trencar amb la possessió suposa:	
Mitja taronja (suggereix que cada persona té una parella ideal o perfecta que completa totes les seves mancances i defectes)	.Afecte per les diferències .Comunicació oberta i honesta .Comprensió mútua	.Fortalesa emocional .Autoestima .Confiança en si mateix .Llibertat individual	.Individualitat .Empoderament personal .Desenvolupament propi .Respecte mutu .Col·laboració i cooperació en lloc de control	Finalment, en aquest capítol la Maeve decideix marxar als Estats Units. Els dos protagonistes s'estimen amb bogeria, però decideixen que separar-se és el millor per a tots dos pel futur d'ella, ja que vol ser escriptora i lluitar pels seus somnis als Estats Units. A l'última escena llegim les paraules de la protagonista (ja que li deixa una carta a la tauleta de nit a l'Otis), que assegura que gràcies a ell ha obert el seu cor al món, i li promet no tornar-lo a tancar. El mite de la mitja taronja suggereix

			.Suport mutu en el creixement personal	que una persona és "la teva altra meitat" i que la separació és inacceptable. La decisió de la Maeve de seguir el seu camí per perseguir la seva carrera d'escriptora demostra que es pot tenir una relació significativa sense haver de comprometre els propis somnis o la pròpia identitat. En aquest capítol la Viv s'adona que en Beau és un possessiu i que està exercint violència cap a ella. Per tant, aquesta escena trenca amb el mite de la mitja taronja.
Aparellament com a únic camí cap a la felicitat (aparellament com la principal font de felicitat)	.Empoderament: Foment de l'autonomia i la igualtat en les relacions. .Diversitat: Reconeixement i valoració de diferents formes de relacions i models de felicitat. .Pluralitat: Acceptació i celebració de la diversitat d'identitats i expressions.	.Autonomia .Resiliència: Enfortiment de la capacitat per afrontar els desafiaments i adversitats de la vida de manera individual. .Autenticitat: Promoció de relacions basades en la lliure elecció i el creixement mutu, no en necessitats emocionals.	.Respecte: Reconeixement del valor i la dignitat inherents a cada individu, sense objectivar ni posseir. .Llibertat: Promoció de relacions basades en el consentiment i la voluntat mútua, no en la possessió o control. .Plenitud: Cerca de la realització personal i la felicitat en l'autenticitat i la connexió emocional	En aquest capítol la Maeve decideix marxar als Estats Units. Els dos protagonistes s'estimen amb bogeria, però decideixen que separar-se és el millor per a tots dos pel futur d'ella, ja que vol ser escriptora i lluitar pels seus somnis als Estats Units. A l'última escena llegim les paraules de la protagonista (ja que li deixa una carta a la tauleta de nit a l'Otis), que assegura que gràcies a ell ha obert el seu cor al món, i li promet no tornar-lo a tancar. El fet que la Maeve i l'Otis decideixin separar-se malgrat estimar-se trenca amb la idea que estar en una relació romàntica és l'única via per a la felicitat. Això reflecteix una concepció més realista, on la felicitat i el benestar personal no depenen necessàriament d'una relació romàntica, sinó de la pròpia realització i de seguir els somnis.
Omnipotència de l'amor (l'amor per si mateix és suficient per superar problemes greus)	-Realisme: Supressió de la idealització i el romànticisme excessiu que justifiquen relacions tòxiques. Les persones són més realistes sobre les dificultats en les relacions i	-Autonomia: Eliminació de la dependència que comporta patiment, culpabilitat i supressió de	-Relacions basades en la llibertat i la igualtat: Quan es desestima la possessió, les relacions passen a	En aquest capítol la Maeve decideix marxar als Estats Units. Els dos protagonistes s'estimen amb bogeria, però decideixen que separar-se és el millor per a tots dos pel futur d'ella, ja que vol ser

	busquen solucions pràctiques en lloc de dependre únicament de l'amor per superar problemes greus.	l'autonomia individual. Les persones tenen més independència emocional i son capaces de mantenir relacions saludables sense sentir-se obligades a sacrificar la seva pròpia felicitat pel bé de la relació.	ser vistes com a associacions entre iguals, no com un pacte de propietat o dominació.	escriptora i lluitar pels seus somnis als Estats Units. A l'última escena llegim les paraules de la protagonista (ja que li deixa una carta a la tauleta de nit a l'Otis), que assegura que gràcies a ell ha obert el seu cor al món, i li promet no tornar-lo a tancar. La decisió de separar-se, malgrat l'amor que es tenen, trenca amb el mite que l'amor pot superar qualsevol obstacle o que l'amor ha de ser la prioritat absoluta. En aquest capítol la Viv s'adona que en Beau és un possessiu i que està exercint violència cap a ella. Per tant, aquesta escena trenca amb el mite de l'omnipotència de l'amor.
Perdurabilitat (prioritza la durada o estabilitat per sobre del benestar individual)	-Realisme: Supressió de la idealització i el romànticisme excessiu que justifiquen relacions tòxiques. Les persones serien més realistes sobre les dificultats en les relacions i buscarien solucions pràctiques en lloc de dependre únicament de l'amor per superar problemes greus.	- Flexibilitat i adaptabilitat: La dependència pot conduir a la rigidesa en les relacions, amb la idea que s'han de mantenir a tot preu. Trencar amb aquest aspecte significa ser capaç d'adaptar-se als canvis i reconèixer quan una relació ja no funciona, prioritant el benestar individual.	-Autonomia: Eliminació de la dependència que comporta patiment, culpabilitat i supressió de l'autonomia individual. Les persones tindrien més independència emocional i serien capaces de mantenir relacions saludables sense sentir-se obligades a sacrificar la seva pròpia felicitat pel bé de la relació.	En aquest capítol la Maeve decideix marxar als Estats Units. Els dos protagonistes s'estimen amb bogeria, però decideixen que separar-se és el millor per a tots dos pel futur d'ella, ja que vol ser escriptora i lluitar pels seus somnis als Estats Units. A l'última escena llegim les paraules de la protagonista (ja que li deixa una carta a la tauleta de nit a l'Otis), que assegura que gràcies a ell ha obert el seu cor al món, i li promet no tornar-lo a tancar. El fet que la Maeve i l'Otis, malgrat estimar-se amb bogeria, decideixen separar-se per seguir els seus somnis i prioritats individuals trenca amb el mite que les relacions romàntiques han de durar per sempre per ser vàlides. En aquest capítol la Viv s'adona que en Beau és un possessiu i que està exercint violència cap a ella. Per tant, aquesta escena trenca amb el mite de la perdurabilitat.

Passió/amor etern (creença la passió ha de perviure sempre de manera estable)	.Priorització del benestar individual i mutu .Reconeixement i abandó de relacions tòxiques .Valoració de la salut mental i emocional a la parella	.Autonomia individual .Llibertat per explorar i créixer .Respecte per la individualitat de l'altre .Presa de decisions personals sense sentir-se lligat per la parella .Espai per a interessos i activitats personals	.Acceptació de l'evolució dels sentiments i les relacions .Flexibilitat per adaptar-se a canvis en la dinàmica de la relació .Comprensió que la passió pot fluctuar i evolucionar amb el temps .Valoració de l'estabilitat emocional més que no pas de la passió constant .Obertura a noves connexions i relacions .Reconeixement que la passió es pot trobar en diferents formes i moments de la vida .Valoració de la diversitat d'experiències emocionals i afectives .Respecte per l'autonomia de buscar connexions que enriqueixin la vida	En aquest capítol la Maeve decideix marxar als Estats Units. Els dos protagonistes s'estimen amb bogeria, però decideixen que separar-se és el millor per a tots dos pel futur d'ella, ja que vol ser escriptora i lluitar pels seus somnis als Estats Units. A l'última escena llegim les paraules de la protagonista (ja que li deixa una carta a la tauleta de nit a l'Otis), que assegura que gràcies a ell ha obert el seu cor al món, i li promet no tornar-lo a tancar. La decisió de separar-se no implica que la passió s'hagi acabat, però trenca amb el mite que la passió ha de ser constant i eterna per ser autèntica. Això indica que es pot estimar algú amb passió, però al mateix temps, reconèixer que el millor per a l'altra persona és seguir els seus propis camins.
--	--	--	---	--

